

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedy Mgr. Radovana Havelce a členů JUDr. Antonína Drašíka, JUDr. Renáty Golkové, JUDr. Olgy Pouperové, JUDr. Pavla Klaila a JUDr. Petra Poledne projednal v ústním jednání dne 14. 12. 2016, návrh **předsedkyně Okresního soudu v Liberci** na zahájení kárného řízení ze dne 12. 4. 2016, proti **JUDr. V. M.**, předsedovi senátu Okresního soudu v Liberci, a rozhodl

t a k t o :

JUDr. V. M., nar. X,
předseda senátu Okresního soudu v Liberci

s e podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

u z n á v á v i n n ý m ,

že zaviněným porušením svých povinností způsobil v období od 12. 7. 2013 do 12. 4. 2016 nedůvodné průtahy v níže uvedených věcech, vedených u Okresního soudu v Liberci pod:

- 1) sp. zn. 15 C 53/2011, v období od 1. 7. 2015 do 29. 9. 2015,
- 2) sp. zn. 15 C 101/2012, v období od 30. 9. 2013 do 21. 2. 2014, od 17. 3. 2014 do 21. 5. 2014, a od 3. 11. 2014 do 25. 3. 2015,
- 3) sp. zn. 15 C 137/2012, v období od 12. 7. 2013 do 18. 12. 2015,
- 4) sp. zn. 15 C 147/2012, v období od 12. 7. 2013 do 3. 9. 2013,
- 5) sp. zn. 15 C 163/2012, v období od 12. 7. 2013 do 10. 8. 2015,
- 6) sp. zn. 15 C 166/2012, v období od 12. 7. 2013 do 13. 10. 2015,
- 7) sp. zn. 15 C 184/2012, v období od 12. 7. 2013 do 4. 8. 2015,
- 8) sp. zn. 15 C 195/2012, v období od 12. 7. 2013 do 13. 1. 2014,
- 9) sp. zn. 15 C 202/2012, v období od 12. 7. 2013 do 29. 3. 2015 a od 7. 8. 2015 do 31. 1. 2016,
- 10) sp. zn. 15 C 208/2012, v období od 6. 5. 2014 do 20. 7. 2015,
- 11) sp. zn. 15 C 14/2013, v období od 12. 7. 2013 do 11. 10. 2015,
- 12) sp. zn. 15 C 21/2013, v období od 12. 7. 2013 do 11. 10. 2015,
- 13) sp. zn. 15 C 27/2013, v období od 18. 6. 2015 do 18. 2. 2016,
- 14) sp. zn. 15 C 28/2013, v období od 12. 7. 2013 do 6. 8. 2015 a od 21. 1. 2016 do 18. 2. 2016,
- 15) sp. zn. 15 C 29/2013, v období od 12. 7. 2013 do 9. 8. 2015,
- 16) sp. zn. 15 C 42/2013, v období od 12. 7. 2013 do 6. 8. 2015 a od 3. 9. 2015 do 5. 4. 2016,
- 17) sp. zn. 15 C 47/2013 v období od 12. 7. 2013 do 11. 10. 2015,
- 18) sp. zn. 15 C 50/2013, v období od 12. 4. 2014 do 6. 8. 2015
- 19) sp. zn. 15 EC 488/2011, v období od 12. 7. 2013 do 11. 8. 2014,
- 20) sp. zn. 15 C 43/2012, v období od 25. 11. 2015 do 16. 2. 2016,

- 21) sp. zn. 15 C 1/2013, v období od 12. 7. 2013 do 22. 9. 2015,
- 22) sp. zn. 15 C 6/2013, v období od 12. 3. 2015 do 5. 1. 2016,
- 23) sp. zn. 15 C 8/2013, v období od 3. 9. 2014 do 11. 11. 2014 a od 26. 6. 2015 do 6. 12. 2015,
- 24) sp. zn. 15 C 9/2013, v období od 12. 7. 2013 do 8. 10. 2015,
- 25) sp. zn. 15 C 12/2013, v období od 9. 8. 2013 do 11. 5. 2014 a od 12. 6. 2015 do 16. 12. 2015,
- 26) sp. zn. 15 C 51/2013, v období od 12. 7. 2013 do 8. 10. 2015,
- 27) sp. zn. 15 C 57/2013, v období od 12. 7. 2013 do 8. 2. 2016,
- 28) sp. zn. 15 C 62/2013, v období od 12. 7. 2013 do 19. 10. 2015,
- 29) sp. zn. 15 C 65/2013, v období od 12. 7. 2013 do 2. 8. 2015,
- 30) sp. zn. 15 C 66/2013, v období od 12. 7. 2013 do 9. 4. 2015,
- 31) sp. zn. 15 C 68/2013, v období od 9. 12. 2014 do 3. 12. 2015,
- 32) sp. zn. 15 C 75/2013, v období od 27. 11. 2014 do 16. 7. 2015,
- 33) sp. zn. 15 C 87/2016, v období od 11. 12. 2013 do 2. 2. 2014 a od 25. 2. 2014 do 10. 8. 2015,
- 34) sp. zn. 15 C 91/2013, v období od 12. 7. 2013 do 2. 8. 2015,
- 35) sp. zn. 15 C 92/2013, v období od 12. 7. 2013 do 9. 8. 2015,
- 36) sp. zn. 15 C 99/2013, v období od 12. 7. 2013 do 19. 10. 2015,
- 37) sp. zn. 15 C 103/2013, v období od 12. 7. 2013 do 8. 12. 2015,
- 38) sp. zn. 15 C 102/2013, v období od 23. 4. 2014 do 16. 12. 2015,
- 39) sp. zn. 15 C 105/2013, v období od 3. 3. 2014 do 18. 10. 2015,
- 40) sp. zn. 15 C 107/2013, v období od 12. 7. 2013 do 8. 12. 2015,
- 41) sp. zn. 15 C 109/2013, v období od 14. 5. 2014 do 21. 9. 2015,
- 42) sp. zn. 15 C 111/2013, v období od 12. 7. 2013 do 3. 8. 2015 a od 19. 9. 2015 do 17. 12. 2015,
- 43) sp. zn. 15 C 117/2013, v období od 12. 7. 2013 do 18. 2. 2016,
- 44) sp. zn. 15 C 124/2013, v období od 22. 1. 2015 do 29. 4. 2015,
- 45) sp. zn. 15 C 122/2013, v období od 8. 5. 2014 do 18. 10. 2015,
- 46) sp. zn. 15 C 133/2013, v období od 19. 7. 2013 do 19. 10. 2015,
- 47) sp. zn. 15 C 143/2013, v období od 4. 8. 2013 do 16. 3. 2016,
- 48) sp. zn. 15 C 145/2013, v období od 18. 12. 2013 do 20. 5. 2014,
- 49) sp. zn. 15 C 147/2013, v období od 27. 9. 2014 do 16. 2. 2016,
- 50) sp. zn. 15 C 148/2013, v období od 4. 8. 2013 do 19. 10. 2015,
- 51) sp. zn. 15 C 157/2013, v období od 10. 8. 2013 do 4. 8. 2015 a od 19. 11. 2015 do 18. 2. 2016,
- 52) sp. zn. 15 C 158/2013, v období od 14. 8. 2013 do 15. 2. 2016,
- 53) sp. zn. 15 C 162/2013, v období od 8. 5. 2014 do 8. 12. 2015,
- 54) sp. zn. 15 C 168/2013, v období od 28. 8. 2013 do 30. 8. 2015,
- 55) sp. zn. 15 C 174/2013 v období od 30. 5. 2014 do 5. 4. 2016,
- 56) sp. zn. 15 C 177/2013, v období od 31. 10. 2013 do 4. 9. 2014,
- 57) sp. zn. 15 C 179/2013, v období od 8. 9. 2013 do 6. 8. 2015 a od 29. 8. 2015 do 3. 11. 2015,
- 58) sp. zn. 15 C 183/2013, v období od 11. 9. 2013 do 3. 8. 2015,
- 59) sp. zn. 15 C 196/2013, v období od 20. 9. 2013 do 9. 8. 2015,
- 60) sp. zn. 15 C 199/2013, v období od 25. 9. 2013 do 19. 10. 2015,
- 61) sp. zn. 15 C 200/2013, v období od 25. 9. 2013 do 18. 10. 2015,
- 62) sp. zn. 15 C 201/2013, v období od 25. 9. 2013 do 25. 4. 2014,
- 63) sp. zn. 15 C 204/2013, v období od 13. 5. 2014 do 18. 10. 2015,
- 64) sp. zn. 15 C 209/2013, v období od 20. 10. 2013 do 15. 9. 2015,
- 65) sp. zn. 15 C 212/2013, v období od 17. 10. 2013 do 18. 10. 2015,
- 66) sp. zn. 15 C 213/2013, v období od 17. 10. 2013 do 11. 8. 2015 a od 31. 12. 2015 do 17. 3. 2016,
- 67) sp. zn. 15 C 220/2013, v období od 17. 10. 2013 do 18. 10. 2015,
- 68) sp. zn. 15 C 221/2013 v období od 19. 7. 2014 do 15. 9. 2015,

pokračování

- 69) sp. zn. 15 C 223/2013, v období od 17. 10. 2013 do 9. 8. 2015,
- 70) sp. zn. 15 C 224/2013, v období od 17. 10. 2013 do 7. 8. 2015,
- 71) sp. zn. 15 C 229/2013, v období od 24. 11. 2013 do 16. 3. 2016,
- 72) sp. zn. 15 C 231/2013, v období od 20. 10. 2013 do 28. 8. 2015 a od 8. 9. 2015 do 18. 12. 2015,
- 73) sp. zn. 15 C 236/2013, v období od 19. 11. 2013 do 27. 8. 2015,
- 74) sp. zn. 15 C 237/2013, v období od 9. 11. 2013 do 21. 10. 2015 a od 20. 11. 2015 do 6. 3. 2016,
- 75) sp. zn. 15 C 239/2013, v období od 3. 3. 2014 do 27. 8. 2015,
- 76) sp. zn. 15 C 241/2013, v období od 9. 11. 2013 do 8. 12. 2015,
- 77) sp. zn. 15 C 243/2013, v období od 9. 11. 2013 do 20. 10. 2015,
- 78) sp. zn. 15 C 245/2013, v období od 9. 11. 2013 do 28. 7. 2015,
- 79) sp. zn. 15 C 253/2013, v období od 20. 11. 2013 do 21. 10. 2015 a od 24. 11. 2015 do 6. 3. 2016,
- 80) sp. zn. 15 C 254/2013, v období od 20. 11. 2013 do 16. 3. 2016,
- 81) sp. zn. 15 C 259/2013, v období od 31. 10. 2014 do 8. 12. 2015,
- 82) sp. zn. 15 C 261/2013, v období od 24. 11. 2013 do 4. 9. 2014,
- 83) sp. zn. 15 C 264/2013, v období od 24. 11. 2013 do 8. 12. 2015,
- 84) sp. zn. 15 C 269/2013, v období od 4. 12. 2013 do 8. 12. 2015,
- 85) sp. zn. 15 C 270/2013, v období od 4. 12. 2013 do 8. 12. 2015,
- 86) sp. zn. 15 C 272/2013, v období od 4. 12. 2013 do 19. 10. 2015,
- 87) sp. zn. 15 C 273/2013, v období od 6. 12. 2013 do 8. 12. 2015,
- 88) sp. zn. 15 C 274/2013, v období od 6. 12. 2013 do 30. 8. 2015,
- 89) sp. zn. 15 C 298/2013, v období od 16. 9. 2014 do 26. 2. 2015,
- 90) sp. zn. 15 C 300/2013, v období od 14. 12. 2013 do 30. 8. 2015,
- 91) sp. zn. 15 C 306/2013, v období od 21. 12. 2013 do 19. 5. 2015,
- 92) sp. zn. 15 C 308/2013, v období od 27. 12. 2013 do 9. 8. 2015 a od 16. 12. 2015 do 6. 3. 2016,
- 93) sp. zn. 15 C 311/2013, v období od 31. 12. 2013 do 8. 12. 2015,
- 94) sp. zn. 15 C 313/2013, v období od 31. 12. 2013 do 30. 8. 2015,
- 95) sp. zn. 15 C 315/2013, v období od 31. 12. 2013 do 21. 4. 2015,
- 96) sp. zn. 15 C 318/2013, v období od 3. 1. 2014 do 28. 5. 2015,
- 97) sp. zn. 15 C 319/2013, v období od 3. 1. 2014 do 9. 8. 2015 a od 17. 9. 2015 do 9. 3. 2016,
- 98) sp. zn. 15 C 323/2013, v období od 10. 1. 2014 do 9. 8. 2015 a od 29. 11. 2015 do 10. 3. 2016,
- 99) sp. zn. 15 C 328/2013, v období od 23. 3. 2015 do 2. 2. 2016,
- 100) sp. zn. 15 C 340/2013, v období od 24. 4. 2015 do 15. 12. 2015,
- 101) sp. zn. 15 C 352/2013, v období od 26. 1. 2014 do 7. 4. 2014,
- 102) sp. zn. 15 C 360/2013, v období od 5. 2. 2014 do 24. 4. 2014 a od 5. 11. 2015 do 8. 2. 2016,
- 103) sp. zn. 15 C 364/2013, v období od 5. 2. 2014 do 9. 8. 2015 a od 5. 11. 2015 do 9. 3. 2016,
- 104) sp. zn. 15 C 374/2013, v období od 14. 2. 2014 do 9. 8. 2015,
- 105) sp. zn. 15 C 380/2013, v období od 12. 10. 2014 do 12. 8. 2015 a od 11. 12. 2015 do 8. 2. 2016,
- 106) sp. zn. 15 C 381/2013, v období od 3. 3. 2014 do 13. 10. 2015,
- 107) sp. zn. 15 C 387/2013, v období od 18. 9. 2014 do 1. 3. 2016,
- 108) sp. zn. 15 C 393/2013, v období od 31. 12. 2015 do 18. 2. 2016,
- 109) sp. zn. 15 C 396/2013, v období od 3. 3. 2014 do 6. 8. 2015,
- 110) sp. zn. 15 C 412/2013, v období od 31. 12. 2015 do 16. 3. 2016,
- 111) sp. zn. 15 C 413/2013, v období od 18. 10. 2015 do 16. 3. 2016,
- 112) sp. zn. 15 C 420/2013, v období od 20. 12. 2015 do 8. 2. 2016,
- 113) sp. zn. 15 C 422/2013, v období od 6. 4. 2014 do 9. 8. 2015,

- 114) sp. zn. 15 C 15/2014, v období od 11. 9. 2014 do 25. 8. 2015,
115) sp. zn. 15 C 16/2014, v období od 5. 5. 2014 do 7. 3. 2016,
116) sp. zn. 15 C 37/2014, v období od 25. 5. 2014 do 19. 10. 2014 a od 3. 9. 2015 do 12. 4. 2016,
117) sp. zn. 15 C 41/2014, v období od 11. 6. 2014 do 8. 12. 2014 a od 9. 4. 2015 do 7. 3. 2016,
118) sp. zn. 15 C 45/2014, v období od 27. 5. 2014 do 20. 10. 2014 a od 19. 2. 2015 do 8. 3. 2016,
119) sp. zn. 15 C 47/2014, v období od 27. 5. 2014 do 8. 3. 2016,
120) sp. zn. 15 C 48/2014, v období od 27. 5. 2014 do 8. 3. 2016,
121) sp. zn. 15 C 52/2014, v období od 5. 6. 2014 do 8. 3. 2016,
122) sp. zn. 15 C 59/2014, v období od 16. 8. 2014 do 8. 3. 2016,
123) sp. zn. 15 C 69/2014, v období od 26. 8. 2014 do 6. 3. 2016,
124) sp. zn. 15 C 73/2014, v období od 18. 7. 2014 do 7. 3. 2016,
125) sp. zn. 15 C 75/2014, v období od 23. 9. 2015 do 8. 3. 2016,
126) sp. zn. 15 C 84/2014, v období od 22. 7. 2014 do 21. 8. 2014, od 2. 1. 2015 do 16. 3. 2015
a od 15. 7. 2015 do 6. 3. 2016,
127) sp. zn. 15 C 85/2014, v období od 9. 7. 2014 do 6. 3. 2016,
128) sp. zn. 15 C 91/2014, v období od 7. 8. 2014 do 23. 9. 2014,
129) sp. zn. 15 C 107/2014, v období od 15. 7. 2014 do 11. 3. 2015,
130) sp. zn. 15 C 120/2014, v období od 25. 7. 2014 do 9. 12. 2014,
131) sp. zn. 15 C 164/2014, v období od 18. 9. 2014 do 7. 3. 2016,
132) sp. zn. 15 C 176/2014, v období od 23. 9. 2014 do 4. 3. 2016,
133) sp. zn. 15 C 189/2014, v období od 24. 10. 2014 do 19. 3. 2015 a od 31. 7. 2015
do 8. 3. 2016,
134) sp. zn. 15 C 192/2014, v období od 28. 10. 2015 do 8. 3. 2016,
135) sp. zn. 15 C 195/2014, v období od 14. 4. 2015 do 25. 2. 2016,
136) sp. zn. 15 C 206/2014, v období od 14. 10. 2014 do 6. 3. 2016,
137) sp. zn. 15 C 209/2014, v období od 27. 10. 2015 do 8. 3. 2016,
138) sp. zn. 15 C 210/2014, v období od 18. 10. 2014 do 7. 3. 2016,
139) sp. zn. 15 C 212/2014, v období od 31. 12. 2015 do 7. 3. 2016,
140) sp. zn. 15 C 214/2014, v období od 22. 10. 2014 do 8. 3. 2016,
141) sp. zn. 15 C 223/2014, v období od 12. 12. 2014 do 4. 3. 2016,
142) sp. zn. 15 C 226/2014, v období od 26. 2. 2015 do 7. 3. 2016,
143) sp. zn. 15 C 234/2014, v období od 6. 2. 2015 do 8. 3. 2016,
144) sp. zn. 15 C 237/2014, v období od 5. 2. 2014 do 6. 6. 2016,
145) sp. zn. 15 C 239/2014, v období od 5. 2. 2014 do 6. 6. 2016,
146) sp. zn. 15 C 240/2014, v období od 5. 2. 2014 do 6. 10. 2015,
147) sp. zn. 15 C 242/2014, v období od 5. 2. 2014 do 3. 11. 2015,
148) sp. zn. 15 C 243/2014, v období od 10. 12. 2014 do 6. 3. 2016,
149) sp. zn. 15 C 245/2014, v období od 10. 12. 2014 do 3. 11. 2015,
150) sp. zn. 15 C 246/2014, v období od 10. 12. 2014 do 27. 5. 2015,
151) sp. zn. 15 C 247/2014, v období od 10. 12. 2014 do 3. 11. 2015,
152) sp. zn. 15 C 249/2014, v období od 3. 1. 2015 do 6. 3. 2016,
153) sp. zn. 15 C 250/2014, v období od 18. 12. 2014 do 6. 3. 2016,
154) sp. zn. 15 C 251/2014, v období od 18. 12. 2014 do 6. 3. 2016,
155) sp. zn. 15 C 252/2014, v období od 3. 1. 2015 do 20. 9. 2015 a od 6. 1. 2016 do 12. 4. 2016,
156) sp. zn. 15 C 254/2014, v období od 9. 1. 2015 do 6. 3. 2016,
157) sp. zn. 15 C 255/2014, v období od 24. 9. 2015 do 25. 1. 2016,
158) sp. zn. 15 C 257/2014, v období od 27. 10. 2014 do 3. 11. 2015,
159) sp. zn. 15 C 258/2014, v období od 25. 12. 2014 do 3. 11. 2015,
160) sp. zn. 15 C 259/2014, v období od 25. 12. 2014 do 3. 11. 2015,
161) sp. zn. 15 C 260/2014, v období od 25. 12. 2014 do 6. 3. 2016,
162) sp. zn. 15 C 262/2014, v období od 2. 1. 2015 do 4. 11. 2015,

pokračování

163) sp. zn. 15 C 263//2014, v období od 2. 1. 2015 do 4. 11. 2015,
 164) sp. zn. 15 C 266/2014, v období od 9. 3. 2015 do 3. 8. 2015,
 165) sp. zn. 15 C 271/2014, v období od 18. 9. 2015 do 7. 3. 2016,
 166) sp. zn. 15 C 273/2014, v období od 14. 3. 2015 do 8. 3. 2016,
 167) sp. zn. 16 C 229/2014 v období od 7. 10. 2015 do 8. 3. 2016,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudu.

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jako kárné opatření **snížení platu o 30 % na dobu 18 měsíců**, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným u Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného, dne 12. 4. 2016 bylo zahájeno kárné řízení proti JUDr. V. M., předsedovi senátu Okresního soudu v Liberci, působícím na civilním úseku tohoto soudu. Z návrhu, podaného předsedkyní Okresního soudu v Liberci (dále též „kárná navrhovatelka“), se podává, že JUDr. M. (dále též „kárně obviněný“) zapříčinil průtahy v celkem 191 soudních věcech v návrhu blíže specifikovaných, a to v řadě případů i opakovaně. Kárná navrhovatelka úvodem upozornila, že kárně obviněný byl již za typově shodné deficity ve své práci potrestán rozhodnutím kárného senátu ze dne 9. 1. 2014, sp. zn. 16 Kss 7/2013; ani uložené kárné opatření však k nápravě nevedlo. Po skončení kárného řízení se v soudním oddělení kárně obviněného nacházelo ke dni 31. 1. 2014 celkem 909 nevyřízených věcí rejstříků C a EC, k 30. 6. 2014 šlo o 918 věcí. Výkon kárně obviněného za rok 2014 činil (po přepočtu věcí příslušnými koeficienty) 28,92 věcí měsíčně, což se blíží systematizačnímu koeficientu 29,4 věcí měsíčně. Bylo přitom zřejmé, že kárně obviněný není schopen sám stav nedodělků snížit a prodleva ve vyřizování věcí od jejich nápadů byla neúnosná. Opatřením č. 9 k rozvrhu práce pro rok 2014 mu proto byl od 1. 10. 2014 zastaven nápad, vyjma specializovaných věcí (pracovněprávní spory); od 1. 1. 2015 mu pak byl zastaven nápad zcela. K 30. 6. 2015 poklesl počet neskončených věcí na 647; jeho výkonnost v tomto období činila (po přepočtení příslušnými koeficienty) 28,5 věcí měsíčně. Dle kárné navrhovatelky ovšem nelze přehlédnout, že v té době byl oproti ostatním soudcům zvýhodněn tím, že nebyl zatížen žádnými povinnostmi ve vztahu k prvnápadu, agendou Nc, atd.

Jelikož se stav průběžně sledovaných věcí starších třech let ani přes přijatá opatření nelepšil (kárně obviněný neměl vytižené jednací dny a jeho výkon patřil k nejslabším) došlo dne 16. 7. 2015 k pololetní prověrce nedodělků (řešeno pod Spr 699/2015) a po projednání stavu v soudním oddělení byla kárně obviněnému uložena výtka za průtahy ve věcech starších třech let (řešeno pod Spr 1222/2015). Kárně obviněný byl upozorněn, že během následujícího pololetí musí dojít k nápravě. Kromě zastaveného nápadu bylo kárně obviněnému odlehčeno též o dalších 181 věcí, které předal do nově otevřeného soudního oddělení. Následně proběhla

podrobná kontrola stavu celého soudního oddělení (řešeno pod Spr 220/2016), kdy bylo zjištěno, že jednací dny nebyly ani ve druhém pololetí roku 2015 řádně využity (na jeden jednací den připadaly zhruba tři vyhlášení rozhodnutí a dvě jednání), bylo rovněž zjištěno, že výkon kárně obviněného ještě poklesl. Po přepočtu skončených věcí příslušnými koeficienty činil jeho výkon 25 věcí měsíčně, přičemž v neskončených věcech docházelo ke značným a pokračujícím průtahům. Zde kárná navrhovatelka upozornila, že vykazovaná výkonnost kárně obviněného je dlouhodobě výrazně nižší, než u jeho kolegů. Fyzickou kontrolou neskončených spisů bylo zjištěno, že kárně obviněný řádně nekonal ani ve všech věcech, kdy mu již byly průtahy vytýkány. Rovněž nepostupoval plynule ve sledovaných věcech starších třech let, byť jde o nejstarší věci v jeho soudním oddělení, přičemž ve věcech napadlých v letech 2013 a 2014 (poté mu již byl zastaven nápad) měl až na naprosté výjimky průtahy zcela plošně.

Popsaný stav je, dle názoru kárné navrhovatelky, zapříčiněn tím, že kárně obviněný nevyužívá možnosti přiděleného aparátu, zejména vyšší soudní úředníci (dále též „VSÚ“), a to ani na poplatkové záležitosti; nevyužívá též efektivně výpočetní techniku a informační systémy. Nebyly tak končeny včas ani věci, kde nebyl zaplacen soudní poplatek, nebyly splněny podmínky řízení, či došlo k uznání žalovaného nároku. Zjevně nebyla tříděna ani příchozí pošta; pokud by došlo k prvotnímu vytrídění a rozdělení práce mezi administrativu a soudce, výrazně by to urychlilo nejen jednotlivá řízení, ale došlo by i ke zvýšení počtu vyřízených věcí, zejména tam, kde není třeba jednat. Logistika v soudním oddělení 15 C naprosto selhala i přes předchozí jednání s kárně obviněným; až zásahy vedení soudu do organizace práce v soudním oddělení, učiněné po dohodě s kárně obviněným, zvýšily oběh věcí a odbremenily kárně obviněného od úřednické činnosti (v řadě věcí došlo k posunu v srpnu roku 2015, kdy byla řádně zapojena VSÚ. Kárně obviněný zjevně nestuduje ani řádně obsah spisu, se kterým pracuje, nečiní koncentrovaně všechny potřebné úkony, či koná zbytečně, aby například až následně zastavil řízení pro nezaplacený soudní poplatek, případně dokonce jedná, byť je ve spise založeno uznání žalovaného nároku. Navíc kárně obviněný ignoroval i věci statusové, věci týkající se výživného, i žaloby ve věcech trvání pracovního poměru. Způsob práce kárně obviněného vede k jeho zbytečnému zatěžování i k zahlcení soudního oddělení neefektivní prací. Kárně obviněný má přitom za to, že tímto způsobem lze funkci i nadále vykonávat a neuvažuje o odchodu do důchodu.

S ohledem na množství věcí, v nichž byly prověrkou zjištěny průtahy, a s přihlédnutím k délce těchto průtahů (k nimž dochází v řadě případů opakovaně) nelze již věc řešit jinak, než návrhem na zahájení kárného řízení. Dle názoru kárné navrhovatelky byly již vyčerpány všechny prostředky, které by vedly ke změně stylu práce kárně obviněného, potažmo ke zlepšení stavu jeho soudního oddělení (domluvy, výtky, úlevy i poskytnutí časového prostoru pro zjednání nápravy po předchozím kárném potrestání). S přihlédnutím k faktu, že vytýkané nedostatky zatěžují soudní oddělení 15 C dlouhodobě, přičemž kárně obviněný evidentně není schopen sebereflexe, nelze předpokládat, že se nepříznivá situace do budoucna změní, a to zejména za situace, kdy bude kárně obviněnému znovu spuštěn nápad do jeho soudního oddělení. Dle názoru kárné navrhovatelky tak není možné situaci řešit jiným způsobem, než podáním návrhu na odvolání kárně obviněného z funkce soudce.

Kárně obviněný ve svém vyjádření připustil, že vytýkaný stav má původ v jeho dřívějším nesprávném systému práce, který zapříčinil nezvladatelný nárůst neskončených věcí. Existence průtahů ve věcech z roku 2013 a 2014 si je vědom, tato situace však má svůj původ ve vysokém počtu neskončených věcí, kdy se musel nejprve věnovat vyřizování věcí starších; na možnost vzniku průtahů v těchto věcech již vedení soudu v roce 2015 upozorňoval. Zjištěné průtahy tedy nebyly zapříčiněny jeho nezájmem či nedbalým přístupem, neboť při množství věcí, které měl v roce 2014 a 2015 v senátu, nebylo možné, aby se všemi věcmi zabýval současně, musel-li svou

pokračování

pozornost zaměřit především na skončení nejstarších věcí. Nesouhlasí také s tím, že ani po odlehčení (v druhé polovině roku 2015) nevyvinul dostatečné úsilí pro snížení počtu neskončených věcí; upozornil, že ve druhé polovině roku 2015 skončil větší množství věcí (v říjnu a listopadu vždy 60 věcí). Svou výkonnost kárně obviněný považuje za srovnatelnou s ostatními kolegy. Kárně obviněný rovněž upozornil, že ve srovnání se stavem v březnu roku 2016 (kdy byla provedena spisová prověrka), došlo ke značenému zlepšení stavu v jeho soudním oddělení, ve smyslu podstatného snížení počtu neskončených věcí. V podání, doručeném kárnému soudu dne 12. 12. 2016, kárně obviněný upřesnil, že 103 věcí, v nichž jsou mu kárným návrhem vytýkány průtahy, již bylo pravomocně skončeno, 27 věcí bylo skončeno nepravomocně a 20 věcí je přerušovaných.

Na vyjádření kárně obviněného zareagovala kárná navrhovatelka podáním ze dne 12. 10. 2016. Uvedla, že neudržitelnost stavu v soudním oddělení kárně obviněného a absence jeho sebereflexe byla konstatována i ze strany vedení Krajského soudu v Ústí nad Labem, v rámci vyhodnocení prověrek. I krajský soud má za to, že ve věci měl být podán kárný návrh s návrhem na odvolání kárně obviněného z funkce soudce. Dle kárné navrhovatelky odmítá kárně obviněný uznat rozsah pomoci, které se mu dostalo, aby mohl stav ve svém senátu konsolidovat. Nad rámec toho, co bylo již uvedeno v kárném návrhu, upozornila, že kárně obviněnému byla neformálně opakovaně nabízena různá forma pomoci, bylo s ním diskutováno o tom, jaké jsou příčiny stavu v jeho soudním oddělení, i co by mohlo tento stav zlepšit, či odstranit. Konkrétní pomoc pak spočívala v přenechání plné kapacity společné VSÚ P. M. i přenechání kapacity asistenta Mgr. K., kteří kárně obviněnému připravovali spisy i koncepty rozhodnutí. Kárná navrhovatelka i místopředsedkyně soudu kárně obviněnému pomáhaly s tříděním spisů, vyhledávání judikatury apod. Poskytnutá pomoc šla na úkor kárné navrhovatelky, která si musela vše, včetně rutinních úkonů, zpracovávat sama, a to ještě i dalšího půl roku po té, co kárně obviněný nesplnil podmínku této výpomoci, tj. že bude každý měsíc vyřizovat alespoň systemizovaný počet spisů bez přepočtu. Dále byla kárně obviněnému na pracovní právní agendu nabídnuta asistentka z Nejvyššího soudu, což odmítl s tím, že tuto agendu umí, dělá jí rád a pomoc nepotřebuje. Vyměněna mu byla též rejstříková vedoucí, a to za samostatnější a výkonnější, která řadu formálnějších úkonů zvládá sama, a to včetně přípravy konceptu rozhodnutí. Od roku 2015 pak byla kárně obviněnému přidělena nejlepší asistentka, která má již pět let složenou profesní zkoušku, je plně samostatná a velmi výkonná. Kárná navrhovatelka také upozornila, že kárně obviněnému bylo fakticky odlehčeno nikoliv jen o 180 věcí; v důsledku zastavení nápadu lze totiž hovořit o faktické úlevě v rozsahu zhruba 800 spisů, které museli vyřídit ostatní soudci. I to byl důvod, proč se soudcovská rada původně stavila odmítavě k plánovanému zastavení nápadu kárně obviněnému. Poukazuje-li tedy kárně obviněný na výrazné snížení počtu neskončených věcí, tento stav je především výsledkem práce ostatních kolegů, kteří museli vyřídit věci, které by jinak napadly do jeho senátu, a dále práci asistenta i VSÚ, a to na úkor jiných oddělení. Výrazný a ojediněle vysoký výkon v senátu 15 C následoval nárazově vždy poté, co byl kárně obviněnému připraven balík věcí ke kontrole a vyhlášení rozhodnutí. Pro srovnání snížení počtu neskončených věcí při zastaveném nápadu se, dle kárné navrhovatelky, nabízí srovnání senátu kárně obviněného se senáty Mgr. K. a JUDr. D., kterým byl nápad zastaven v období od 1. 5. 2015 do 30. 9. 2015. Za dobu pouhých pěti měsíců Mgr. K. snížil počet neskončených věcí o 57 %, JUDr. D. pak o 38 %. Nadto nelze přehlédnout, že všichni soudci civilního úseku od roku 2013 výrazně snižovali počty nevyřízených věcí, a to bez jakýchkoliv úlev. Na soudě byla v té době doplněna administrativa, nastaveny její pracovní postupy a soudci byli odbřemeněni od rutinní zátěže; rovněž byl zvýšen stav asistentů, upravily se specializace a byli jmenováni soudci na civilní úsek. Kárná navrhovatelka rovněž navrhla doplnit dokazování srovnáním soudního oddělení JUDr. M. a JUDr. H., která po návratu z rodičovské dovolené převzala soudní oddělení o počtu zhruba 500 věcí, a byl jí rovněž dočasně zastaven nápad. Kárná navrhovatelka trvá na tom, že výkonnost kárně obviněného je po

řadu let zcela neodpovídající a nejnižší na okresním soudě. Neschopnost kárně obviněného udržet příznivý stav nedodělků v senátě dokládá i fakt, že po spuštění nápadu do jeho senátu stav neskončených věcí narůstá – ke dni 30. 4. 2016 jde o 141 věcí, k 30. 6. 2016 156 věcí a k 30. 9. 2016 191 nevyřízených věcí. Konečně kárná návrhovatka odmítla argumentaci kárně obviněného poukazující na fakt, že ve vytýkaných věcech již aktuálně prakticky žádné průtahy nejsou. Upozornila na to, že průtahy byly posuzovány v reálném čase a v té době objektivně existovaly.

Na nařízeném ústním jednání, konaném dne 14. 12. 2016, kárná návrhovatka zdůraznila, že problémy v soudním oddělení kárně obviněného jsou dlouhodobé, přičemž poukázala na výsledky předcházejícího kárného řízení. Nad rámec skutečností uvedených v kárném návrhu dále uvedla, že po předchozím kárném postihu poskytla kárně obviněnému zhruba půl roku na konsolidaci stavu jeho soudního oddělení. Situace se však nezlepšila, snažila se mu tedy pomoci neformálně (poskytnutí VSÚ a asistenta, pomoc při organizaci práce v senátě, atd.) i opatřeními zmiňovanými již v kárném návrhu (více jak jeden a půl roku zastavený nápad a odebrání většího počtu věcí). Tato opatření šla na úkor dalších soudců a zejména pak jí a civilní místopředsdkyně. V pololetí roku 2015 provedla kontrolu, v jejímž rámci byly zjištěny opětovné průtahy i ve věcech starších tří, pěti a sedmi let; za to byla kárně obviněnému uložena důtka s tím, že mu bude i nadále pomáháno s organizací práce. Ke zlepšení však nedošlo; naopak výkon kárně obviněného se i nadále propadal a vznikalo napětí s kolegy, kteří byli logicky více zatíženi, i s krajským soudem, který apeloval již dříve na zjednání nápravy. Z tohoto důvodu proto kárně návrhovatce nezbylo, než podat tento kárný návrh. Dle jejího názoru nemá kárně obviněný dobré logistické schopnosti, neumí záukolovat svůj tým a jeho tempo je celkově pomalejší. Za situace, kdy mu byl opětovně puštěn nápad do senátu, se situace bude opakovat. Kárně obviněného hodnotí jako pohodového, přátelského a bezproblémového člověka, nicméně podstatný je fakt, že dlouhodobě nezvládá plnit své soudcovské povinnosti.

K dotazu kárného senátu, jak hodnotí kárně obviněného po stránce odborné, uvedla, že jí je jako předsdkyni soudu známo, že odvolací senát JUDr. M. vytýká pochybení nejenom v aplikaci hmotného práva, ale i základní pochybení v otázkách procesních. Kárně obviněný v řízení nepostupuje efektivně, například jde na jednání s neprojednatelnou žalobou, předvolává účastníky k jednání za situace, kdy žalovaný uznal nárok, apod. Oproti ostatním kolegům je zřetelně slabší. K otázce poskytnuté pomoci upřesnila, že kárně obviněnému byl dán k dispozici její asistent Mgr. K., po určitou dobu též asistent místopředsdkyně Mgr. H. a též VSÚ, společná pro více oddělení. VSÚ P. M. je odborně velice na výši, je ochotná a kárná návrhovatka tak vylučuje, že by u ní kárně obviněný narazil na jakoukoli nevoli. Podstatné je, že kárně obviněný jí žádné úkoly nedával, vůbec ji neoslovil. K dotazu na průměrnou dobu, která na civilním úseku uplyne od nápadu věci do doby, kdy začne být věcně projednávána, kárná návrhovatka uvedla, že prvotní administrace spisu středním aparátem trvá zhruba tři měsíce; v letech 2015 a 2016 pak soudci obvykle do tří měsíců nařídí jednání. V roce 2014, kdy ještě plně nenaběhly organizační změny, byla doba od nápadu do nařízení jednání zhruba jeden rok. Pokud jde o současnou situaci v senátu kárně obviněného, aktuálně je vykazováno zhruba 230 až 240 neskončených věcí; projevilo se tam vrácení zhruba 35 spisů od JUDr. H. (původně šlo o spisy kárně obviněného, které jí byly přiděleny), neboť odešla na stáž ke krajskému soudu.

Kárně obviněný ve své výpovědi uvedl, že nepopírá, že k vytýkaným průtahům skutečně došlo. Jde o věci napadlé v letech 2013 a 2014, v té době vyřizoval značné množství starších věcí a ve vytýkaných věcech tedy neprovedl potřebné úkony. Fakt, že nesledoval svou výkonnost a nesrovnával se s ostatními soudci, považuje za svou velkou chybu, neboť byl mylně přesvědčen, že je vše v pořádku. Vzniklé situace lituje a bude se snažit, bude-li mu dána možnost, aby se vytčené nedostatky již neopakovaly. Má za to, že situace v jeho senátu se oproti

pokračování

vytýkanému období zlepšila, a to jednak jeho přičiněním, kdy často pracoval přesčas a nevybíral si nemocenskou, ačkoliv by na ni měl nárok, jednak opatřeními kárné navrhovatelky; velkou pomocí je mu taktéž rejstříková vedoucí, která mu pomáhá s administrací spisů. Souhlasí také s tím, že mu byla přidělena nejlepší asistentka, o tu se však dělí s dalšími třemi kolegy. S ohledem na zlepšující se stav svého soudního oddělení byl tedy podáním kárného návrhu překvapen a zejména pak tím, že je kárnou navrhovatelkou celkově hodnocen jako nekvalitní soudce. Předchozí výtky se přitom vždy týkaly jen průtahů. K vytýkaným nedostatkům své práce ani k plnění svých pracovních povinností rozhodně není lhostejný.

K dotazu kárného senátu na organizaci práce v senátě kárně obviněný uvedl, že se dříve spoléhal na to, že spisy, které dostal od kanceláře, jsou již připraveny k rozhodnutí. Nekontroloval je tedy, což považuje za svou chybu. Pokud by nejprve provedl roztrídění spisů, odhalil by případy, kdy bylo ještě třeba učinit jednodušší úkony, jejichž absence je mu kárným návrhem především vytýkána. V současnosti již dostává spisy přetříděné a způsobilé k věcnému projednání; jednoduché úkony už dělá někdo jiný. K dotazu, jak vysvětlí fakt, že v letech 2015 a 2016 má v prvním pololetí výrazně lepší výkonnost, než v pololetí druhém, kárně obviněný uvedl, že nejdříve si věci připravoval k rozhodnutí; v té době měl tedy menší výkonnost, zatímco v době, kdy rozhodoval, jeho výkonnost vzrostla. Pokud jde o zdravotní stav, kárně obviněný uvedl, že má obvyklé zdravotní potíže, v práci ho to však nelimituje. K dotazu na aktuální počet neskončených věcí kárně obviněný uvedl, že oproti 191 věcem vykazovaným v září 2016 mohlo k nárůstu ještě dojít, neboť se mu vrátily nějaké spisy od JUDr. H., která odešla na stáž. Momentální nárůst může být dán i tím, že si vždy určitou dobu chystá věci ke skončení, jak již uvedl dříve. Na dotaz kárného senátu, zda sledoval svou výkonnost a stav nedodělků, kárně obviněný uvedl, že tyto údaje v systému ISAS nesledoval, vždy se spoléhal na informace rejstříkové vedoucí, dle které se stav zlepšuje; uznává ale, že to byla chyba. K dotazu, zda má za to, že za stávajícího stavu bude již schopen situaci v senátu řádně zvládat, kárně obviněný uvedl, že s ohledem na menší množství neskončených věcí má daleko větší možnost se spisy pracovat. Do situace popsané v kárném návrhu by se tedy již dostat neměl. K dotazu, zda se s vytýkanými nedostatky své práce potýkal již dříve, kárně obviněný uvedl, že ano, neboť převzal senát s obrovským počtem nedodělků, který ho v práci zahltl.

Na dotaz kárné navrhovatelky kárně obviněný potvrdil, že měl k dispozici údaje o výkonnosti své i svých kolegů, rovněž tak údaje týkající se nedodělků. Přestože se systémem ISAS umí pracovat, tyto údaje nesledoval. Uznává také, že s ním byly vytýkané deficity práce vedením soudu opakovaně projednávány. Na dotaz, jakým způsobem provádí referáty, uvedl, že ručně, nepoužívá formuláře ani tiskopisy, tento postup však změní. K dotazu, čemu připisuje zlepšení organizace práce v senátě, uvedl, že toto zlepšení pocítuje zhruba od konce roku 2015, připouští, že to může mít souvislost s opatřeními přijatými kárnou navrhovatelkou. Kromě asistentky Mgr. Š. měl jistou dobu k dispozici i Mgr. K.; u VSÚ se nicméně při pokusu o delegaci úkonů s přílišným pochopením nesetkal.

V rámci nařízeného ústního jednání byly předsedou senátu sděleny výsledky přípravného šetření, provedeného v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“).

Kárný senát si především od kárné navrhovatelky vyžádal předložení spisů, ve kterých je kárně obviněnému vytýkána nečinnost. S výjimkou spisu sp. zn. 15 C 311/2013 byly vyžádané spisy, respektive jejich kopie, předloženy, byť v některých případech neúplné (podrobněji viz dále). Konkrétní obsah jednotlivých předložených spisů bude podán následně, v rámci vyhodnocení úkonů kárně obviněného v jednotlivých spisech. Ve všech případech byl kárnému

senátu předložen též výpis ze systému ISAS, dokumentující pohyb a umístění jednotlivých posuzovaných spisů ve sledovaném období.

Kárný senát při svém rozhodování vzal dále v potaz předchozí kárné rozhodnutí, vydané kárným senátem tohoto soudu dne 9. 1. 2014 pod č. j. 16 Kss 7/2013 – 103. Z jeho obsahu vyplývá, že kárný senát uznal kárně obviněného vinným ze zavinění průtahů v celkem 32 soudních věcech, za což mu bylo uloženo kárné opatření ve formě snížení platu o 10 % na 3 měsíce. Z hlediska nyní souzené věci je podstatné, že kárný senát v odůvodnění předchozího rozhodnutí konstatoval podprůměrnou výkonnost kárně obviněného ve sledovaném období s tím, že se nejednalo o ojedinělá a omluvitelná pochybení, nýbrž o nedostatky trvalého rázu, které jdou na vrub nevhodnému stylu práce kárně obviněného. Kárný senát taktéž konstatoval, že vedení soudu situaci v senátě kárně obviněného sledovalo, kontrolovalo stav věcí a snažilo se vést kárně obviněného k odstranění vytýkaných nedostatků.

Z osobního spisu kárně obviněného bylo dále zjištěno, že soudcem je od roku 1999, přičemž po celou dobu působí u Okresního soudu v Liberci. V minulosti byly kárně obviněnému uloženy opakovaně výtky podle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (dále jen „zákon č. 6/2002 Sb.“). Výtky se týkaly průtahů v pěti soudních věcech v roce 2009 a 64 věcech v roce 2011, v roce 2012 se výtka týkala nedostatečného prostudování spisu, v jehož důsledku nebylo odhaleno pochybení soudní kanceláře (marně uplynula lhůta pro rozhodnutí o dalším trvání vazby, pročež musel být obviněný z vazby propuštěn). V roce 2014 bylo kárně obviněnému vytknuto, že nevěnuje dostatečnou pozornost celkem 14 soudním věcem, kde vznikly průtahy; byl upozorněn, že případná další pochybení tohoto typu již nebude možné vyřešit výtkou. V osobním spisu se dále nachází zápis, kterým vedení soudu v roce 2012 projednalo neuspokojivý stav ve třech soudních odděleních Okresního soudu v Liberci, včetně senátu 15 C. Dotčeným soudcům byla vytknuta malá výkonnost a nárůst neskončených věcí v roce 2011. Byli upozorněni, aby se soustředili na odstranění vytýkaných nedostatků.

Kárný senát si dále od kárné navrhovatelky vyžádal předložení rozvrhů práce za roky 2014, 2015 a 2016, včetně všech jejich změn. Pokud jde o kárně obviněného, tomu byl v roce 2014 přidělován nápad v rozsahu 100 % věcí pracovníprávních, včetně věcí s cizím prvkem, 90 % agendy občanskoprávní, s výjimkou specializované agendy, 100 % občanskoprávních dožádání, včetně pracovníprávních věcí s cizím prvkem a 100 % agendy Nc. Změnou rozvrhu práce, provedenou pod sp. zn. 55 Spr 1260/2015, byl bodem 2 kárně obviněnému od 1. 10. 2014 zastaven nápad, s výjimkou věcí pracovníprávních. V roce 2015 byl nápad nových věcí do senátu 15 C nulový a tento stav přetrvával až do 30. 4. 2016, kdy změnou rozvrhu práce sp. zn. 55 Spr 698/2016 bylo v bodě 1 rozhodnuto o spuštění 100 % nápadu občanskoprávních věcí (bez specializované agendy) a 100 % věcí rejstříku Nc do senátu 15 C, a to k 1. 5. 2016.

Z hlediska srovnání zatížení a struktury přidělovaného nápadu se senátu kárně obviněného v posuzovaném období nejvíce blížil senát 16 C (Mgr. K.), do kterého taktéž napadaly věci občanskoprávní a pracovníprávní. Jelikož však kárnému senátu nebyly předloženy individualizované tabulky jeho výkonnosti, nelze takové srovnání provést. Kárný senát se proto soustředil na senáty 14 C (JUDr. D.), 30 C (Mgr. K.) a 25 C (JUDr. H.), na které upozorňovala kárná navrhovatelka s tím, že do těchto senátů byl (podobně jako u senátu kárně obviněného) po určité době zastaven nápad. V případě senátu 25 C byl nápad v roce 2014 nula věcí (soudkyně byla na rodičovské dovolené), a teprve změnou rozvrhu práce pro rok 2015 č. 12 bylo do senátu převedeno 494 věcí, bez běžného nápadu. Tento stav byl ukončen k 1. 10. 2016 změnou rozvrhu práce pro rok 2016 č. 14, kdy JUDr. H. odešla na stáž ke krajskému soudu. Z přílohy posledně zmiňované změny rozvrhu práce se podává, že v senátě se v té době nacházelo 90 neskončených

pokračování

běžících věcí a 19 věcí přerušovaných, které byly přerozděleny. V senátě 14 C došlo změnou rozvrhu práce pro rok 2016 č. 9, počínaje dnem 1. 5. 2016 ke snížení nápadu občanskoprávní agendy, s výjimkou agendy specializované z 80 % na 50 %; do tohoto senátu nicméně nenapadaly věci pracovněprávní, naopak v něm byly vyřizovány věci agendy L. Pokud jde o senát 30 C, zde byl posledně zmiňovanou změnou rozvrhu práce pro rok 2016 v období od 1. 5. do 30. 10. zcela zastaven nápad; ani do tohoto senátu však nenapadala pracovněprávní agenda, specializace tohoto senátu byla zcela odlišná.

V kontextu citovaných rozvrhů práce se kárný senát dále zabýval otázkou velikosti nápadu a počtu vyřízených věcí v letech 2014, 2015 a období ledna až září 2016, a to jak z pohledu celého civilního úseku Okresního soudu v Liberci, tak i ve srovnání senátu kárně obviněného a senátů zmiňovaných výše.

Z „*Přehledu o nápadu a vyřízených věcí C a EC za celý soud v roce 2014, 2015 a leden - září 2016*“; předloženého kárnou navrhovatelkou bylo zjištěno, že v agendě C napadlo v roce 2014 7399 věcí, vyřízeno bylo 8954 věcí, což je o 21 % věcí víc, než činil nápad. V roce 2015 napadlo 6235 věcí, vyřízeno bylo 8934 věcí, tedy o 43 % více, než činil nápad. Za prvních devět měsíců roku 2016 napadlo 3809 věcí, vyřízeno bylo 5210 věcí, tedy o 36 % více, než činil nápad. Je tedy zřejmé, že soudci civilního úseku vyřídili ve sledovaném období výrazně více věcí, než činil nápad.

Z dokumentu „*Přehled o nápadu, vyřízených a nevyřízených věcech C a EC v roce 2014, 2015 a leden – září 2016*“; předloženého kárnou navrhovatelkou se podává přehled nápadu do senátu 15 C v uvedeném období po jednotlivých měsících, stejně jako počet vyřízených věcí a celkový počet nevyřízených věcí v jednotlivých měsících. V období od září 2015 do srpna 2016 jsou stejné údaje uvedeny i pro senát 25 C (JUDr. H.). Pokud jde o senát 15 C, v něm bylo v lednu 2014 evidováno 666 nevyřízených věcí, v září 2014 pak 905 věcí (v tomto období měl kárně obviněný puštěn plný nápad). Počet nedodělků tedy v tomto období stoupal. Po zastavení nápadu (s výjimkou pracovněprávních věcí, kterých napadlo do konce roku 2014 celkem 8) došlo k výraznému poklesu počtu neskončených věcí; v srpnu 2015 jich bylo evidováno 603. Po odebrání celkem 181 věcí činil počet neskončených věcí v dubnu 2016 141.

V období zastaveného nápadu (s výjimkou osmi věcí pracovněprávních, které napadly v roce 2014) tedy došlo k výraznému snížení počtu neskončených věcí. Po opětovném spuštění nápadu (k 1. 5. 2016) došlo opět ke zvýšení počtu neskončených věcí na celkem 191 (září 2016); 35 převzatých věcí ze senátu 25 C (po odchodu JUDr. H. na stáž) se v tomto přehledu nepromítlo (dle vysvětlení kárné navrhovatelky byly spisy kárně obviněnému přiděleny až v říjnu 2016). Z uvedeného je zřejmé, že při plném nápadu věcí počet nedodělků v senátě kárně obviněného neklesá; jde přitom o opačný trend oproti počtu neskončených věcí na civilním úseku jako celku. Ze stejného podkladu dále vyplývá, že v době zastavení nápadu vyřídil kárně obviněný celkem 619 věcí za 19 měsíců, což činí v průměru 32,58 věcí měsíčně (bez přepočtu a ponížení koeficientem). JUDr. H. vyřídila při zastaveném nápadu celkem 414 věcí za 12 měsíců, což činí 34,50 věcí měsíčně (bez přepočtu a ponížení koeficientem). Lze tedy konstatovat, že srovnání výkonnosti kárně obviněného a JUDr. H. v době, kdy měli oba zastavený nápad, je srovnatelný.

Kárná navrhovatelka k důkazu předložila též dokument značky 55 Spr 680/2016 - „*Příloha – Výpis o počtu nevyřízených věcí*“; ze kterého se podávají počty nevyřízených věcí kárně obviněného, JUDr. D. a Mgr. K. k datům 30. 4. 2016, 30. 6. 2016 a 30. 9. 2016. Kárný senát shledal po potřeby dokazování tento podklad nepoužitelným, neboť podává srovnání počtu nedodělků v čase, kdy byl kárně obviněnému již puštěn plný nápad, zatímco Mgr. K. a JUDr. D. byl naopak nápad zastaven. Takové srovnání nemá žádnou vypovídací hodnotu.

Kárná navrhovatelka dále předložila přehled výkonnosti kárně obviněného, převzatý z výkazu CSLAV za období od 1. 1. 2014 do 30. 9. 2016. Dle těchto výkazů (obsahujících již přepočtené výkony) byla průměrná měsíční výkonnost JUDr. M. v roce 2014 28,92 věcí, v období od 1. 1. 2015 do 30. 6. 2015 28,42 věcí, za celý rok 2015 26,59 věcí, za období 1. 1. 2016 až 30. 6. 2016 29,18 věcí a za období 1. 1. 2016 až 30. 9. 2016 24 věcí. V roce 2014 a v prvním pololetí roku 2015 byla tedy výkonnost kárně obviněného prakticky na hranici přepočtového koeficientu používaného Ministerstvem spravedlnosti ke stanovení potřeb soudců, ve druhém pololetí roku 2015 došlo k výraznému poklesu výkonnosti, neboť celkový výsledek za rok 2015 je jen 26,59 věcí měsíčně (dle přiložené tabulky sice kárně obviněný v tomto období skončil větší množství věcí, šlo však o věci krácené přepočtovými koeficienty); zcela shodná situace (tedy vyšší výkonnost v prvním pololetí a nižší výkonnost v pololetí druhém) je patrná i v prvních třech čtvrtletích roku 2016 (zde došlo i k poklesu počtu vyřízených věcí v absolutních číslech). Z uvedených skutečností považuje kárný senát za zřejmé, že kárně obviněný je schopen výkonnostně se přiblížit orientačnímu výkonovému koeficientu soudce civilního úseku, v jeho výkonnosti jsou však patrné opakované poklesy.

Konečně se kárný senát zabýval též přehledy výkonnosti soudců Okresního soudu v Liberci za období říjen 2015 až březen 2016, předloženými kárně obviněným. Z těchto přehledů se sice podává, že kárně obviněný dosahoval ve sledovaném období nadprůměrné výkonnosti, z přehledů výkonnosti za období let 2014, 2015 a prvních tří čtvrtletí roku 2016, předložených kárnou navrhovatelkou, je však zřejmé, že jde o údaje vytržené z kontextu (byť uváděná data se shodují s daty uváděnými kárnou navrhovatelkou), neboť kárně obviněný zde prezentované výkonnosti v ostatních obdobích nedosahoval.

Kárný senát se dále zabýval tím, jakým způsobem byly v minulosti projednávány vytýkané nedostatky v práci kárně obviněného. Ze zápisu ze schůzky konané dne 19. 9. 2014 se soudcovskou radou se podává, že kárná navrhovatelka se soudcovskou radou projednávala neuspokojivý stav v senátu 15 C, kde bylo vykazováno zhruba 900 nedodělků, přibývají stížnosti a žádosti o odškodnění. Bylo konstatováno, že v roce 2014 již výkony kárně obviněného stouply, věci vyřizuje dle pořadí, nicméně situace v senátě musí být řešena. Soudcovská rada přes počáteční nesouhlas souhlasila s návrhem na zastavení nápadu kárně obviněnému (s výjimkou věcí pracovníprávních) od 1. 10. 2014, a to minimálně na dobu jednoho roku. Ze zápisu z jednání s kárně obviněným ze dne 16. 7. 2015 (Spr 699/2015) se podává, že kárně obviněnému byla kárnou navrhovatelkou vytýkána nízká výkonnost (za první pololetí přepočtený výkon 28 věcí), a to i přesto, že není zatížen novým nápadem. Vytýkány byly dále průtahy při vyřizování věcí, které jsou již způsobilé k rozhodnutí, nesoustředěná práce se spisy (provádění neracionálních či neefektivních úkonů) a nutnost změnit organizaci práce, zejména pověřit jednoduššími úkony přidělený odborný aparát. Kárná navrhovatelka a místopředsedkyně soudu se s kárně obviněným dohodli, že se budou podílet na organizaci práce v jeho soudním oddělení tak, aby došlo k nastartování plynulejšího vyřizování věcí. V průběhu dalšího pololetí bude stav oddělení monitorován a ke konci roku bude vyhodnocen. Z přípisu předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 3. 2016, Spr 3951/2015 vyplývá, že krajským soudem byla u vybraných občanskoprávních senátů Okresního soudu v Liberci provedena dne 15. 12. 2015 spisová prověrka; obsahem tohoto sdělení je rekapitulace učiněných zjištění, s návrhy na přijetí opatření. Pokud jde o JUDr. M., předsedou krajského soudu byl konstatován neuspokojivý stav jeho senátu s tím, že kárně obviněný neprojevuje dostatečnou sebereflexi stran vytýkaných nedostatků své práce. V tomto kontextu byla kárně navrhovatelce dána ke zvážení možnost podání kárného návrhu, s návrhem na odvolání z funkce soudce (tato možnost byla zopakována i v následném přípisu předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 4. 2016, sp. zn. Spr 1576/2016). Konečně ze Závěrečné zprávy o provedené kontrole soudního oddělení JUDr. V. M. ze dne 6. 4. 2016, sp. zn. 55 Spr 210/2016, vypracované kárnou navrhovatelkou,

pokračování

vyplývá, že v soudním oddělení 15 C byla v období od 1. 2. 2016 do 8. 3. 2016, v návaznosti na projednání stavu tohoto soudního oddělení k 30. 6. 2015 (pod Spr 699/2015) provedena spisová prověrka. Předmětem kontroly byla výkonnost kárně obviněného, vytíženost jeho jednacích dnů a samotná spisová prověrka. Po seznámení se s výsledky prověrky kárně obviněný uvedl, že byl zatížen značným množstvím neskončených věcí, soustředil se na vyřizování věcí nejstarších a nemohl se tak věnovat mladším věcem. Nedodělky přitom výrazně snížil, nyní vykazuje již jen 155 neskončených věcí, z toho 38 věcí je přerušeno. Kárnou navrhovatelkou byly konstatovány výsledky prověřkové kontroly jednotlivých spisů a výkonnost ve sledovaném období se závěrem, že kárně obviněný nedosahuje ani předpokládaného koeficientu vyřizování věcí a poté, co mu bude puštěn nový nápad, bude počet vyřizovaných věcí převyšovat. Dlouhodobě je zřejmé, že kárně obviněný nedokáže efektivně řídit své soudní oddělení, využívat další řešitele a rozdělovat smysluplně práci na přidělených věcech; s ohledem na počet nevyřizovaných věcí nemohla také nastat situace, že by neměl soudní věci pro nařízení do jednacích síně.

Kárný senát si konečně vyžádal též stanovisko Soudcovské rady Okresního soudu v Liberci. Z vyjádření předsedy soudcovské rady Mgr. M. ze dne 12. 10. 2016 se podává, že Mgr. M. je nekonfliktní (i ve vztahu k účastníkům) a přátelský. Věci vyřizuje podle jejich nápadu, ovšem pomalejším tempem; z tohoto důvodu byl stav jeho senátu opakovaně projednáván vedením soudu se soudcovskou radou. Pokud jde o pracovní podmínky na civilním úseku v letech 2014 až 2016, lze je označit za dobré – nápad věcí byl nižší, soudci mají k dispozici zapisovatelku, VSÚ i asistenty (o ty se však obvykle dělí čtyři soudci); senát 15 C se v tomto směru ničím nevyvíká. Asistentky, které v senátě kárně obviněného působily, jsou ostatními soudci hodnoceny velmi pozitivně. Naopak, výpomocí senátu 15 C byli opakovaně pověřováni asistenti z jiných senátů.

Návrhy na doplnění dokazování nebyly ze strany kárné navrhovatelky ani kárně obviněného vzneseny.

Kárná navrhovatelka v závěrečném návrhu uvedla, že, dle jejího názoru, byla existence vytýkaného kárného provinění provedeným dokazováním dostatečně prokázána a nezpochybňuje ji ani kárně obviněný. Má za to, že vyčerpala veškeré prostředky, jak kárně obviněnému pomoci. Stav jeho soudního oddělení se nezlepšil ani přes veškeré poskytnuté úlevy a další pomoc a ke zlepšení stavu nedošlo ani po předchozím kárném postihu. Ukazuje se, že po opětovném spuštění nápadu v senátu 15 C opět narůstá počet neskončených věcí, jsou zde nevyřizené věci starších časových řad (3, 5 i 7 let), kárná navrhovatelka má též signály, že v senátu jsou další potíže; ke konci roku bude provedena další spisová prověrka. Tvrzení kárně obviněného, že si nebyl vytýkaných problémů vědom, považuje kárná navrhovatelka za absurdní, neboť prokazatelně mu byla udělena řada výtek, záznamů a každý měsíc dostal do e-mailu velmi přehlednou tabulku, kde mohl srovnat své výkony s ostatními kolegy. Také byl vedením soudu opakovaně upozorňován, že stav jeho soudního oddělení bude monitorován. Přes veškerou snahu vedení soudu kárně obviněný svůj zjevně nevyhovující styl práce nezměnil, čehož důkazem je i zjištění kárného senátu, že jeho výkonnost probíhá ve vlnách, kdy jsou vždy půl roku výkony velmi malé. Tento fakt kárná navrhovatelka nepřipisuje přípravě spisů k rozhodnutí, jak uváděl kárně obviněný, ale skutečnosti, že v důsledku nevhodné organizace práce není schopen udržet plynulé tempo vyřizování věcí a organizaci svého soudního oddělení. Za situace, kdy nestíhá vyřizovat věci standardním tempem, snaží se věci, za cenu nadstandardního nasazení, vyřídit nárazově, což logicky vede k tomu, že se během několika měsíců vyčerpá a následuje propad ve výkonnosti, než opět nabere sílu vzchopit se k dalším výkonům. Takto nárazové vyřizování věcí samozřejmě představuje pro kárně obviněného větší zátěž, než vyřizování průběžné. Pokud jde o srovnání kárně obviněného s JUDr. H., kárná navrhovatelka upozornila, že v září roku 2015 měl kárně obviněný v senátě 409 neskončených věcí, zatímco JUDr. H. 498 věcí.

Během následujících 12 měsíců, kdy měli oba soudci stejné pracovní podmínky, se kárně obviněný dostal na 191 věcí, zatímco JUDr. H. na 91 věcí. Za stejné období tedy snížila nedodělky o zhruba 400 věcí, zatímco JUDr. M. pouze o 200 věcí. Z uvedeného je pak zcela evidentní rozdíl ve výkonnosti obou soudců. Kárná navrhovatelka za této situace nevidí jako reálnou možnost, že by nepříznivý trend v práci kárně obviněného mohl být v budoucnu změněn; nezbývá jí proto, než trvat na svém návrhu na uložení kárného opatření ve formě odvolání z funkce soudce.

Obhájce kárně obviněného v závěrečném návrhu uvedl, že kárně obviněný skutkový základ věci tak, jak byl prezentován kárnou navrhovatelkou, nezpochybňuje. Uvedl, že členové kárného senátu znají z vlastní zkušenosti, co obnáší práce soudce a jak obtížně měřitelné jsou její výsledky. Pokud jde o proměnlivou výkonnost kárně obviněného, upozornil, že práce soudce je specifická i v tom, že přicházejí období, kdy se projeví praktické výsledky, které jsou ovšem plodem předchozího období poctivé mravenčí práce, která k takovému výsledku vede, sama o sobě ale výsledkem není. Činnost každého soudce musí své limity a nelze po nikom požadovat, aby se dlouhodobě pracovním přepínal, vystavoval nezvládnutelným stresům a ve prospěch nadstandardního plnění pracovních úkolů dlouhodobě potlačoval svůj soukromý život. Soudce proto nemůže být shledán kárně odpovědným za to, že je dlouhodobě značně vytížen a v důsledku toho není schopen učinit všechny potřebné úkony tak, jak by to odpovídalo potřebám každého jednotlivého řízení a zejména zájmu účastníků, na co možná nejrychlejším rozhodnutí věci. Tato premisa je aplikovatelná i na daný případ; kárně obviněný nedostatky ve své práci uznává, ale zároveň navrhané kárné opatření považuje za nepřiměřeně tvrdé. Samotná rychlost řízení není jistě jedinou hodnotou, kvalitní rozhodování je jistě důležitější, a v tomto směru kárně obviněný oprávněné zájmy účastníků neporušil. Závěrem obhájce kárně obviněného upozornil, že by měla být zohledněna též skutečnost, že z celkem 191 soudních věcí, ve kterých mu jsou kárným návrhem vytýkány průtahy, zůstalo v běhu pouhých 36, čímž kárně obviněný svá pochybení do značné míry napravil. Rozhodnutí o vině a uložení kárného opatření ponechává zcela na úvaze kárného senátu, má nicméně za to, že si kárně obviněný zaslouží dostat ještě šanci.

Kárně obviněný se práva závěrečného slova vzdal.

Kárný senát se zabýval nejprve tím, zda byl návrh podán v rámci otevřených lhůt, vyplývajících z ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., dle kterého musí být návrh na zahájení kárného řízení *podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění.* Jelikož prověrka spisů JUDr. M. proběhla v období února až března 2016 (s kárně obviněným byly její výsledky projednány dne 6. 4. 2016), přičemž návrh na zahájení kárného řízení byl kárnému soudu doručen dne 12. 4. 2016, lze subjektivní lhůtu k podání návrhu považovat za dodrženu. Pokud jde o lhůtu objektivní, i ta byla ve všech případech vytýkané nečinnosti zachována, neboť ani v jednom případě vytýkaný skutek neskončil v období více jak tří roků před podání kárného návrhu.

Dále kárný senát ve svých úvahách zohlednil existenci předcházejícího kárného rozhodnutí a zabýval se jeho možnými dopady do nyní projednávané věci. Jak bylo již výše konstatováno, předchozím kárným rozhodnutím byl kárně obviněný uznán vinným, že zaviněným porušením svých povinností způsobil nedůvodné průtahy v celkem 32 soudních věcech, vedených u Okresního soudu v Liberci, a to v období do 11. 7. 2013. Za toto kárné provinění mu bylo uloženo kárné opatření ve formě snížení platu o 10 % na dobu tří měsíců a nedošlo tedy dosud k jeho zahlázení (§ 24 zákona č. 7/2002 Sb.).

pokračování

K povaze kárného provinění, jak je definováno v § 87 zákona č. 6/2002 Sb., se v minulosti (v době kdy vykonával též funkci kárného soudu) opakovaně ve své judikatuře vyjádřil Nejvyšší soud. Z jeho rozhodnutí ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. 1 Skno 17/2008 se podává, že „skutková podstata kárného provinění je konstruována jinak, než je tomu např. v trestním zákoně nebo v zákoně o přestupcích“. Jsou-li soudci vytýkány průtahy v jemu svěřených věcech, je „[s]kutková podstata kárného provinění (...) naplněna zaviněnými průtahy v uvedeném období byť jen v jediné věci, měly-li za následek ohrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, samozřejmě za splnění i hmotněprávní podmínky kárného provinění, tj. určitého stupně závažnosti (společenské nebezpečnosti). Došlo-li ve vymezeném období k zaviněným průtahům ve více věcech, které pro určitost a přesnost je nutno v návrhu na zahájení kárného řízení a posléze i v rozhodnutí kárného soudu uvést, má to pak vliv pouze na rozhodnutí o uložení kárného opatření. Znamená to tedy, že pokud ve vymezeném období soudce zavinil průtahy ve více věcech, nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění soudcovských povinností (na rozdíl od § 12 odst. 12 tr. ř., podle kterého se skutkem rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu). Proto není na místě zvažovat aplikaci těchto ustanovení trestního řádu (ve smyslu § 25 zákona č. 7/2002 Sb.), která mají svá specifická uplatnění ve vztahu k institutu trestního práva hmotného (zde míněn především zvláštní způsob řízení uplatňující se při rozhodování o pokračování v trestném činu – 37a tr. ř., § 12 odst. 12, § 11 odst. 2 tr. ř., § 89 odst. 3 tr. ř.). Z uvedeného vyplývá, že v kárném řízení nelze aplikovat teorii pokračování tak, jak je uplatňována v trestním řízení.“ Tento právní náhled byl kárnou judikaturou Nejvyššího soudu zastáván konstantně (srov. například rozhodnutí ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006) a ani Nejvyšší správní soud, jako soud kárný, nevidí důvod se od něj odchýlovat.

Z pohledu citované judikatury je zřejmé, že v nyní projednávané věci nelze postihnout vytýkanou nečinnost kárně obviněného (ani bylo-li by prokázáno, že vedla ke vzniku průtahů v řízení) v období, ve kterém byl již za typově stejný skutek potrestán předcházejícím kárným rozhodnutím. Opačný přístup by vedl k tomu, že by byla opětovně vyvozována kárná odpovědnost téže osoby za skutek, za který již byla dříve potrestána. Takový postup by byl v příkrém rozporu se zásadou zákazu dvojího stíhání pro týž skutek (*ne bis in idem*), jak vyplývá z čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, § 11 odst. 1 písm. f), g) a h) trestního řádu a § 11a trestního řádu (aplikovatelných na danou věc za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb.) a konečně též čl. 14 odst. 7 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a čl. 4 odst. 1 protokolu č. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Z uvedeného důvodu se tedy kárný senát v případech, kdy vytýkaná nečinnost zasahovala i před datum 11. 7. 2013, tímto obdobím nezabýval.

Jsou-li soudci jako kárné provinění (§ 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.) vytýkány průtahy v jemu svěřených věcech, tedy nedostatečná snaha o to, aby věci byly co nejrychleji projednány a rozhodnuty a účastníkům řízení tak byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana jejich práv (viz § 6 a § 100 odst. 1 občanského soudního řádu – dále jen „o. s. ř.“), je úkolem kárného senátu nejprve ověřit, že kárným návrhovatelem tvrzená nečinnost (a její rozsah) v jednotlivých věcech reálně nastala; následně je nutno posoudit, zda takto případně zjištěná období nečinnosti již překračují určitou akceptovatelnou mez (tedy vznikly-li průtahy v řízení), a je-li splněna i tato podmínka, je nutné ještě zhodnotit, zda lze tyto objektivně existující průtahy v řízení klást za vinu právě kárně obviněnému soudci.

Kárný senát, poté co shledal, že doba tvrzené nečinnosti JUDr. M. v jednotlivých soudních věcech v zásadě odpovídá tvrzení kárné návrhovatelky (o případech, kdy k takovému závěru nedospěl, bude pojednáno dále, v rámci konkrétního hodnocení těchto věcí), se dále zabýval tím, zda tato doba nepřesahuje v jednotlivých případech akceptovatelnou mez, tedy lze-li v jednotlivých případech hovořit o existenci průtahů v řízení. Není pochyb o tom, že práce

soudce je činností navýsost intelektuální a kreativní, která se ze své povahy vzpírá možnosti jakéhokoliv normování, či jiným snahám o stanovení pevných lhůt, v jejichž rámci měl být ten který úkon v řízení učiněn. Přestože zákonodárce v některých případech stanovil nejen lhůty pro vydání rozhodnutí ale i lhůty pro provedení jiných úkonů, směřujících ke skončení věci (viz například § 181 odst. 3 trestního řádu), obecně platí, co bylo vysloveno výše; občanský soudní řád (dle kterého bylo postupováno ve všech posuzovaných případech) vyslovuje pouze obecný požadavek, aby účastníkům byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana jejich práv (§ 6 a § 100 odst. 1 citovaného zákona). Nelze přitom reálně očekávat, že vždy a ve všech soudních řízeních na sebe budou jednotlivé úkony soudce (či jím pověřené osoby) plynule navazovat, a je tedy nutno vždy individuálně stanovit určitou hranici, kdy existující nečinnost již atakuje požadavek na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, vyslovený obecně pro všechny typy soudního řízení v ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Z tohoto pohledu tedy v některých případech může být za průtah v řízení považována nečinnost po dobu i jen několika týdnů, v jiných případech bude nečinnost akceptovatelná i v řádech řady měsíců.

Kárná judikatura se při posuzování této otázky ustálila na názoru, že za průtah lze považovat nejen případy nečinnosti absolutní, tedy situace, kdy v posuzovaném období neučinil soudce ve spisu žádný úkon, ale i případy, kdy sice takový úkon učiněn byl, avšak nešlo o úkon, který by mohl reálně směřovat ke skončení věci („relativní nečinnost“); tyto modalities je nutno důsledně odlišovat. Posuzování případů posledně uvedených je v praxi velmi obtížné, neboť soudce má při řešení případu možnost postupovat různými způsoby. Zvolí-li postup, který se zpětně jeví jako nevhodný, či nestandardní, nemusí jít nutně o jeho pochybení, tím méně pak o jeho zaviněné neplnění povinností soudce. Aby na takový úkon mohlo být nahlíženo tak, že byl učiněn ve zjevném rozporu s požadavkem zákona na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, muselo by se jednat o zjevný exces ve smyslu jeho evidentní iracionality, účelovosti (ryze formálně provedený úkon, který byl učiněn jen proto, aby došlo k přerušení stávající nečinnosti), apod. Jinak řečeno, je-li konkrétní postup v řízení výlučně věcí úvahy soudce, pak i za situace, kdy volí v konkrétním případě méně vhodné kroky (úkony), nelze od existence takových úkonů odhlédnout, nepřekračují-li hranici, kdy lze hovořit o zcela neefektivním způsobu vedení řízení. Při hodnocení těchto úkonů je také nutno přihlídnout ke kontextu posuzovaného soudního řízení, neboť i neefektivní úkony, které nedosahují intenzity výše popsané, mohou ve svém vzájemném kontextu vést k závěru, že soudce nevedl řízení dostatečně soustředěně, důsledně a veden snahou věc efektivně skončit; i v těchto případech pak nelze vyloučit, že by takový postup soudce mohl být hodnocen jako zaviněné porušení jeho povinností. Současně je však nutno upozornit, že není-li zcela nepochybné, že se posuzovaný úkon soudce zcela vymyká racionálnímu postupu v soudním řízení, je nutno aplikovat obecnou zásadu trestního procesu, a to zásadu *in dubio pro reo*.

Jde-li o případy nečinnosti absolutní (tedy nebyl-li v posuzovaném období učiněn soudcem žádný úkon), zde kárný senát zastává konstantně názor, že je nutno odlišovat případy, kdy standardní postup v soudním řízení předpokládá učinění úkonu jednoduchého, spíše administrativní povahy, u něhož nebylo třeba právní úvahy, od případů, kdy byla věc již způsobilá k meritornímu projednání či k vydání jiného rozhodnutí, tedy případu, kdy se soud již zabýval (měl zabývat) skutkovým a právním hodnocením věci, tedy tím, co tvoří jádro soudcovské činnosti. Jakkoliv nelze stanovit obecně platnou a neměnnou časovou hranici nečinnosti, od níž by bylo možné již dovozovat intenzitu kárné odpovědnosti soudce, v případě, kdy měl být proveden pouze jednoduchý úkon (vybrání soudního poplatku, rozeslání podání účastníkům řízení, předložení spisu s odvoláním odvolacímu soudu, apod.), hranicí za níž již nečinnost soudce není možné akceptovat, bývá obvykle lhůta tří měsíců (viz například rozhodnutí tohoto soudu ze dne 22. 6. 2011, 11 Kss 11/2009 – 224 a ze dne 20. 3. 2014, č. j. 16 Kss 9/2013 - 91); znovu je však nutno připomenout, že jde o časovou hranici orientační, která může být korigována

pokračování

s ohledem na konkrétní charakteristiky posuzovaného případu. V případech, kdy se nejedná o nečinnost tohoto druhu (tedy nečinnost při provádění jednoduchých úkonů), je stanovování jakýchkoliv obecných časových hranic z povahy věci vyloučeno a tyto situace tak musí být posuzovány vždy přísně individuálně, a to zejména z pohledu celkového zatížení soudce, stáří posuzované věci, dodržování časových řad při vyřizování věcí, výkonnosti soudce, atd. V nyní projednávané věci stanovil kárný senát referenční dobu pro přistoupení k meritornímu projednání věci v délce 12 měsíců (od předložení spisu ve stavu způsobilém pro nařízení jednání či vyřízení věci bez jednání) v případech, kdy tato lhůta počala běžet v roce 2014, v ostatních případech (pro roky 2015 a 2016) v délce 9 měsíců; současně stanovil lhůtu 24 měsíců od nápadu věci jako lhůtu mezní, po jejímž překročení se již jedná o průtahy v řízení *per se*, bez ohledu na to, jaká doba od předložení spisu do dalšího úkonu uběhla. Vycházel přitom z množství neskončených věcí v senátě 15 C v uvedených obdobích (v roce 2014 bylo zatížení kárně obviněného těmito věcmi enormní a do značné míry ho tedy limitovalo v meritorním projednávání věcí – maximální akceptovatelná doba nečinnosti byla proto stanovena delší) a dále z informací kárné navrhovatelky o průměrné době, kdy soudci civilního úseku v uvedených obdobích přistupovali k věcnému projednávání jednotlivých případů).

Z výše uvedených východisek tedy kárný senát přistoupil k hodnocení jednotlivých případů vytýkané nečinnosti.

1. sp. zn. 15 C 53/2011 (nečinnost vytýkána od 1. 4. 2015 do 30. 9. 2015). Věc napadla dne 14. 3. 2011. V roce 2013 proběhla ve věci opakovaná jednání, na nichž bylo prováděno dokazování, v roce 2014 zadal kárně obviněný vypracování znaleckého posudku, dne 3. 2. 2015 byl na ústním jednání vyhlášen částečný rozsudek. Spis byl poté kárně obviněnému předložen dne 1. 4. 2015, dne 28. 8. 2015 se žalobce dotazoval na stav řízení. Dne 30. 9. 2015 stanovil kárně obviněný termín dalšího jednání; věc byla skončena v lednu roku 2016 schválením smíru. Z pohledu vytýkaného období je zřejmé, že kárně obviněný nečinil ve věci žádné úkony, přičemž není zřejmé, že by mu v tom bránily nějaké objektivní okolnosti. Za této situace lze tedy i na daný případ aplikovat referenční lhůtu třech měsíců (ve které měl být proveden úkon), odvíjející se od data předložení spisu kárně obviněnému (1. 4. 2015). Po přičtení referenční hodnoty třech měsíců lze tedy hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 1. 7. 2015 do 29. 9. 2015**.

2. sp. zn. 15 C 101/2012 (nečinnost vytýkána od 30. 9. 2013 do 21. 12. 2014, od 17. 3. 2014 do 22. 5. 2014 a od 3. 10. 2014 do 26. 3. 2015). Věc napadla dne 9. 8. 2012 (žaloba na určení otcovství s cizím prvkem). Po provedení přípravných úkonů byla věc (dle údajů ISAS) předána dne 30. 9. 2013 kárně obviněnému. Dne 29. 10. 2013 požádal Okresní soud v Piešťanech o potvrzení, že ve věci byla podána žaloba; odpověď na tuto žádost byla urgována dne 16. 12. 2013. Dne 21. 2. 2014 kárně obviněný na dotaz slovenského soudu odpověděl, spis mu byl (dle údajů ISAS) předložen zpět dne 17. 3. 2014. Dne 22. 5. 2014 kárně obviněný usnesením ustanovil nezletilému dítěti kolizního opatrovníka a současně se dotázal u Okresního soudu v Piešťanech na stav souvisejícího řízení. Dne 3. 10. 2014 byl spis (dle údajů ISAS) předložen zpět kárně obviněnému s úředním záznamem, že Okresní soud v Piešťanech na dotaz neodpověděl. Následuje urgence kárně obviněného ze dne 26. 3. 2015 stran zjištění stavu řízení vedeného před slovenským soudem. Z uvedeného je zřejmé, že prvním úkonem kárně obviněného, směřujícím ke skončení věci, je až ustanovení opatrovníka dne 22. 5. 2014 (odpověď kárně obviněného na dotaz slovenského soudu ze dne 21. 2. 2014 nelze za úkon směřující ke skončení věci považovat). Vzhledem k tomu, že ustanovení kolizního opatrovníka nezletilému dítěti v tomto řízení je zcela standardní postup, nevyžadující prakticky žádné skutkové či právní hodnocení věci, má kárný senát za to, že na něj může být nahlíženo jako na úkon jednoduchý, který měl být učiněn již v rámci prvotní administrace spisu, tedy v referenční lhůtě pro provedení jednoduchých úkonů. Vzhledem k tomu, že tato tříměsíční lhůta (odvíjející se od nápadu věci)

uplynula ještě před datem 30. 9. 2013, kterým kárná navrhovatelka ohraničila počátek prvního období vytýkané nečinnosti, je zřejmé, že kárnou navrhovatelkou vytýkané průtahy jsou v období od 30. 9. 2013 do 21. 5. 2014 důvodné. Kárný soud, vycházející z období vytýkané nečinnosti vymezených kárným návrhem tedy dospěl k závěru, že lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 30. 9. 2013 do 21. 12. 2014 a od 17. 3. 2014 do 21. 5. 2014**. Pokud jde o třetí období vytýkané nečinnosti, i zde se kárný senát ztotožnil s kárnou navrhovatelkou v názoru, že kárně obviněný byl zcela nečinný (jediným relevantním úkonem ve sledovaném období bylo již zmiňované usnesení ze dne 22. 5. 2014). Vzhledem k tomu, že v posuzované době se jednalo o věc, jejíž stáří přesáhlo tři roky, přičemž se jednalo o žalobu na určení otcovství k nezletilému dítěti, má kárný senát za to, že aplikace obvyklé tříměsíční referenční lhůty k provedení úkonu (odvíjející se od předložení spisu kárně obviněnému dne 3. 10. 2014) by povaze a stavu věci neodpovídala; referenční lhůtu k provedení úkonu proto v tomto případě zkrátit na jeden měsíc. Za této situace lze tedy, při absolutní nečinnosti kárně obviněného ve sledovaném období, hovořit o dalších **průtazích v řízení v období od 3. 11. 2014 do 25. 3. 2015**.

3. sp. zn. 15 C 137/2012 (nečinnost vytýkána od 12. 4. 2013 do 18. 12. 2015). Věc napadla dne 4. 10. 2012; dle údajů ISAS byl spis téhož dne předložen kárně obviněnému. Prvním úkonem ve věci je až pokyn kárně obviněného ze dne 2. 3. 2015, k zaslání výzvy účastníkům s dotazem, zda souhlasí s postupem ve smyslu § 115a o. s. ř. Následuje úkon ze dne 26. 5. 2015 (výzva k zaplacení soudního poplatku). Dne 31. 7. 2015 kárně obviněný vydal usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Dne 26. 8. 2015 byl spis předložen zpět kárně obviněnému s tím, že soudní poplatek byl dodatečně zaplacen. Usnesením ze dne 19. 10. 2015 kárně obviněný zrušil usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Spis mu byl (dle údajů ISAS) předložen zpět dne 10. 11. 2015 s upozorněním, že žalovaná je chybně označena a žalobce nedoložil plnou moc. Dne 18. 12. 2015 vydal kárně obviněný výzvu (usnesení) k odstranění těchto vad. Ze skutečností výše uvedených je evidentní, že prvním úkonem směřujícím ke skončení věci je až úkon kárně obviněného ze dne 2. 3. 2015. Tento úkon - usnesení lze z povahy věci považovat za úkon rutinní, jednoduchý a lze tak na jeho provedení aplikovat obvyklou referenční lhůtu třech měsíců. V dané věci by tato lhůta marně uplynula dne 4. 1. 2013, z hlediska možného postihu kárně obviněného v následujícím období však nelze přehlédnout účinky předcházejícího kárného rozhodnutí, umožňující postihnout kárně obviněného za vyvolání průtahů v řízení až v období po 11. 7. 2013 (v dalším textu bude v obdobných případech pro stručnost hovořeno jen o „účincích předcházejícího kárného rozhodnutí“). Z tohoto důvodu lze proto o počátku postížitelných průtahů v řízení v dané věci hovořit až od data 12. 7. 2013. Pokud jde o úkony kárně obviněného následující po tomto datu, kárný senát, ve shodě s kárnou navrhovatelkou, shledává procesní postup kárně obviněného celkově za neracionální (vybrání soudního poplatku až po zhruba dvou a půl letech od zahájení řízení, odstraňování vad podání po více jak třech letech od nápadu věci). Celkově lze tedy ve sledovaném období hovořit o neracionálním a nesoustředěném procesním postupu kárně obviněného, což lze kvalifikovat jako „relativní nečinnost“ a není tak důvod přikládat těmto úkonům váhu ve smyslu přerušování doby vytýkané nečinnosti. Z uvedených důvodů proto kárný senát naznal, že v dané věci lze postihnout **průtahy v řízení v období od 12. 7. 2013 do 18. 12. 2015**.

4. sp. zn. 15 C 147/2012 (nečinnost vytýkána v období od 12. 4. 2013 do 4. 9. 2013). Věc napadla dne 15. 10. 2012, kdy byla přidělena kárně obviněnému. Prvním úkonem je až pokyn kárně obviněného ze dne 4. 9. 2013, kdy vyzval žalovaného, aby se vyjádřil k žalobě. Kárně obviněnému byl spis (dle údajů ISAS) předložen s vyjádřením žalovaného dne 23. 12. 2013, následuje až úkon kárně obviněného ze dne 21. 7. 2015, kdy toto vyjádření zaslal žalobci. Z uvedeného je zřejmé, že kárně obviněný byl absolutně nečinný až do dne 4. 9. 2013. Jelikož však účinky předcházejícího kárného rozhodnutí neumožňují postihnout nečinnost kárně

pokračování

obviněného před datem 12. 7. 2013, je postižitelné období nečinnosti vymezeno daty 12. 7. 2013 až 4. 9. 2013. Postižitelné **průtahy v řízení tak nastaly v období od 12. 7. 2013 do 3. 9. 2013.**

5. sp. zn. 15 C 163/2012 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 11. 8. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden (po zrušení elektronického platebního rozkazu - dále jen „EPR“) dne 1. 11. 2012; prvním úkonem směřujícím ke skončení věci, přičitatelným kárně obviněnému, je až výzva asistentky k odstranění vad podání ze dne 11. 8. 2015. Tento úkon lze kvalifikovat jako úkon jednoduchý, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení věci soudci. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí tak postižitelné **průtahy v řízení nastaly v období od 12. 7. 2013 do 10. 8. 2015.**

6. sp. zn. 15 C 166/2012 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 14. 10. 2015). Věc byla (dne údajů ISAS) předložena kárně obviněnému dne 2. 11. 2012; prvním úkonem je až výzva k zaplacení soudního poplatku ze dne 14. 10. 2015. Tento úkon lze kvalifikovat jako úkon jednoduchý, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí jsou tedy postižitelné **průtahy v řízení vymezeny obdobím od 12. 7. 2013 do 13. 10. 2015.**

7. sp. zn. 15 C 184/2012 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 5. 8. 2015 a od 19. 8. 2015 do 31. 1. 2016). Dle údajů ISAS byl spis (po podání odporu proti platebnímu rozkazu) převeden na kárně obviněného dne 4. 2. 2013. Prvním úkonem ve věci je až dotaz asistentky kárně obviněného ze dne 5. 8. 2015 na pojišťovnu, zda (na základě skutečností plynoucích z vyjádření žalovaného) hodlá vstoupit do řízení jako vedlejší účastník. Dle údajů ISAS byl spis předložen zpět kárně obviněnému dne 19. 8. 2015. Následuje jeho úkon ze dne 7. 9. 2015 - dotaz na insolvenčního správce, zda hodlá pokračovat v řízení. Spis byl s odpovědí insolvenčního správce předán kárně obviněnému dne 21. 10. 2015. Dne 19. 4. 2016 vydal kárně obviněný usnesení, kterým připustil vedlejší účastenství pojišťovny v daném řízení. Pokud jde o první období vytykané nečinnosti, je evidentní, že ve vytykaném období byl kárně obviněný zcela nečinný, ač ve věci bylo ještě třeba učinit některé úkony podmiňující meritorní projednání věci. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí je nicméně možné uvažovat o postihu kárně obviněného za průtahy v řízení až od data 12. 7. 2013. Pokud jde o druhé vytykané období nečinnosti, kárný senát nesdílí názor kárné navrhovatelky, že postup kárně obviněného byl excesivně nesprávný (dotaz na insolvenčního správce); úkony učiněné v tomto období tak lze považovat za úkony směřující ke skončení věci a v tomto rozsahu proto nelze o průtazích v řízení hovořit. Postižitelné **průtahy v řízení tak v dané věci zahrnují pouze období od 12. 7. 2013 do 4. 8. 2015.**

8. sp. zn. 15 C 195/2012 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 14. 1. 2014 a od 3. 9. 2015 do 23. 2. 2015). Věc napadla dne 3. 12. 2012, poté byla předložena kárně obviněnému. Prvním úkonem ve věci je až pokyn kárně obviněného ze dne 14. 1. 2014 k zaslání žaloby žalovanému k vyjádření. Ve věci poté proběhlo několik jednání, dne 30. 6. 2015 byl vyhlášen částečný rozsudek. Dne 3. 9. 2015 dal kárně obviněný kanceláři pokyn ke sdělení žalobci, že částečný rozsudek již nabyl právní moci. Spis byl poté dne 15. 9. 2015 předán kárně obviněnému; ten 23. 12. 2015 stanovil termín dalšího jednání. Z uvedeného je zřejmé, že první úkon kárně obviněného ve věci ze dne 14. 1. 2014 byl toliko úkonem jednoduchým, který měl být učiněn v rámci tříměsíční referenční lhůty od předložení spisu. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí lze nicméně nečinnost kárně obviněného postihnout až v období od 12. 7. 2013. Postižitelné **průtahy v řízení tak nastaly v období od 12. 7. 2013 do 13. 1. 2014.** Pokud jde o druhé vytykané období, zde byl kárně obviněným učiněn úkon (nařízení ústního jednání dne 23. 12. 2015) jen těsně po uplynutí referenční lhůty k provedení jednoduchého úkonu; v tomto případě tedy kárný senát **existenci průtahů v řízení nezjistil.**

9. sp. zn. 15 C 202/2012 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 30. 3. 2015 a od 7. 8. 2015 do 31. 1. 2016). Věc napadla dne 10. 12. 2013, kdy byla též předložena kárně obviněnému. Prvním úkonem kárně obviněného bylo až vydání usnesení s výzvou žalovanému dle ustanovení § 153a o. s. ř., dne 30. 3. 2015. Dne 11. 5. 2015 byl spis předložen kárně obviněnému se sdělením právního zástupce žalovaného, že o žalovaném nároku již bylo rozhodnuto ve věci sp. zn. 15 C 120/2008 s tím, že ve věci bylo podáno dovolání. Dne 7. 8. 2015 vydal kárně obviněný usnesení o přerušení řízení do doby skončení řízení ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 15 C 120/2008. Poté následují již jen periodické záznamy o stavu řízení před Nejvyšším soudem. Dne 31. 1. 2016 byl spis předán kárně navrhovatelce ke kontrole. Pokud jde o první vytykané období, je evidentní, že první úkon kárně obviněného ze dne 30. 3. 2015 byl svou povahou pouze úkonem rutinním a tedy jednoduchým a měl být proto proveden v rámci referenční tříměsíční lhůty od předložení spisu. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí lze nicméně nečinnost kárně obviněného postihnout až v období od 12. 7. 2013. Lze tak konstatovat, že první postižitelné **průtahy v řízení nastaly v období od 12. 7. 2013 do 29. 3. 2015**. V případě druhého vytykaného období nečinnosti se kárný senát shoduje s názorem kárně navrhovatelky, že procesní postup kárně obviněného - přerušení řízení do doby skončení jiného řízení vedeného u téhož soudu, které se týkalo téhož žalovaného nároku a bylo o něm již pravomocně rozhodnuto, je zjevně iracionální. Přestože tedy formálně přerušením řízení nastal klid řízení a formálně vzato by tak nemělo v následujícím období k průtahům v řízení dojít, kárný senát pro zjevně excesivní postup kárně obviněného dospěl k závěru, že fakticky k průtahům v řízení i po vydání zmiňovaného usnesení došlo, neboť toto usnesení je *prima facie* zcela iracionální. Z tohoto důvodu proto kárný senát uzavřel, že další **průtahy v řízení nastaly v období od 7. 8. 2015 do 31. 1. 2016**.

10. sp. zn. 15 C 208/2012 (nečinnost vytykána v období od 6. 2. 2014 do 21. 7. 2015 a od 7. 10. 2015 do 14. 12. 2015). Řízení ve věci bylo zahájeno dne 11. 12. 2012, dne 31. 1. 2013 byl vydán platební rozkaz. Spis byl (po zrušení platebního rozkazu pro nedoručení) převeden na kárně obviněného dne 26. 8. 2013. Dne 17. 12. 2013 kárně obviněný vyzval právního zástupce žalobce k předložení důkazů na podporu žalobních tvrzení. Spis byl předložen zpět kárně obviněnému dne 6. 2. 2014, s žádostí právního zástupce žalobce o posečkání při splnění povinnosti uložené usnesením ze dne 17. 12. 2013. Následuje až výzva kárně obviněného ze dne 21. 7. 2015 k bližšímu upřesnění žalobních tvrzení; dne 3. 9. 2015 kárně obviněný urgoval odpověď na tuto žádost. Dne 7. 10. 2015 byl spis opět předložen kárně obviněnému, spolu s požadovaným doplněním žaloby. Dne 14. 12. 2015 kárně obviněný stanovil termín prvního jednání. V případě prvního vytykaného období nečinnosti kárný senát reflektuje fakt, že právní zástupce žalobce požádal soud o posečkání při plnění soudem uložené výzvy k předložení podkladů k žalobě. Pokud tedy kárně obviněný implicitně této žádosti vyhověl nelze v jeho postupu bez dalšího spatřovat zaviněnou nečinnost, vyvolávající průtahy v řízení. Současně však nelze odhlédnout od požadavku vyplývajícího z ustanovení § 100 odst. 1 o. s. ř., který soudu ukládá postupovat tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta. Zejména s ohledem na stáří posuzované věci tedy bylo po kárně obviněném možné spravedlivě požadovat, aby v rámci referenční lhůty třech měsíců učinil na právního zástupce žalobce dotaz, co brání předložení požadovaných podkladů; pokud tak kárně obviněný neučinil, nedostál své povinnosti vyplývající z citovaného ustanovení zákona a po uplynutí referenční lhůty tak již lze hovořit o existenci průtahů v řízení. V dané věci tedy **průtahy v řízení nastaly v období od 6. 5. 2014 do 20. 7. 2015**. Pokud jde o druhé období vytykané nečinnosti, zde kárně obviněný provedl úkon v přiměřené lhůtě a **k průtahům v řízení tak nedošlo**.

11. sp. zn. 15 C 14/2013 (nečinnost vytykána v období od 12. 4. 2013 do 12. 10. 2015 a od 28. 11. 2015 do 9. 2. 2016). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 24. 1. 2013 (zrušený EPR). Prvním úkonem, přičitatelným kárně obviněnému, je pokyn VSÚ k odstranění vad podání

pokračování

ze dne 12. 10. 2015. Spis byl dne 28. 11. 2015 předložen kárně obviněnému s odstraněnými vadami podání. Kárně obviněný dne 9. 2. 2016 stanovil termín jednání. Výzvu k odstranění vad podání lze nepochybně považovat za úkon jednoduchý, který by měl být učiněn v rámci tříměsíční referenční lhůty od předložení spisu. S ohledem na existenci předchozího kárného rozhodnutí lze nicméně posuzovat pouze nečinnost kárně obviněného od data 12. 7. 2013. Kárný senát tedy dospěl k závěru o existenci postižitelných **průtahů v řízení v období od 12. 7. 2013 do 11. 10. 2015**. Co se týče druhého období vytykávané nečinnosti, zde byl kárně obviněným úkon učiněn v přiměřené lhůtě a **nejedná se tak o průtahy v řízení**.

12. sp. zn. 15 C 21/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 3. 8. 2015 a od 4. 2. 2016 do 19. 2. 2016). Spis byl přidělen kárně obviněnému dne 29. 1. 2013. Prvním úkonem přičitatelným kárně obviněnému, je výzva VSÚ k zaplacení soudního poplatku. Následuje usnesení, kterým bylo řízení zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku (31. 8. 2015); dne 3. 11. 2015 bylo toto usnesení zrušeno a spis byl dne 4. 12. 2015 předložen kárně obviněnému. Následuje jeho pokyn ze dne 8. 12. 2015 k zaslání usnesení s výzvou k vyjádření k zamýšlenému postupu dle § 115a o. s. ř. oběma účastníkům a dále žaloby žalovanému. Spis byl předán kárně obviněnému dne 4. 2. 2016 s tím, že žalovaný uznal žalovanou pohledávku. Následuje referát kárně obviněného ze dne 17. 2. 2016, dle kterého měl být spis připraven na vyhlášení rozhodnutí dne 19. 2. 2016; tohoto dne byl vyhlášen rozsudek. Pokud jde o první období vytykávané nečinnosti, výzva k zaplacení soudního poplatku je nepochybně úkonem jednoduchým, který měl být učiněn v rámci tříměsíční referenční lhůty od předložení spisu. S ohledem na existenci předchozího kárného rozhodnutí lze nicméně posuzovat pouze nečinnost kárně obviněného od data 12. 7. 2013. O postižitelných **průtazích v řízení tak lze hovořit v období od 12. 7. 2013 do 2. 8. 2015**. Pokud jde o druhé období vytykávané kárným návrhem, zde kárná navrhovatelka fakticky kárně obviněnému nevytyká průtahy, ale způsob, jakým ve věci rozhodl; tuto argumentaci kárný senát nepřijal, neboť kárné navrhovatelce (stejně jako kárnému senátu) nenáleží posuzovat věcnou správnost soudních rozhodnutí.

13. sp. zn. 15 C 27/2013 (nečinnost vytykána od 19. 6. 2013 do 26. 1. 2015 a od 18. 3. 2015 do 19. 2. 2016). Podle údajů ISAS byl spis předložen kárně obviněnému (podání odporu proti platebnímu rozkazu) dne 28. 5. 2013. Dne 31. 5. 2013 dán pokyn k zaslání odporu žalobci k vyjádření. Dne 19. 6. 2013 bylo do spisu založeno vyjádření žalobce; o předání spisu kárně obviněnému však nebyl proveden záznam ani ve spisu ani v ISAS. Dne 26. 1. 2015 byl do spisu založen návrh žalobce na uzavření smíru. Dle údajů ISAS byl spis předán kárně obviněnému dne 18. 3. 2015; dne 19. 2. 2016 kárně obviněný usnesením smír schválil. V případě prvního období vytykávané nečinnosti nelze s jistotou prokázat, že spis byl v dispozici kárně obviněného; jednalo se přitom o věc, kde byly již všechny přípravné úkony provedeny, a čekalo se na meritorní projednání věci. Za této situace nelze tvrzení kárné navrhovatelky o zaviněné nečinnosti **kárně obviněného** považovat za prokázaná. Pokud jde o druhé období vytykávané nečinnosti, kárný senát má za to, že za situace, kdy je žalobcem navrženo uzavření smíru a žalovaný se k tomuto návrhu připojil, bylo možné rozhodnout o schválení smíru bez provádění složitějšího právního hodnocení věci (dokazování prováděno nebylo); v takovém případě lze usnesení o schválení smíru považovat za spíše jednoduchý úkon, který měl být učiněn v rámci tříměsíční referenční lhůty. Po přičtení této lhůty k datu 18. 3. 2015 lze tedy hovořit o **průtazích v řízení v období od 18. 6. 2015 do 18. 2. 2016**.

14. sp. zn. 15 C 28/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 7. 8. 2015 a od 21. 10. 2015 do 19. 2. 2016). Kárně obviněnému byl spis předložen dne 7. 2. 2013 (zrušený EPR). Prvním úkonem přičitatelným kárně obviněnému je pokyn VSÚ ze dne 7. 8. 2015 k zaslání usnesení obsahujícího výzvu stran postupu dle § 115a o. s. ř. účastníkům a zaslání vyjádření k žalobě žalobci. Dne 21. 10. 2015 byl (dle údajů ISAS) spis předložen kárně obviněnému s návrhem

žalobce na připuštění záměny na straně žalobce; tomuto návrhu bylo usnesením kárně obviněného ze dne 19. 2. 2016 vyhověno. Úkon ze dne 7. 8. 2015 lze považovat za úkon jednoduchý, který měl být učiněn v rámci tříměsíční referenční lhůty. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí však lze za postižitelné průtahy považovat až období od 12. 7. 2013 do 6. 8. 2015. Taktéž usnesení ze dne 19. 2. 2016 lze považovat za jednoduchý úkon (šlo o rozhodnutí o procesním návrhu, které vycházelo pouze z listin předložených žalobcem a nevyžadovalo složitější právní hodnocení věci), a proto měl být taktéž proveden ve lhůtě tří měsíců od předložení spisu. Po přičtení referenční hodnoty třech měsíců tak lze hovořit o dalších průtazích v řízení od 21. 1. 2016 do 18. 2. 2016. V daném případě tedy kárný senát shledal existenci **průtahů v řízení v období od 12. 7. 2013 do 6. 8. 2015 a od 21. 1. 2016 do 18. 2. 2016.**

15. sp. zn. 15 C 29/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 10. 8. 2015 a od 28. 8. 2015 do 17. 12. 2015). Dle údajů ISAS byl spis předložen kárně obviněnému dne 7. 2. 2013 (zrušení EPR). Prvním úkonem přičitatelným kárně obviněnému, je až výzva asistentky ze dne 10. 8. 2015, kterou byl žalobce vyzván k předložení důkazů. Dle údajů ISAS byl spis předložen (s doplněním důkazů) kárně obviněnému dne 28. 8. 2015; následuje úkon ze dne 17. 12. 2015 - vydání usnesení, obsahujícího výzvu k vyjádření souhlasu s postupem dle § 115a o. s. ř. Je zřejmé, že v prvním vytykaném období byl učiněn jediný úkon (10. 8. 2015), který však lze považovat pouze za úkon jednoduchý. Bylo tedy možné po kárně obviněném požadovat, aby byl učiněn v rámci tříměsíční referenční lhůty poté, kdy mu byl spis předložen. S ohledem na existenci předchozího kárného rozhodnutí lze však považovat za postižitelný pouze průtah od data 12. 7. 2013. Kárný senát tedy konstatoval existenci **průtahů v řízení od 12. 7. 2013 do 9. 8. 2015.** Rovněž druhý úkon (ze dne 17. 12. 2015) lze považovat za úkon jednoduchý; byl však učiněn na samé hranici tříměsíční referenční lhůty a k průtahům v řízení ve druhém vytykaném období tak nedošlo.

16. sp. zn. 15 C 31/2013 (nečinnost vytykána v období od 12. 4. 2013 do 3. 8. 2015 a od 13. 8. 2015 do 7. 12. 2015). V tomto případě byla kárnému senátu předložena toliko neúplná kopie předmětného soudního spisu. Přestože přiložené výpisy ze systému ISAS korespondují s tvrzením kárné navrhovatelky, nelze pro neúplnost předloženého spisu tato tvrzení potvrdit. Kárný senát tedy dospěl k závěru, že **průtahy v řízení nebylo možné prokázat.**

17. sp. zn. 15 C 37/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 7. 8. 2015 a od 20. 8. 2015 do 4. 11. 2015). Z předloženého spisu vyplývá, že dne 12. 4. 2013 byl zrušen EPR a věc byla následně přidělena kárně obviněnému. Dne 7. 8. 2015 asistentka vyzvala žalobce k předložení důkazů. Dle úředního záznamu ve spise byl spis předložen kárně obviněnému dne 28. 8. 2015 (dle tvrzení kárné navrhovatelky se tak stalo již dne 20. 8. 2015). Dne 4. 11. 2015 vydal kárně obviněný usnesení – výzvu stran postupu dle § 115 o. s. ř., které bylo doručeno oběma účastníkům. Vzhledem k tomu, že k tomuto spisu nebyl kárnou navrhovatelkou připojen výpis ze systému ISAS při posuzování pohybu a umístění soudního spisu vycházel kárný senát pouze z jeho obsahu. Z tohoto pohledu lze za první okamžik, kdy byl spis prokazatelně v dispozici kárně obviněného, potažmo jeho asistentky, považovat až datum 7. 8. 2015. Jelikož první vytykané období tomuto datu předchází, nelze než konstatovat, že v tomto období **průtahy v řízení nebyly prokázány.** Co se týče druhého vytykaného období, zde byl kárně obviněným učiněn úkon v rámci referenční lhůty třech měsíců a o **průtahy v řízení se tak nejedná.**

18. sp. zn. 15 C 42/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 12. 8. 2015 a od 3. 9. 2015 do 5. 4. 2016). Spis byl předložen kárně obviněnému dne 20. 2. 2013 (zrušený EPR). Prvním úkonem přičitatelným kárně obviněnému je až usnesení asistentky ze dne 7. 8. 2015 - výzva k doplnění návrhu. Dle údajů ISAS byl spis předložen kárně obviněnému dne 3. 9. 2015; 19. 4. 2016 kárně obviněný stanovil termín ústního jednání a zároveň zaslal návrh žalovanému

pokračování

s tím, at' se k němu vyjádří. První úkon (ze dne 7. 8. 2015) lze považovat za úkon jednoduchý a měl proto být učiněn v rámci tříměsíční referenční lhůty od předložení spisu. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí však lze za postižitelný průtah považovat až nečinnost od 12. 7. 2013. Postižitelné **průtahy v řízení tak nastaly v období od 12. 7. 2013 do 6. 8. 2015**. Pokud jde o druhé vytykané období nečinnosti, kárný senát považuje za zásadní zjištění, že kárně obviněný zaslal návrh na zahájení řízení na vědomí žalovanému až dne 19. 4. 2016, současně s nařízením jednání. Takový postup je neakceptovatelný, neboť primární povinností soudu v každém řízení je zaslat žalovanému návrh na zahájení řízení (není-li třeba nejprve odstraňovat jeho vady). V posuzované věci bylo tedy povinností kárně obviněného v referenční lhůtě třech měsíců od přidělení spisu posoudit projednatelnost návrhu a vyzvat žalobce k odstranění jeho nedostatků. Tento úkon však byl prokazatelně učiněn až dne 7. 8. 2015, a proto není důvod připočítávat další referenční lhůtu k okamžiku, kdy byl spis kárně obviněnému předložen s doplněným návrhem; v té době činila již délka řízení zhruba dva a půl roku a žalovaný neměl povědomost o tom, že proti němu vedeno soudní řízení. Z tohoto důvodu proto kárný senát konstatoval existenci dalších **průtahů v řízení již v období od 3. 9. 2015 do 5. 4. 2016** (konec tohoto období vychází z kárného návrhu, jehož rámec není kárný senát oprávněn překračovat).

19. sp. zn. 15 C 47/2013 (nečinnost vytykána v období od 12. 4. 2013 do 12. 10. 2015 a od 2. 11. 2015 do 17. 2. 2016). Spis byl přidělen kárně obviněnému dne 20. 2. 2013 (odpor proti EPR). Prvním úkonem přičitatelným kárně obviněnému je až zaslání odporu žalobci, spolu s výzvou obou procesních stran na sdělení aktuálního procesního stanoviska, učiněný VSÚ. Dne 2. 11. 2015 byl spis předložen kárně obviněnému, spolu s částečným zpětvzetím návrhu. Dne 17. 2. 2016 kárně obviněný stanovil termín jednání. V případě prvního vytykaného období nečinnosti je evidentní, že úkon VSÚ ze dne 12. 10. 2015 lze kvalifikovat jako úkon jednoduchý; měl být proto proveden ve lhůtě třech měsíců od předložení věci kárně obviněnému. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí lze nicméně posuzovat až průtahy v období od 12. 7. 2013. Z tohoto důvodu proto kárný senát konstatoval, že postižitelné **průtahy v řízení nastaly v období od 12. 7. 2013 do 11. 10. 2015**. V případě druhého vytykaného období není zřejmé, jaký úkon (kromě nařízení jednání) měl kárně obviněný dle názoru kárné navrhovatelky učinit; případné vydání usnesení o částečném zastavení řízení je výlučně věcí úvahy soudce a nic mu nebrání, aby tak učinil až v rámci meritorního rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že spis byl v té době již připraven k meritornímu projednání, lze lhůtu od předložení spisu do nařízení ústního jednání (jen nepatrně přesahující tři měsíce) považovat za adekvátní. **V tomto případě tedy kárný senát existenci průtahů v řízení neshledal.**

20. sp. zn. 15 C 50/2013 (nečinnost vytykána v období od 12. 4. 2013 do 7. 8. 2015). Dle údajů ISAS byl spis převeden na kárně obviněného dne 12. 4. 2013 (zrušený EPR), prvním úkonem přičitatelným kárně obviněnému je výzva asistentky žalobci ze dne 7. 8. 2015 k předložení důkazů. Spis byl s požadovanými důkazy předložen kárně obviněnému dne 28. 8. 2015 (nikoliv 20. 8. 2015, jak se uvádí v kárném návrhu), což vyplývá z údajů ISAS i úředního záznamu ve spisu. Dne 26. 1. 2016 stanovil kárně obviněný termín ústního jednání na 2. 2. 2016. V této věci je zřejmé, že spis byl již v době předložení kárně obviněnému připraven k meritornímu projednání (výzva k předložení důkazů je dle názoru kárného senátu dokladem toho, že se kárně obviněný začal již věcí zabývat meritorně). V tomto případě je tedy nutno na věc aplikovat referenční lhůtu jednoho roku, v jejímž rámci měl již kárně obviněný začít věc meritorně projednávat. Tato lhůta uplynula dne 12. 4. 2014 a počínaje tímto dnem tak lze hovořit o průtazích v řízení. Nečinnost byla ukončena výzvou ze dne 7. 8. 2015, kdy byl již proveden úkon bezprostředně související s věcným projednáním návrhu (následovala výzva účastníkům k vyjádření souhlasu s postupem dle § 115a o. s. ř. ze dne 4. 11. 2015 a nařízení ústního jednání dne 26. 1. 2016 – tyto úkony na sebe již prakticky plynule navazují). Kárný senát tedy

v posuzovaném případě dospěl k závěru o existenci **průtahů v řízení v období od 12. 4. 2014 do 6. 8. 2015.**

21. sp. zn. 15 EC 488/2011 (nečinnost vytykána v období od 16. 4. 2013 do 12. 8. 2014, od 14. 8. 2015 do 9. 10. 2015 a od 11. 12. 2015 do 22. 1. 2016). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 31. 1. 2013. Dne 14. 2. 2013 dal kárně obviněný pokyn k zaslání návrhu žalovanému k vyjádření. Spis byl zpět předložen kárně obviněnému dne 16. 4. 2013. Dne 12. 8. 2014 asistentka zaslala žalobci dotaz stran jeho osobních, majetkových a příjmových poměrů za účelem posouzení jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. Ve věci byly dále činy procesní úkony; po jejich provedení byl spis dne 14. 8. 2015 vrácen kárně obviněnému. Ten dne 9. 10. 2015 nařídil ústní jednání na 11. 12. 2015. Na tomto ústním jednání žalobce nebyl schopen zdůvodnit rozpor mezi žalobním tvrzením a petitem, pokud jde o výši žalované částky. Jednání proto bylo odročeno na 22. 1. 2016. Pokud jde o první vytykané období, je zřejmé, že výzva ze dne 12. 8. 2014 představuje jednoduchý úkon, který měl být proveden nejpozději ve lhůtě třech měsíců od přidělení věci kárně obviněnému. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí lze nicméně hodnotit průtahy až v období od 12. 7. 2013; z tohoto důvodu kárný senát konstatoval existenci postižitelných **průtahů od 12. 7. 2013 do 11. 8. 2014.** Co se týče druhého vytykaného období, zde byl úkon (nařízení ústního jednání) proveden ve lhůtě dvou měsíců od předložení spisu a tudíž se **o průtah nejedná.** Pokud jde o třetí období vytykané nečinnosti, postup kárně obviněného lze považovat za neefektivní, nikoliv však excesivně chybný. V případě, kdy soudce zjistí, že žalovaný petit zní na vyšší částku, než odpovídá žalobní argumentaci, měl by zásadně postupovat dle ustanovení § 114 odst. 1 o. s. ř., tedy odstranit vady podání ještě před nařízením jednání. Nelze však vyloučit postup, kdy soudce považuje za vhodnější vyjasnit si uvedený rozpor za osobní účasti žalobce, což nelze učinit jinak než na jednání soudu. Z tohoto důvodu proto kárný senát dospěl k závěru, že v předmětném období **průtahy v řízení nenastaly.**

22. sp. zn. 17 C 46/2011 (nečinnost vytykána od 15. 8. 2012 do 9. 7. 2015). Spis byl původně přidělen jiné soudkyni. Ta vydala dne 10. 8. 2011 usnesení o přerušení řízení do doby pravomocného skončení řízení vedených u téhož soudu pod sp. zn. 20 C 48/2007 a 24 C 124/2006. Dle údajů ISAS byl spis dne 13. 6. 2012 převeden na kárně obviněného. Následuje úřední záznam kárně obviněného ze dne 15. 8. 2012, dle kterého bylo ve věci sp. zn. 20 C 48/2007 podáno dovolání a spis sp. zn. 24 C 124/2006 je na lhůtě do 10. 10. 2012; kárně obviněný dal spis na kalendář na dobu třech měsíců. Ve spise dále následují periodické úřední záznamy (v období zhruba třech měsíců) dle kterých se spis sp. zn. 20 C 48/2007 stále nacházel na Nejvyšším soudu, řízení ve věci vedené pod sp. zn. 24 C 124/2006 bylo přerušeno do doby pravomocného skončení věci vedené pod sp. zn. 20 C 48/2007. Z úředního záznamu ze dne 21. 10. 2015 se podává, že rozsudek sp. zn. 20 C 48/2007 byl Nejvyšším soudem zrušen a věc byla vrácena k novému projednání. V této věci kárná návrhovatka vytykala kárně obviněnému excesivní způsob vedení řízení s odkazem na skutečnost, že věc sp. zn. 20 C 48/2007 byla již nedlouho po přidělení spisu sp. zn. 17 C 46/2011 pravomocně skončena a odpadl tak důvod, pro který bylo řízení v této věci původně přerušeno. Tento názor kárný senát nesdílí. Jakkoli totiž nelze přehlédnout, že důvod přerušení řízení, upínající se k věci sp. zn. 20 C 48/2007 formálně odpadl, za situace, kdy bylo v posledně zmiňované věci podáno dovolání k Nejvyššímu soudu, lze postup kárně obviněného, který vyčkal výsledku dovolacího řízení, považovat za racionální; ostatně výsledek dovolacího řízení správnost jeho postupu fakticky potvrdil, neboť věc vedená pod sp. zn. 20 C 48/2007, jejíž výsledek měl mít vliv na rozhodování ve věci vedené pod sp. zn. 17 C 46/2011, byla rozhodnutím dovolacího soudu znovu otevřena a důvody, pro které bylo řízení v posledně jmenované věci přerušeno, tak i nadále přetrvávaly. Pokud jde o druhý důvod přerušení řízení, kterým byla nutnost vyčkat výsledku řízení vedeného pod sp. zn. 24 C 124/2006, z obsahu úředních záznamů vše nasvědčuje závěru,

pokračování

že toto řízení nebylo ve sledovaném období pravomocně ukončeno, neboť bylo taktéž přerušeno, a to do doby skončení dovolacího řízení ve věci sp. zn. 20 C 48/2007. V tomto případě tedy důvod přerušení v nyní posuzované soudní věci ve vytýkaném období i nadále existoval. Z uvedených důvodů proto kárný senát uzavřel, že ve vytýkaném období **k průtahům v řízení nedošlo**.

23. sp. zn. 15 C 62/2011 (nečinnost vytýkána od 31. 8. 2015 do 12. 4. 2016). Věc (jako nový nápad) byla dne 30. 3. 2011 přidělena kárně obviněnému. Dne 27. 3. 2015 zástupci účastníků na soudním jednání sdělili, že jednájí o mimosoudním vyřešení sporu a navrhují odročení věci na neurčito. Tomuto návrhu bylo vyhověno. Dne 31. 8. 2015 se kárně obviněný dotázal účastníků, zda již došlo k mimosoudnímu vyřešení věci. Spis byl kárně obviněnému předložen zpět dne 15. 9. 2015, s vyjádřením jednoho ze žalovaných, že ke smírnému vyřešení věci nedošlo. Kárně obviněný proto dne 6. 10. 2015 nařídil ve věci jednání na 10. 11. 2015. Na tomto jednání proběhlo dokazování, poté bylo jednání odročeno na neurčito s tím, že žalobkyně předloží na podporu svých tvrzení geometrický plán. Dne 21. 12. 2015 právní zástupce žalobkyně soudu sdělil, že geometrický plán dosud není vyhotoven, neboť žalobkyně čeká na stanovisko katastrálního úřadu. Dne 28. 1. 2016 právní zástupce žalobkyně sdělil, že předmětný geometrický plán by měl být k dispozici zhruba do jednoho měsíce. Spis s tímto sdělením byl kárně obviněnému předložen dne 1. 2. 2016. Dne 8. 3. 2016 byl do spisu založen geometrický plán; kárně obviněný dne 17. 3. 2016 nařídil na 5. 4. 2016 ve věci jednání. Z popsanych skutečností považuje kárný senát za zcela evidentní, že kárně obviněný činil ve věci úkony v přiměřených lhůtách; **k průtahům v řízení proto nedošlo**.

24. sp. zn. 15 C 24/2012 (nečinnost vytýkána v období od 4. 11. 2015 do 16. 2. 2016). V této věci vyhlásil kárně obviněný dne 15. 5. 2015 rozsudek. Následuje jeho závěrečný referát ze dne 17. 7. 2015. Spis byl kárně obviněnému opětovně předložen dne 4. 11. 2015 s vyčíslením odměny ustanoveného zástupce. Vzhledem k tomu, že vytýkané období nečinnosti kárně obviněného jen nevýznamně překračuje referenční lhůtu třech měsíců pro provedení jednoduchého úkonu, lze konstatovat, že **nečinnost kárně obviněného ještě nedosahuje intenzity průtahů v řízení**.

25. sp. zn. 15 C 43/2012 (nečinnost vytýkána od 25. 8. 2015 do 16. 2. 2016). V této věci byla kárnou navrhovatelkou předložena pouze nekompletní kopie předmětného spisu. Z jejího obsahu lze nicméně považovat za prokázané, že kárně obviněný vydal dne 7. 8. 2015 usnesení o zastavení řízení. Dle údajů ISAS byl spis dne 25. 8. 2015 předložen kárně obviněnému s odvoláním. Do doby kontroly (16. 2. 2016) ve spise nebyl proveden žádný úkon. Teprve dne 10. 3. 2016 kárně obviněný vyzval žalobce k odstranění vad odvolání. Posledně zmiňovanou výzvu lze nepochybně považovat za jednoduchý úkon, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. V posuzované věci tedy (po přičtení zmiňované referenční lhůty) vznikly **průtahy v řízení v období od 25. 11. 2015 do 16. 2. 2016**.

26. sp. zn. 15 C 1/2013 (nečinnost vytýkána v období od 12. 4. 2013 do 22. 9. 2015 a od 2. 11. 2015 do 31. 1. 2016). Věc (nový nápad) byla přidělena kárně obviněnému dne 4. 1. 2013. Teprve dne 22. 9. 2015 učinil kárně obviněný první úkon – výzvu k odstranění vad podání. Spis byl kárně obviněnému předložen dne 2. 11. 2015 s reakcí žalobce. Pokud jde o úkon ze dne 22. 9. 2015, jde nepochybně o úkon jednoduchý, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí lze nicméně hodnotit pouze nečinnost od data 12. 7. 2013. Postižitelné **průtahy tedy nastaly v období od 12. 7. 2013 do 22. 9. 2015**. V případě druhého vytýkaného období nelze přehlédnout, že doba uváděná v kárném návrhu nepřesahuje referenční lhůtu třech měsíců pro provedení jednoduchého úkonu; v tomto rozsahu proto o **existenci průtahů v řízení nelze hovořit**.

27. sp. zn. 15 C 6/2013 (nečinnost vytykána v období od 11. 12. 2014 do 6. 1. 2016). Věc napadla dne 8. 10. 2012 u Okresního soudu v Semilech, který ve věci vyslovil svou místní nepříslušnost. Kárně obviněnému byla věc předána dne 10. 9. 2013 (zrušený platební rozkaz). Dne 11. 12. 2014 byl soudu doručen návrh žalobce na vstup nového žalobce. Následuje až úkon kárně obviněného ze dne 6. 1. 2016 – usnesení, kterým bylo vysloveno, že v řízení bude na straně žalobce pokračováno s novým subjektem. Věc byla (dle údajů ISAS) vedena po celou dobu na kárně obviněného. Usnesení ze dne 6. 1. 2016 lze považovat za jednoduchý úkon, neboť jeho vydání nebylo podmíněno prováděním složitější právní úvahy a v tomto smyslu nebylo taktéž provedeno žádné dokazování. Po připočtení referenční lhůty třech měsíců k datu předložení spisu kárně obviněného s procesním návrhem žalobce (11. 12. 2014) lze tedy hovořit o **existenci průtahů v řízení od 12. 3. 2015 do 5. 1. 2016.**

28. sp. zn. 15 C 8/2013 (nečinnost vytykána od 24. 2. 2014 do 2. 6. 2014, od 3. 6. 2014 do 12. 11. 2014 a od 26. 3. 2015 do 7. 12. 2015). Věc (nový nápad) byla kárně obviněnému přidělena dne 17. 1. 2013. Následuje pokyn ze dne 31. 1. 2014 (nelze zjistit, kdo je jeho původcem) k obeslání žalobce vzorem 60 o. s. ř. Spis byl předložen kárně obviněnému dne 24. 2. 2014 s poznámkou, že vyplněný vzor soudu nebyl zaslán. Následuje pokyn ke zjištění pobytu žalovaného (2. 6. 2014); spis byl předložen zpět kárně obviněnému dne 3. 6. 2014 s lustrací pobytu žalovaného a vyplněným vzorem 60 o. s. ř. od žalobce. Usnesením ze dne 12. 11. 2014 kárně obviněný žalobce neosvobodil od soudních poplatků. Následně VSÚ zjišťovala adresu žalobce, na kterou mu lze usnesení doručit. Spis se zjištěnou adresou žalobce byl kárně obviněnému předán dne 26. 3. 2015. Až dne 7. 12. 2015 referuje kárně obviněný výzvu k zaplacení soudního poplatku. Z popsání pohybu spisu a provedených úkonů je patrné, že kárně obviněný téměř rok poté, co mu byla věc přidělena, neučinil žádný úkon směřující ke skončení věci. Toto období nicméně leží mimo kárný návrh. Pokud jde o první vytykané období, to jen lehce přesahuje referenční hodnotu třech měsíců k provedení jednoduchého úkonu a zjištěná nečinnost kárně obviněného tak **nemůže být ještě kvalifikována jako průtah.** V případě druhého vytykaného období lze jediný učiněný úkon (usnesení o neosvobození od soudních poplatků) považovat ze své podstaty za úkon jednoduchý, který mohl být učiněn v rámci tříměsíční referenční lhůty po předložení spisu. Z tohoto důvodu proto lze konstatovat **existenci průtahů v řízení od 3. 9. 2014 do 11. 11. 2014.** Rovněž úkon provedený v rámci třetího vytykaného období (výzva k zaplacení soudního poplatku) je úkonem jednoduše povahy; i zde po přičtení tříměsíční referenční lhůty od předložení spisu lze konstatovat **existenci průtahů v řízení od 26. 6. 2015 do 6. 12. 2015.**

29. sp. zn. 15 C 9/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 9. 10. 2015). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 18. 1. 2013 (zrušený EPR). Prvním úkonem, přičitatelným kárně obviněnému, je až výzva VSÚ ze dne 9. 10. 2015 k odstranění vad návrhu (po celou dobu byl spis dle údajů ISAS veden na kárně obviněného). Zmiňovaný úkon lze považovat za úkon jednoduchý, který měl být učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu. Lze tedy přisvědčit kárné navrhovatelce o **existenci průtahů v řízení, a to v období od 12. 7. 2013 do 8. 10. 2015.**

30. sp. zn. 15 C 12/2013 (nečinnost vytykána v období od 9. 5. 2013 do 12. 5. 2014 a od 12. 6. 2014 do 17. 12. 2015). Věc (nový nápad) byla přidělena kárně obviněnému dne 18. 1. 2013. Po provedení některých přípravných úkonů byl spis kárně obviněnému předložen dne 9. 5. 2013 s vyjádřením žalované. Následuje až pokyn ze dne 12. 5. 2014 k zaslání tohoto vyjádření žalobci. Opětovně byl spis (s replikou žalobce) předložen kárně obviněnému; ten dne 17. 12. 2015 stanovil termín ústního jednání. V případě prvního vytykaného období je evidentní, že jediný učiněný úkon (pokyn z 12. 5. 2014) byl úkonem jednoduše povahy, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. Po připočtení referenční lhůty lze

pokračování

tedy hovořit o **existenci průtahů v řízení od 9. 8. 2013 do 11. 5. 2014**. Pokud jde o druhé vytykávané období, zde byla již věc připravena k meritornímu projednání. V tomto případě lze akceptovat nečinnost (před vlastním započítáním věcného projednávání věci) v rozsahu maximálně jednoho roku; lze proto i zde hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 12. 6. 2015 do 16. 12. 2015**.

31. sp. zn. 15 C 51/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 9. 10. 2015). Spis byl kárně obviněnému předložen dne 13. 2. 2013 (zrušený EPR). Prvním úkonem, přičitatelným kárně obviněnému, je až výzva VSÚ k odstranění vad návrhu ze dne 9. 10. 2015. Z povahy věci se jednalo o úkon jednoduchý, který měl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců od přidělení věci. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí lze postihnout pouze **průtahy v řízení od 12. 7. 2013 do 8. 10. 2015**.

32. sp. zn. 15 C 57/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 9. 2. 2016). Věc byla kárně obviněnému přidělena dne 20. 12. 2013 (nový nápad). Prvním úkonem kárně obviněného je až určení termínu jednání ze dne 9. 2. 2016; zároveň s tím byla žalovanému zaslána žaloba s žádostí o vyjádření procesního stanoviska. Zaslání žaloby žalovanému spolu s výzvou k vyjádření je nepochybně jednoduchý úkon, který měl být proveden nejpozději ve lhůtě třech měsíců od přidělení věci (soudní poplatek zde nebylo třeba vybírat). S ohledem na existenci předcházejícího kárného rozhodnutí lze nicméně za postižitelné **průtahy v řízení považovat období od 12. 7. 2013 do 8. 2. 2016**.

33. sp. zn. 15 C 62/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 21. 10. 2015). Spis byl přidělen kárně obviněnému dne 20. 2. 2013 (nový nápad). Dne 11. 12. 2014 byl soudu doručen návrh žalobce na vstup žalobce nového (ze spisu ani výpisu z ISAS nicméně nelze s dostatečnou jistotou určit, kdy se s tímto návrhem mohl kárně obviněný seznámit). Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 20. 10. 2015 o připuštění záměny žalobce; současně s tím kárně obviněný zaslal žalobu na vědomí žalované. Z výše uvedených důvodů je nutno konstatovat, že existenci průtahů při rozhodování o připuštění záměny žalobce nelze dostatečně prokázat. Kárný senát nicméně nepřehlédl, že kárně obviněný až dne 20. 10. 2015 zaslal žalované na vědomí žalobu; jde přitom o jednoduchý úkon, který měl být učiněn již při prvotní administraci spisu. S ohledem na existenci předchozího kárného rozhodnutí lze za postižitelné **průtahy v řízení považovat období od 12. 7. 2013 do 19. 10. 2015**.

34. sp. zn. 15 C 65/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 3. 8. 2015). Spis byl přidělen kárně obviněnému dne 22. 2. 2013 (nový nápad). Prvním úkonem, přičitatelným kárně obviněnému, je až platební rozkaz vydaný VSÚ dne 3. 8. 2015. V tomto případě byl spis evidentně v době předložení kárně obviněnému připraven k meritornímu projednání a nejde tedy o nečinnost při provedení jednoduchého úkonu. Jelikož však byl platební rozkaz vydán bez toho, že by soud jakkoli doplňoval další listinné důkazy, či prováděl jakákoli další šetření, lze souhlasit s kárnou navrhovatelkou, že konstatovaná doba nečinnosti přesahuje akceptovatelnou mez. Ta je v daném případě představována referenční lhůtou třech měsíců pro provedení jednoduchého úkonu. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí lze za postižitelné **průtahy označit období od 12. 7. 2013 do 2. 8. 2015**.

35. sp. zn. 15 C 66/2013 (nečinnost vytykána v období od 12. 4. 2013 do 9. 12. 2015). Spis byl předán kárně obviněnému dne 25. 2. 2013. Ve spise je dále založen výpis z insolvenčního rejstříku, dle kterého bylo rozhodnutím insolvenčního soudu, s účinky ke dni 10. 4. 2015, rozhodnuto o úpadku žalované a povoleno její oddlužení. Následuje až zaslání žaloby žalované ze dne 9. 12. 2015. Z uvedeného je zřejmé, že ke dni 10. 4. 2015 došlo *ex lege* k přerušování řízení; počínaje tímto datem tak nastal klid v řízení a případná nečinnost soudce tak nemůže vyvolat

průtahy v řízení. Předcházející nečinnost kárně obviněného při administraci spisu však lze považovat za průtahy v řízení, přesáhla-li referenční dobu třech měsíců od přidělení spisu (žalované byla žaloba zaslána až 9. 12. 2015). S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí tak lze za postižitelné **průtahy považovat období od 12. 7. 2013 do 9. 4. 2015.**

36. sp. zn. 15 C 68/2013 (nečinnost vytykána od 10. 12. 2013 do 3. 12. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 26. 8. 2013. Dne 9. 12. 2013 bylo soudu doručeno vyjádření žalovaného; kárnému senátu byla předložena pouze neúplná kopie spisu, obsahující pouze dokumenty ze systému ISAS. Z předložených podkladů nicméně nevyplývá, že by kárně obviněný učinil jakýkoli úkon v období do 3. 12. 2015, kdy stanovil termín jednání (ve výpisu ze systému ISAS tomu odpovídá poznámka „kancelář“ ze dne 4. 12. 2015). Z uvedeného je zřejmé, že spis byl již dne 9. 12. 2013 připraven k meritornímu projednání. Maximální akceptovatelná lhůta, v níž mělo být následně přistoupeno k meritornímu projednávání, činí v tomto případě jeden rok; o **průtazích v řízení tak lze hovořit v období od 9. 12. 2014 do 3. 12. 2015.**

37. sp. zn. 15 C 75/2013 (nečinnost vytykána od 16. 4. 2013 do 2. 7. 2013, od 11. 10. 2013 do 6. 2. 2014, od 15. 7. 2014 do 14. 10. 2014 a od 26. 11. 2014 do 16. 7. 2015). Spis byl předložen kárně obviněnému dne 27. 2. 2013 (nový nápad). Dne 4. 3. 2013 dal kárně obviněný pokyn k vyhotovení výzvy žalobci k zaplacení soudního poplatku a zaslání žaloby žalovanému s žádostí o sdělení procesního stanoviska. Spis byl kárně obviněnému s tímto vyjádřením předložen dne 16. 4. 2013; 1. 7. 2013 dal kárně obviněný kanceláři pokyn k zaslání tohoto vyjádření na vědomí žalobci. Spis se stanoviskem žalobkyně k vyjádření žalovaného byl kárně obviněnému předložen dne 11. 10. 2013. Následuje pokyn kárně obviněného ze dne 6. 2. 2014, s pokynem zjistit stanovisko žalovaného k replice žalobkyně. Dne 7. 4. 2014 kárně obviněný stanovil termín ústního jednání (na 3. 6. 2014). Na základě žádosti právního zástupce žalovaného bylo opatřením kárně obviněného ze dne 29. 5. 2014 ústní jednání přeloženo na 24. 6. 2014. Tohoto dne jednání proběhlo; po provedeném dokazování bylo jednání odročeno na neurčito za účelem zadání znaleckého posudku. Následující den dal kárně obviněný kanceláři pokyn, aby byl spis dán na lhůtu jednoho měsíce (v tomto termínu měli účastníci navrhnout otázky pro znalce). Spis byl kárně obviněnému, s otázkami žalované pro znalce, předložen dne 15. 7. 2014. Dne 14. 10. 2014 vydal kárně obviněný usnesení o ustanovení znalce a stanovil rozsah znaleckého úkonu. Spis byl kárně obviněnému předložen zpět dne 26. 11. 2014. Dne 16. 7. 2015 kárně obviněný urgoval u znalce předložení znaleckého posudku (lhůta k vypracování posudku znalci sice uběhla již dne 3. 1. 2016, nicméně kárně obviněný mu neposlal spis; stalo se tak až dne 7. 8. 2015). Pokud jde o první vytykané období, s ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí se **kárný senát nečinností kárně obviněného v tomto období zabývat nemohl.** V případě druhého vytykaného období nečinnost kárně obviněného pouze nevýrazně přesáhla referenční lhůtu třech měsíců; v případě třetího vytykaného období byl úkon učiněn ještě před uplynutím referenční lhůty. V obou případech tedy kárný senát dospěl k závěru, že **vytykaná nečinnost kárným proviněním není.** O zavinění průtahů v řízení lze hovořit až ve čtvrtém vytykaném období. Ustanovenému znalci nebyl předložen soudní spis a nemohl tedy vypracovat znalecký posudek ve stanovené lhůtě. Urgence kárně obviněného ze dne 16. 7. 2015 byla proto zcela nepřipadná, neboť zdržení zavinil svým chybným postupem. Za situace, kdy byla znalci uložena povinnost vypracovat znalecký posudek do šedesáti dnů od doručení příslušného usnesení, měl být spis znalci předložen bezodkladně poté, co usnesení nabylo právní moci (12. 11. 2014) tedy ihned poté, co byl spis s pravomocným usnesením o ustanovení znalce kárně obviněnému předložen (26. 11. 2014). Vzhledem k tomu, že průtahy vzniklé při vypracování znaleckého posudku byly zapříčiněny zjevným pochybením kárně obviněného a s přihlédnutím k tomu, že ani jeho předchozí procesní kroky nenasvědčovaly k efektivnímu vedení řízení, kárný senát neaplikoval v tomto případě obvyklou tříměsíční

pokračování

referenční lhůtu k provedení jednoduchého úkonu. **Průtahy v řízení byly tedy shledány v období od 27. 11. 2014 do 16. 7. 2015.**

38. sp. zn. 15 C 87/2013 (nečinnost vytykána v období od 17. 4. 2013 do 14. 7. 2013, od 11. 12. 2013 do 3. 2. 2014 a od 25. 2. 2014 do 10. 8. 2015). Spis byl předložen kárně obviněnému dne 7. 3. 2013 (nový nápad). Ve věci byly provedeny některé přípravné úkony a dne 17. 4. 2013 byl spis předložen kárně obviněnému s vyjádřením žalované. Dne 14. 7. 2013 vydal kárně obviněný usnesení o spojení věci s jinou soudní věcí, stojící na stejném skutkovém základu. Následují úkony asistentky směrem ke zjištění stavu šetření pracovního úrazu, který je skutkovým základem i v žalované věci. Spis byl dne 11. 12. 2013 předložen zpět kárně obviněnému. Usnesením ze dne 3. 2. 2014 kárně obviněný rozhodl o vyloučení části (spojených) věcí k samostatnému řízení; věc byla vyloučena v části žaloby na přiznání nemajetkové újmy po pracovním úrazu - nadále bylo v této věci vedeno řízení o přiznání jednorázového odškodného za pracovní úraz a za náhradu nákladů na výživu pozůstalého syna a manželky. Spis byl předložen kárně obviněnému dne 25. 2. 2014 za účelem vyznačení právní moci na posledně zmiňovaném usnesení. Právní moc byla kárně obviněným vyznačena až dne 10. 8. 2015; ve spise je z téhož dne pokyn VSÚ (mimo jiné) k zapsání vyloučených věcí do systému ISAS. Dne 16. 12. 2015 stanovil kárně obviněný termín ústního jednání; současně referoval pokyn k zaslání vyjádření žalovaných (z dubna 2013) právnímu zástupci žalobců. Pokud jde o první vytykané období, na jeho rozhodující část dopadají účinky předcházejícího kárného rozhodnutí. Nadto nečinnost kárně obviněného při provádění jednoduchého úkonu (kterým usnesení o spojení věci v daném případě je) nepřekročilo obvyklou referenční lhůtu třech měsíců. V případě druhého období vytykané nečinnosti kárný senát především nepřehlédl, že v době, kdy kárně obviněný rozhodoval o spojení věcí, mu muselo být zřejmé (věnoval-li by věci adekvátní pozornost), že část obou spojovaných věcí musí být projednána jiným soudem (rozdílná věcná příslušnost). Následné rozhodnutí o vyloučení části (spojených) věcí je tak pouze napravením předchozího pochybení kárně obviněného a není tedy důvod aplikovat na jeho provedení obvyklou tříměsíční referenční lhůtu. Za této situace kárný senát přitakal kárné navrhovatelce v názoru o existenci **průtahů v řízení v období od 11. 12. 2013 do 2. 2. 2014**. V případě třetího období vytykané nečinnosti má kárný senát za to, že ač kárně obviněný již neprováděl žádné přípravné úkony a dne 16. 12. 2015 stanovil termín prvního jednání, nešlo o věc připravenou k meritornímu projednání (s čímž by byl spojen jiný náhled na délku akceptovatelné nečinnosti). Nelze přehlédnout, že kárně obviněný teprve dne 16. 12. 2015 dal pokyn k zaslání vyjádření žalovaných žalobcům; jde přitom o úkon jednoduchý, který měl být učiněn s dostatečným předstihem před nařízením jednání. Vzhledem k tomu, že toto vyjádření bylo do spisu založeno již dne 17. 4. 2013, kárný senát ani v tomto případě neodvihal od posledního předložení spisu kárně obviněnému (25. 2. 2014) obvyklou referenční lhůtu třech měsíců a dospěl k závěru, že **další průtahy v řízení nastaly v období od 25. 2. 2014 do 10. 8. 2015**.

39. sp. zn. 15 C 91/2013 (nečinnost vytykána od 14. 3. 2013 do 3. 8. 2015). Kárně obviněnému byla věc přidělena dne 14. 3. 2013 (nový nápad). Teprve dne 3. 8. 2015 byl spis (bez jakéhokoli úkonu) předán VSÚ, která následně vydala platební rozkaz. Pokyn VSÚ k vydání platebního rozkazu (nehodlal-li kárně obviněný platební rozkaz vydat sám) lze považovat za jednoduchý úkon, který mohl být proveden v rámci referenční lhůty třech měsíců po předložení věci kárně obviněnému. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí lze nicméně postižitelné **průtahy v řízení označit v období od 12. 7. 2013 do 2. 8. 2015**.

40. sp. zn. 15 C 92/2013 (nečinnost vytykána od 14. 3. 2013 do 10. 8. 2015). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 14. 3. 2013 (nový nápad); prvním úkonem, přičitatelným kárně obviněnému, je výzva VSÚ žalobci k zaplacení soudního poplatku. Zmiňovaný úkon je ze své povahy úkonem jednoduchým, který měl být učiněn ve lhůtě třech měsíců od předložení spisu.

S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí lze nicméně přihlížet pouze k **průtahům v řízení v období od 12. 7. 2013 do 9. 8. 2015.**

41. sp. zn. 15 C 99/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 20. 10. 2015). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 20. 3. 2013 (zrušený EPR). Dne 29. 10. 2014 bylo soudu doručeno částečné zpětvzetí žaloby. Teprve dne 20. 10. 2015 dal kárně obviněný pokyn, aby žalované byl zaslán návrh na zahájení řízení a částečné zpětvzetí tohoto návrhu. Zaslání návrhu na zahájení řízení (a jeho částečného zpětvzetí) žalovanému je nepochybně jednoduchým úkonem, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí nicméně kárný senát může zohlednit pouze **průtahy v řízení v období od 12. 7. 2013 do 19. 10. 2015.**

42. sp. zn. 15 C 103/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 9. 12. 2015). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 22. 3. 2013 (zrušený EPR). Teprve dne 9. 12. 2015 VSÚ zasílá žalovanému návrh na zahájení řízení a usnesení s výzvou dle § 153a o. s. ř. Právní hodnocení těchto zjištění je zcela shodné jako ve věci sp. zn. 15 C 99/2013; **průtahy v řízení tak byly konstatovány v období od 12. 7. 2013 do 8. 12. 2015.**

43. sp. zn. 15 C 102/2013 (nečinnost vytykána od 23. 4. 2013 do 17. 12. 2015). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 22. 3. 2013 (nový nápad). Dne 2. 4. 2013 dal kárně obviněný pokyn, aby byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení a výzva k vyjádření ve smyslu § 153a o. s. ř. Spis byl kárně obviněnému (s vyjádřením žalované) předložen zpět dne 23. 4. 2013. Následuje až úkon ze dne 17. 12. 2015, kdy kárně obviněný stanovil termín ústního jednání. V době, kdy je kárným návrhem kárně obviněnému vytykána nečinnost, byla věc již připravena k meritornímu projednání. Za této situace lze na nečinnost kárně obviněného aplikovat delší referenční lhůtu (jeden rok); **průtahy v řízení tak nastaly v období od 23. 4. 2014 do 16. 12. 2015.**

44. sp. zn. 15 C 105/2013 (nečinnost vytykána od 2. 12. 2013 do 19. 10. 2015). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 2. 12. 2013 (zrušený platební rozkaz). Prvním úkonem, přičitatelným kárně obviněnému, je až úkon asistentky ze dne 19. 10. 2015, kdy byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení a výzva k vyjádření dle § 153a o. s. ř. Zmiňovaný úkon je nepochybně úkonem jednoduchým, který měl být učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu. Po připočtení této lhůty lze tedy konstatovat, že **průtahy v řízení nastaly v období od 3. 3. 2014 do 18. 10. 2015.**

45. sp. zn. 15 C 107/2013 (nečinnost vytykána od 12. 4. 2013 do 9. 12. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 2. 4. 2013 (zrušený EPR). Dne 9. 12. 2015 byl dán pokyn k zaslání návrhu na zahájení řízení a výzvy k vyjádření ve smyslu § 153a o. s. ř. žalované. Úkon ze dne 9. 12. 2015 je nepochybně úkonem jednoduchým, který měl být učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí se kárný senát mohl zabývat existencí průtahů v řízení až po datu 11. 7. 2013; **průtahy v řízení byly tedy konstatovány v období od 12. 7. 2013 do 8. 12. 2015.**

46. sp. zn. 15 C 109/2013 (nečinnost vytykána od 18. 6. 2013 do 22. 9. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 18. 6. 2013 (podaný odpor proti platebnímu rozkazu). Dne 13. 2. 2014 byla soudu doručena změna žaloby; o tomto návrhu rozhodl kárně obviněný usnesením ze dne 22. 9. 2015. Z obsahu spisu je zřejmé, že věc byla v době předání kárně obviněnému připravena k meritornímu projednání. Za situace, kdy soudu došel návrh na změnu žaloby, bylo nicméně povinností kárně obviněného o tomto návrhu v přiměřené lhůtě rozhodnout; za přiměřenou lhůtu považuje kárný senát referenční lhůtu třech měsíců, neboť jde o rozhodnutí procesní, které není podmíněno složitějším právním či skutkovým hodnocením věci. Po připočtení referenční

pokračování

hodnoty třech měsíců k datu 13. 2. 2014 lze tedy hovořit o **průtazích v řízení v období od 14. 5. 2014 do 21. 9. 2015.**

47. sp. zn. 15 C 110/2013 (nečinnost vytýkána v období od 12. 4. 2013 do 4. 8. 2015 a od 26. 8. 2015 do 7. 12. 2015). Kárnou navrhovatelkou byla kárnému senátu předložena pouze nekompletní kopie soudního spisu; připojený výpis ze systému ISAS navíc nekoresponduje s uvedenými listinami. Za této situace **nelze tvrzení kárné navrhovatelky o existenci průtahů v řízení prokázat.**

48. sp. zn. 15 C 111/2013 (nečinnost vytýkána od 12. 4. 2013 do 4. 8. 2015 a od 18. 8. 2015 do 18. 10. 2015). Věc byla kárně obviněnému přidělena dne 29. 3. 2013 (nový nápad). Dne 4. 8. 2015 vyzvala VSÚ žalobce k zaplacení soudního poplatku. Pro nezaplacení soudního poplatku kárně obviněný zastavil řízení usnesením ze dne 18. 8. 2015. Pokyn k vypravení tohoto usnesení dal kárně obviněný až 18. 12. 2015. V případě prvního vytýkaného období nečinnosti lze konstatovat, že pro vybrání soudního poplatku (jde o úkon jednoduchý) byla překročena referenční lhůta třech měsíců od předložení spisu. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí lze hovořit o postižitelných **průtazích v řízení v období od 12. 7. 2013 do 3. 8. 2015.** Pokud jde o druhé období vytýkané nečinnosti, k vypravení usnesení mělo dojít v zákonné lhůtě třiceti dnů (§ 158 odst. 4 věta první o. s. ř., § 167 odst. 2 o. s. ř.); po marném uplynutí této lhůty lze hovořit o dalších **průtazích v řízení v období od 19. 9. 2015 do 17. 12. 2015.**

49. sp. zn. 15 C 117/2013 (nečinnost vytýkána od 12. 4. 2013 do 19. 2. 2016). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 10. 4. 2013 (zrušený EPR). Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 19. 2. 2016, kterým bylo řízení zastaveno pro úmrtí žalovaného. Kárný senát zjistil, že žalovanému nebyl po zrušení EPR vůbec zaslán na vědomí návrh na zahájení řízení (EPR byl zrušen pro nedoručitelnost); jde přitom o jednoduchý úkon, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí lze hovořit o postižitelných **průtazích v řízení v období od 12. 7. 2013 do 18. 2. 2016.**

50. sp. zn. 15 C 124/2013 (nečinnost vytýkána od 21. 10. 2013 do 30. 4. 2015). Kárně obviněnému byl spis přidělen dne 11. 4. 2013 (nový nápad). Dne 26. 9. 2013 byla do spisu založena námitka podjatosti kárně obviněného, vznesená žalovaným. Spis byl kárně obviněnému předložen dne 21. 10. 2013. Následuje až úkon ze dne 25. 4. 2014 – usnesení, kterým kárně obviněný vyzval žalovaného k upřesnění podané námítky. Usnesení ze dne 25. 4. 2014 je nepochybně úkonem jednoduché povahy, který měl být učiněn ve lhůtě třech měsíců od předložení spisu s námitkou podjatosti. Po přičtení této referenční lhůty lze tedy hovořit o **průtazích v řízení v období od 22. 1. 2015 do 25. 4. 2015).** Pokud jde o další výtky kárné navrhovatelky k postupu kárně obviněného v této věci, jde fakticky jen o výčet konstatovaných úkonů, bez explicitního vyústění; kárný senát se proto touto argumentací nezabýval.

51. sp. zn. 15 C 122/2013 (nečinnost vytýkána od 7. 2. 2014 do 19. 10. 2015). Věc byla převedena na kárně obviněného dne 7. 2. 2014 (zrušený platební rozkaz pro nedoručitelnost). Prvním úkonem ve věci jsou až usnesení vydané kárně obviněným dne 19. 10. 2015, vyzývající obě strany k vyjádření ohledně postupu dle § 115a o. s. ř., a žalovaného ke sdělení jeho procesního stanoviska; současně s tím byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení. Zmiňovaná usnesení jsou ze své podstaty jednoduchými úkony, které měly být učiněny v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. Lze tedy konstatovat existenci **průtahů v řízení od 8. 5. 2014 do 18. 10. 2015.**

52. sp. zn. 15 C 126/2013 (nečinnost vytykána od 9. 5. 2013 do 4. 8. 2013). Věc byla kárně obviněnému přidělena dne 11. 4. 2013 (nový nápad). Dne 12. 4. 2013 kárně obviněný vydal ve věci předběžné opatření. Spis mu byl předložen zpět dne 9. 5. 2013. Dne 5. 8. 2013 kárně obviněný vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku. Vybrání soudního poplatku lze považovat za jednoduchý úkon, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců. V posuzovaném případě byla výzva k zaplacení soudního poplatku učiněna až po uplynutí téměř čtyřech měsíců, nelze však přehlédnout, že kárně obviněný primárně rozhodoval o vydání předběžného opatření. Z tohoto důvodu lze tedy konstatovat, že **zjištěná nečinnost kárně obviněného nedosahuje intenzity, zakládající průtahy v řízení.**

53. sp. zn. 15 C 133/2013 (nečinnost vytykána od 18. 4. 2013 do 20. 10. 2015 a od 28. 11. 2015 do 19. 2. 2016). Kárně obviněnému byl spis přidělen dne 18. 4. 2013; jednalo se o novou věc, kdy byl návrh na zahájení řízení *prima vista* neprojednatelný. Výzvu k odstranění vad podání vydal kárně obviněný až dne 20. 10. 2015. Spis byl kárně obviněnému předložen zpět dne 28. 11. 2015 s tím, že vady návrhu nebyly odstraněny. Dne 19. 2. 2016 vydal kárně obviněný usnesení o odmítnutí návrhu. Pokud jde o první vytykané období, za situace, kdy byl návrh na zahájení řízení zcela zjevně neprojednatelný, měl být žalobce vyzván k odstranění vad podání v rámci prvotní administrace spisu, tedy v rámci referenční lhůty třech měsíců. **O průtazích v řízení tak lze hovořit v období od 19. 7. 2013 do 19. 10. 2013.** V případě druhého období vytykané nečinnosti byl úkon proveden ještě v rámci referenční lhůty třech měsíců a **o průtahy v řízení se tak nejedná.**

54. sp. zn. 15 C 143/2013 (nečinnost vytykána od 3. 5. 2013 do 12. 4. 2016). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 3. 5. 2013 (nový nápad). Dne 17. 3. 2016 kárně obviněný vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku; žalovaného současně vyzval ke sdělení jeho procesního stanoviska a zaslal mu na vědomí žalobu. Úkony ze dne 17. 3. 2016 lze označit za úkony jednoduché, proto měly být učiněny v rámci referenční lhůty třech měsíců. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 4. 8. 2013 do 16. 3. 2016.**

55. sp. zn. 15 C 145/2013 (nečinnost vytykána od 17. 9. 2013 do 29. 5. 2014 a od 12. 8. 2014 do 26. 1. 2015). Věc byla převedena na kárně obviněného dne 17. 9. 2013 (platební rozkaz zrušen pro nedoručitelnost). Za první úkon přičitatelný kárně obviněnému lze považovat výzvu asistentky ze dne 21. 5. 2014, kterou byli oba účastníci vyzváni ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně byl žalovanému zaslán návrh a byl vyzván ke sdělení svého procesního stanoviska. Spis byl zpět předložen kárně obviněnému dne 12. 8. 2014, a to bez reakcí účastníků. Dne 11. 12. 2014 byl soudu doručen návrh žalobce na připuštění vstupu nového žalobce; o tomto návrhu rozhodl kárně obviněný usnesením ze dne 26. 1. 2015. V případě prvního období vytykané nečinnosti je zřejmé, že úkony ze dne 21. 5. 2014 lze považovat za úkony jednoduché, které měly být učiněny v rámci referenční tříměsíční lhůty. **Průtahy v řízení tedy nastaly v období od 18. 12. 2013 do 20. 5. 2014.** Pokud jde o druhé vytykané období, zde nelze přehlédnout, že spis byl již připraven k meritornímu projednání a referenční lhůtu třech měsíců tedy nelze na nečinnost kárně obviněného aplikovat. Reakce kárně obviněného na návrh ze dne 11. 12. 2014 pak byla učiněna v rámci lhůty, v níž by měly být provedeny jednoduché úkony; v tomto případě **se tedy o průtahy v řízení nejedná.**

56. sp. zn. 15 C 147/2013 (nečinnost vytykána od 1. 10. 2013 do 17. 12. 2013, od 28. 1. 2014 do 30. 4. 2014, dále od 20. 6. 2014 do 26. 6. 2014 a od 26. 6. 2014 do 17. 2. 2016). Kárně obviněnému byl spis přidělen dne 3. 5. 2013 (nový nápad). Následovala výzva žalobci k podpisu žaloby. Spis byl (s podepsanou žalobou) předložen kárně obviněnému dne 1. 10. 2013. Dne 17. 12. 2013 vydal kárně obviněný usnesení, kterým žalobce vyzval k odstranění vad žaloby. Spis byl opětovně kárně obviněnému předložen dne 28. 1. 2014; 30. 4. 2014 referoval kárně

pokračování

obviněný zaslání vzoru 60 o. s. ř. žalobci. Spis, s vyplněným vzorem 60 o. s. ř., byl kárně obviněnému předložen dne 20. 6. 2014. Dne 26. 6. 2014 kárně obviněný vydal usnesení, kterým žalobce osvobodil od soudních poplatků a ustanovil mu advokáta. Po doručení tohoto usnesení byla původní (neprojednatelná) žaloba zaslána ustanovenému zástupci, spolu s výzvou k odstranění vad žaloby. Pokud jde o první tři období vytýkané nečinnosti, zde byly úkony činěny v rámci referenční tříměsíční lhůty a o průtahy v řízení se tak nejedná. V případě čtvrtého vytýkaného období je zřejmé, že úkon ze dne 17. 2. 2016 měl být učiněn v rámci tříměsíční referenční lhůty, neboť šlo o úkon jednoduchý. V tomto případě tedy lze hovořit o **průtahu v řízení v období od 27. 9. 2014 do 16. 2. 2016.**

57. sp. zn. 15 C 148/2013 (nečinnost vytýkána od 3. 5. 2013 do 20. 10. 2015). Kárně obviněnému byl spis přidělen dne 3. 5. 2013 (nový nápad). Dne 22. 4. 2014 došlo k rozšíření žaloby. Kárně obviněný vydal dne 20. 10. 2015 usnesení, kterým připustil změnu návrhu; zároveň zaslal žalovanému žalobu a její rozšíření. Zaslání žaloby (a jejího rozšíření) je jednoduchým úkonem, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců. **Průtahy v řízení byly tedy zjištěny v období od 4. 8. 2013 do 19. 10. 2015.**

58. sp. zn. 15 C 153/2013 (nečinnost vytýkána od 13. 5. 2013 do 31. 8. 2015). Z obsahu předloženého soudního spisu se podává, že spis byl (dle úředního záznamu) předložen dne 13. 5. 2013 kárně obviněnému. Dle předloženého výpisu ze systému ISAS nicméně nelze vůbec zjistit pohyb a umístění spisu ve vytýkaném období; **existenci průtahů v řízení, přičitatelných kárně obviněnému, tak nelze prokázat.**

59. sp. zn. 15 C 157/2013 (nečinnost vytýkána od 9. 5. 2013 do 5. 8. 2015 a od 18. 8. 2015 do 19. 2. 2016). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 9. 5. 2013 (nový nápad). Dne 5. 8. 2015 vyzval kárně obviněný usnesením žalobce k zaplacení soudního poplatku. Spis byl (s poznámkou o nezaplacení soudního poplatku) předložen kárně obviněnému dne 18. 8. 2015. Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku vydal kárně obviněný dne 19. 2. 2016. V případě obou vytýkaných období lze úkony učiněné kárně obviněným považovat za úkony jednoduché, neboť jejich učinění nebylo podmíněno složitějším právním či skutkovým hodnocením věci. Po přičtení referenční hodnoty třech měsíců (od předložení spisu po nápadu věci a od předložení spisu s nezaplaceným soudním poplatkem) lze hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 10. 8. 2013 do 4. 8. 2015 a od 19. 11. 2015 do 18. 2. 2016.**

60. sp. zn. 15 C 158/2013 (nečinnost vytýkána od 13. 5. 2013 do 16. 2. 2016). Věc napadla u Okresního soudu v Ústí nad Labem dne 16. 4. 2012. Po postoupení věci Okresnímu soudu v Liberci byl spis přidělen kárně obviněnému dne 13. 5. 2013. Ve sledovaném období nebyl kárně obviněným učiněn žádný úkon; až po datu 16. 2. 2016 byl nezletilému dítěti ustanoven kolizní opatrovník. Ustanovení kolizního opatrovníka nezletilému dítěti v řízení o určení otcovství je zcela rutinním úkonem, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců. Pro absolutní nečinnost kárně obviněného tak lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 14. 8. 2013 do 15. 2. 2016.**

61. sp. zn. 15 C 162/2013 (nečinnost vytýkána od 7. 2. 2014 do 9. 12. 2015). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 7. 2. 2014 (zrušený platební rozkaz pro nedoručitelnost). Následuje až úkon kárně obviněného ze dne 9. 12. 2015, kterým zaslal návrh na zahájení řízení žalovanému a vyzval ho k vyjádření ve smyslu § 153a o. s. ř. Zmiňovaný úkon je ze své povahy úkonem jednoduchým; po připočtení referenční hodnoty třech měsíců tak lze konstatovat **průtahy v řízení v období od 8. 5. 2014 do 8. 12. 2015.**

62. sp. zn. 15 C 168/2013 (nečinnost vytykána od 27. 5. 2013 do 31. 8. 2015). Věc byla na kárně obviněného převedena dne 27. 5. 2013 (nedoručený EPR). Z výpisu z insolvenčního rejstříku, založeného v soudním spisu, bylo zjištěno, že usnesením insolvenčního soudu bylo ke dni 13. 12. 2013 rozhodnuto o úpadku žalovaného, spojeného s povolením oddlužení. Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 31. 8. 2015, kterým přerušil řízení. Kárně obviněný v této věci nedodržel standardní postup a minimálně nedoručil žalovanému návrh na zahájení řízení a nevyzval ho ke sdělení jeho procesního stanoviska. Tento úkon měl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců; lze tedy hovořit o **průtazích v řízení v období od 28. 8. 2013 do 30. 8. 2015**. Kárný senát přitom nepřehlédl existenci výše uvedeného rozhodnutí o úpadku, dospěl však k závěru, že toto rozhodnutí nevyvolalo *ex lege* přerušení dalších řízení, týkajících se majetkové podstaty úpadce. Do účinnosti zákona č. 294/2013 Sb., (1. 1. 2014) tato forma úpadku totiž nevyvolávala přerušení dalších řízení; dle přechodných ustanovení tohoto zákona pak platí, že účinky úkonů, které nastaly před jeho účinností, zůstaly zachovány. V posuzovaném případě tedy i po rozhodnutí insolvenčního soudu nenastal klid v řízení a vznikaly průtahy. Kárnou navrhovatelkou však v tomto období již namítány nebyly.

63. sp. zn. 15 C 174/2013 (nečinnost vytykána od 30. 5. 2013 do 5. 4. 2016). Věc napadla dne 20. 3. 2013 u Okresního soudu v Sokolově. Po postoupení věci Okresnímu osudu v Liberci byl spis přidělen kárně obviněnému dne 30. 5. 2013. V rámci sledovaného období neučinil kárně obviněný ve věci žádný úkon; prvním úkonem je až výzva žalobkyni k doplnění skutkových okolností podané žaloby ze dne 19. 4. 2016. Vzhledem k tomu, že věc byla již v době přidělení kárně obviněnému způsobilá k meritornímu projednání (výzva ze dne 19. 4. 2014 již souvisela s přípravou věci k rozhodnutí), nejedná se o nečinnost při provádění jednoduchého úkonu a na tento případ je tak nutno aplikovat lhůtu jednoho roku, v níž mělo být přistoupeno k meritornímu projednávání věci. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 30. 5. 2014 do 5. 4. 2016** (konec vytykávaného období odpovídá formulaci kárného návrhu).

64. sp. zn. 15 C 177/2013 (nečinnost vytykána od 31. 5. 2013 do 3. 12. 2015). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 31. 5. 2013 (nový nápad). Z výpisu z insolvenčního rejstříku, založeného v soudním spisu, vyplývá, že rozhodnutím insolvenčního soudu ze dne 5. 9. 2014 byl k tomuto datu prohlášen konkurz na majetek žalovaného. Prvním úkonem kárně obviněného ve věci bylo až usnesení ze dne 3. 12. 2015, kterým informoval účastníky o přerušení řízení, v důsledku rozhodnutí insolvenčního soudu. V posuzované věci je zřejmé, že kárně obviněný od okamžiku přidělení spisu neučinil ve věci žádný přípravný úkon (vybrání soudního poplatku, zaslání žaloby žalovanému, atd.) a lze tak po uplynutí referenční lhůty třech měsíců hovořit o průtazích v řízení. S ohledem na fakt, že prohlášením konkurzu na majetek žalovaného došlo *ex lege* k přerušení všech řízení týkajících se majetkové podstaty úpadce, po tuto dobu nemohla nečinnost kárně obviněného způsobit průtahy v řízení. Zjištěné **průtahy v řízení tak lze ohraničit daty 31. 8. 2013 až 4. 9. 2014**.

65. sp. zn. 15 C 179/2013 (nečinnost vytykána od 7. 6. 2013 do 7. 8. 2015 a od 28. 8. 2015 do 4. 11. 2015). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 7. 6. 2013 (nedoručený EPR). Prvním úkonem přičitatelným kárně obviněnému, je až výzva asistentky ze dne 7. 8. 2015, kterou byl žalobce vyzván k předložení předžalobní upomínky a dalších důkazů, o něž se opírá žalobní nárok. Spis byl s požadovanými doklady předložen kárně obviněnému dne 28. 8. 2015. Teprve dne 4. 11. 2015 dal kárně obviněný pokyn k zaslání návrhu žalovanému a oba účastníky vyzval k vyjádření, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř. Úkon ze dne 7. 8. 2015 lze nepochybně považovat za úkon směřující k vyřízení věci, nelze však současně přehlédnout, že žalovanému byl návrh na zahájení řízení doručen až zhruba dva a půl roku od nápadu věci. **O průtazích v řízení tak lze (po přičtení referenční lhůty třech měsíců) hovořit v období od 8. 9. 2013 do 6. 8. 2015**. Pokud jde o druhé období vytykávané nečinnosti, zde není důvod opětovně aplikovat

pokračování

referenční lhůtu třech měsíců, neboť důvody vytýkané nečinnosti konstatované v předchozím období i nadále pokračovaly. Další **průtahy v řízení tak nastaly v období od 29. 8. 2015 do 3. 11. 2015.**

66. sp. zn. 15 C 183/2013 (nečinnost vytýkána v období od 10. 6. 2013 do 4. 8. 2015 a od 17. 8. 2015 do 7. 12. 2015). Věc byla kárně obviněnému přidělena dne 10. 6. 2013 (nový nápad). Následuje až úkon ze dne 4. 8. 2015, kterým byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku a upřesnění žaloby. Spis byl se splněnými výzvami předložen kárně obviněnému dne 17. 8. 2015; následuje jeho pokyn k zaslání žaloby žalovanému a výzva k oběma účastníkům k vyjádření, zda souhlasí s postupem ve smyslu § 115a o. s. ř. Vybrání soudního poplatku je jednoduchým úkonem, ke kterému mělo dojít v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 11. 9. 2013 do 3. 8. 2015.** Pokud jde o druhé vytýkané období, zde byl úkon kárně obviněného učiněn nedlouho od uplynutí referenční lhůty třech měsíců, lze tak ještě konstatovat, že v tomto období **průtahy v řízení nenastaly.**

67. sp. zn. 15 C 184/2013 (nečinnost vytýkána v období od 10. 6. 2013 do 10. 8. 2015 a od 12. 8. 2015 do 11. 3. 2016). V tomto případě byla kárnou navrhovatelkou předložena kárnému senátu jen nežurnalizovaná a nekompletní kopie spisu; za této situace **nelze tvrzenou existenci průtahů v řízení prokázat.**

68. sp. zn. 15 C 196/2013 (nečinnost vytýkána od 19. 6. 2013 do 12. 8. 2015). Kárně obviněnému byl spis přidělen dne 19. 6. 2013 (nový nápad). Do spisu bylo založeno dne 4. 4. 2014 částečné zpětvzetí návrhu. Prvním úkonem přičitatelným kárně obviněnému, je až výzva VSÚ k zaplacení soudního poplatku ze dne 10. 8. 2015. Výzva k zaplacení soudního poplatku je jednoduchým úkonem, který měl být učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu. Pokud jde o případnou reakci kárně obviněného na částečné zpětvzetí žaloby, zde kárný senát konstatuje, že je výlučně věcí soudce, zda o takovém návrhu rozhodne samostatně, či až při rozhodnutí v meritu věci. V tomto směru tedy kárně obviněnému žádnou nečinnost vytýkat nelze. S ohledem na konstatované průtahy související s nevybráním soudního poplatku lze nicméně hovořit o **průtazích v řízení v období od 20. 9. 2013 do 9. 8. 2015.**

69. sp. zn. 15 C 199/2013 (nečinnost vytýkána od 24. 6. 2013 do 20. 10. 2015). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 24. 6. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Následuje až úkon kárně obviněného ze dne 20. 10. 2015, kterým dal pokyn k zaslání návrhu na zahájení řízení žalovanému, s žádostí o sdělení jeho procesního stanoviska; současně byli oba účastníci vyzváni k vyjádření ohledně postupu dle § 115 o. s. ř. Úkony provedené dne 20. 10. 2015 lze nepochybně kvalifikovat jako úkony jednoduché; po připočtení referenční lhůty třech měsíců k jejich provedení (od převedení spisu) tak **průtahy v řízení nastaly v období od 25. 9. 2013 do 19. 10. 2015.**

70. sp. zn. 15 C 200/2013 (nečinnost vytýkána od 24. 6. 2013 do 19. 10. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 24. 6. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem přičitatelným kárně obviněnému, je až výzva asistentky ze dne 19. 10. 2015, kterou byli oba účastníci vyzváni k vyjádření, stran možného postupu dle § 115 o. s. ř.; současně byl žalovanému zaslán na vědomí návrh na zahájení řízení a byl vyzván, aby se k němu vyjádřil. Úkony ze dne 19. 10. 2015 lze považovat za úkony jednoduché; po přičtení referenční lhůty třech měsíců k jejich provedení tak lze konstatovat existenci **průtahů v řízení v období od 25. 9. 2013 do 18. 10. 2015.**

71. sp. zn. 15 C 201/2013 (nečinnost vytýkána od 24. 6. 2013 do 30. 4. 2014). Věc byla kárně obviněnému přidělena dne 24. 6. 2013 (nový nápad - výživné na manželku). Prvním úkonem ve věci je až dotaz asistentky ze dne 25. 4. 2014, zda žalobkyně i nadále na návrhu trvá, a to v kontextu zjištění, že manželství účastníků bylo v mezidobí rozvedeno. Žalovanému byla zaslána žaloba až dne 12. 8. 2014, a to s žádostí o vyjádření procesního stanoviska. Úkon ze dne 12. 8. 2014 je úkonem jednoduchým, který měl být učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců od přidělení věci. Pokud jde o úkon ze dne 25. 4. 2014, ten lze ve skutkovém kontextu dané věci akceptovat, jako úkon směřující ke skončení věci. **O průtazích v řízení tak lze hovořit v období od 25. 9. 2013 do 25. 4. 2014.** Pokud jde o zbývající argumentaci kárné navrhovatelky o existenci dalších průtahů v řízení v této věci, kárný senát se jí nemohl věcně zabývat pro její nesrozumitelnost.

72. sp. zn. 15 C 204/2013 (nečinnost vytýkána od 12. 4. 2014 do 19. 10. 2015). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 12. 2. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem přičitatelným kárně obviněnému, je až výzva asistentky ze dne 19. 10. 2015, kterým byli účastníci vyzváni ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; žalovanému byl též zaslán návrh na zahájení řízení s žádostí o vyjádření k věci. Úkony ze dne 19. 10. 2015 lze považovat za úkony jednoduché; po přičtení referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu lze tedy konstatovat **průtahy v řízení v období od 13. 5. 2014 do 18. 10. 2015.**

73. sp. zn. 15 C 209/2013 (nečinnost vytýkána od 19. 7. 2013 do 16. 9. 2015 a od 1. 10. 2015 do 9. 2. 2016). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 19. 7. 2013 (zrušený EPR pro podání odporu). Teprve dne 16. 9. 2015 byl žalobci zaslán odpor; současně s tím se kárně obviněný dotázal účastníků, zda bylo v mezidobí něco na žalované částce uhrazeno. Spis byl kárně obviněnému předložen dne 1. 10. 2015 s vyjádřením účastníků; následuje úkon ze dne 9. 2. 2016, kdy kárně obviněný stanovil termín ústního jednání (na 8. 3. 2016). Pokud jde o první vytýkané období, je evidentní, že úkon ze dne 16. 9. 2015 je úkonem jednoduchým; po přičtení referenční lhůty třech měsíců od převedení spisu tedy nastaly **průtahy v období od 20. 10. 2013 do 15. 9. 2015.** Vytýkaná nečinnost ve druhém období činila zhruba čtyři měsíce; vzhledem k tomu, že věc již byla připravena k meritornímu projednání a nečinnost byla zakončena stanovením termínu ústního jednání (za jeden měsíc), **nelze v tomto rozsahu ještě hovořit o existenci průtahů v řízení.**

74. sp. zn. 15 C 212/2013 (nečinnost vytýkána od 16. 7. 2013 do 19. 10. 2015 a od 20. 11. 2015 do 7. 3. 2016). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 16. 7. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem ve věci je až výzva k upřesnění žaloby ze dne 19. 10. 2015. Dle úředního záznamu v soudním spisu byl spis (s upřesněním žaloby) předán kárně obviněnému dne 20. 11. 2015; dle údajů ISAS se však v období od 2. 11. 2015 do 7. 3. 2016 spis nacházel u asistentky. Pokud jde o první vytýkané období, výzva ze dne 19. 10. 2015 je nepochybně úkonem jednoduchým a měl být proto učiněn v referenční tříměsíční lhůtě od převedení spisu. **O průtazích v řízení tak lze hovořit v období od 17. 10. 2013 do 18. 10. 2015.** V případě druhého období vytýkané nečinnosti nelze ovšem s jistotou určit umístění a pohyb spisu, neboť zde existuje zřetelný rozpor mezi údaji uvedenými ve spisu a údaji ISAS. Za této situace **nelze v tomto období považovat za prokazané, že by docházelo k průtahům v řízení, za něž by byl odpovědný kárně obviněný.**

75. sp. zn. 15 C 213/2013 (nečinnost vytýkána od 16. 7. 2013 do 10. 8. 2015 a od 30. 9. 2015 do 18. 3. 2016). Věc napadla u Okresního soudu pro Prahu 7 dne 10. 12. 2012. Po postoupení věci Okresnímu soudu v Liberci byl spis přidělen kárně obviněnému dne 16. 7. 2013. Prvním úkonem ve věci je až výzva ze dne 10. 8. 2015 k zaplacení soudního poplatku. Spis byl (s poznámkou, že soudní poplatek nebyl uhrazen) předložen kárně obviněnému dne 30. 9. 2015.

pokračování

Usnesením ze dne 17. 3. 2016 kárně obviněný řízení ve věci zastavil. Vybrání soudního poplatku je jednoduchý úkon, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tak vznikly v období od 17. 10. 2013 do 9. 8. 2015.** Zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku lze v zásadě považovat za jednoduchý úkon; v kontextu dané věci je nutno dále zohlednit fakt, že řízení v této věci se před soudy vedlo již od roku 2012. Bylo tedy možné po kárně obviněném spravedlivě požadovat, aby řízení ve věci zastavil nejpozději ve lhůtě tří měsíců poté, co zjistil, že soudní poplatek nebyl ani na výzvu soudu uhrazen. **Další průtahy v řízení tak nastaly v období od 31. 12. 2015 do 17. 3. 2016.**

76. sp. zn. 15 C 220/2013 (nečinnost vytýkána od 16. 7. 2013 do 19. 10. 2015 a od 21. 10. 2015 do 17. 2. 2016). Kárně obviněnému byla věc přidělena dne 16. 7. 2013 (nový nápad). Až dne 19. 10. 2015 vydal kárně obviněný usnesení, kterým vyzval žalobce k upřesnění žalobního petitu (není přitom pravdou, jak tvrdí kárná navrhovatelka, že by zde kárně obviněný pochybil v označení právního zástupce žalobkyně). Dne 25. 11. 2015 obdržel soud sdělení právního zástupce žalobkyně, dle kterého účastníci vyjednávají o mimosoudním řešení věci s tím, že ve lhůtě do 15. 1. 2016 sdělí výsledek těchto jednání a případně upřesní petit. Po marném uplynutí této lhůty dal kárně obviněný dne 17. 2. 2016 pokyn k opětovnému zaslání výzvy k odstranění vad návrhu žalobci. V posuzované věci lze výzvu k upřesnění žalobního petitu považovat nepochybně za úkon jednoduchý; po připočtení referenční lhůty třech měsíců tak lze konstatovat existenci **průtahů v řízení od 17. 10. 2013 do 18. 10. 2015.** Ve druhém vytýkaném období kárný senát **existenci průtahů v řízení neshledal**, neboť kárně obviněný čekal na výsledek mimosoudního jednání, avizovaného právním zástupcem žalobkyně. Pokud zhruba měsíc po marném uplynutí lhůty, v níž měl být soud vyrozuměn o výsledku tohoto jednání, urgoval odstranění vad návrhu, jde o lhůtu přiměřenou.

77. sp. zn. 15 C 221/2013 (nečinnost vytýkána od 19. 7. 2013 do 16. 9. 2015). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 19. 7. 2013 (zrušený EPR, podán odpor). Prvním úkonem ve věci přičitatelným kárně obviněnému, je až usnesení asistentky ze dne 16. 9. 2015, kterým bylo řízení přerušeno, z důvodu úmrtí žalované. V posuzované věci je zřejmé, že spis byl ve sledovaném období připraven k meritornímu projednání. V tomto případě lze akceptovatelnou lhůtu nečinnosti kárně obviněného stanovit orientačně na jeden rok; **průtahy v řízení tak nastaly od 19. 7. 2014 do 15. 9. 2015.**

78. sp. zn. 15 C 223/2013 (nečinnost vytýkána v období od 16. 7. 2013 do 10. 8. 2015 a od 2. 2. 2016 do 1. 3. 2016). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 16. 7. 2013 (EPR nebylo možné vydat). Až dne 10. 8. 2015 vydala asistentka platební rozkaz. Po jeho zrušení byl dne 2. 2. 2016 vydán rozsudek; dne 2. 3. 2016 dal kárně obviněný pokyn k rozeslání vyhotoveného rozsudku. Pokud jde o první posuzované období, je zřejmé, že před vydáním platebního rozkazu byl zjišťován pobyt žalované; k tomuto šetření však rozhodně mohlo být přistoupeno bezodkladně po převedení spisu na kárně obviněného. Vzhledem k tomu, že platební rozkaz byl následně vydán bez toho, že by ve věci byly prováděny jakékoliv další úkony, má kárný senát za to, že jde o úkon, který mohl být proveden v rámci tříměsíční referenční lhůty po předložení spisu kárně obviněnému. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 17. 10. 2013 do 9. 8. 2015.** Pokud kárná navrhovatelka vytýká kárně obviněnému průtahy též v období od 2. 2. 2016 do 1. 3. 2016, jde o výtku neopodstatněnou, neboť kárně obviněný dodržel zákonem předpokládanou lhůtu třiceti dnů pro vypravení rozsudku (§ 158 odst. 4 o. s. ř.) a o průtahy se tak nemohlo jednat.

79. sp. zn. 15 C 224/2013 (nečinnost vytýkána v období od 16. 7. 2013 do 7. 8. 2015). Věc byla na kárně obviněného převedena dne 16. 7. 2013 (EPR nebylo možno vydat - neztotožněný žalované). Dne 7. 8. 2015 došlo ke ztotožnění žalované; následovalo vydání platebního rozkazu.

Stejně jako v předcházející věci úkony spojené se ztotožněním žalované (coby imanentní podmínky pro vydání platebního rozkazu) měly být provedeny již v rámci referenční tříměsíční lhůty. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 17. 10. 2013 do 7. 8. 2015.**

80. sp. zn. 15 C 229/2013 (nečinnost vytykána od 23. 8. 2013 do 18. 3. 2016). Spis byl přidělen kárně obviněnému dne 23. 8. 2013 (nový nápad). Prvním úkonem kárně obviněného je až výzva ze dne 17. 3. 2016, kterou byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku; současně byl zaslán návrh na zahájení řízení žalovanému, s žádostí o sdělení procesního stanoviska. Úkon ze dne 17. 3. 2016 lze nepochybně považovat za úkon jednoduchý; po přičtení referenční lhůty třech měsíců tak lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 24. 11. 2013 do 16. 3. 2016.**

81. sp. zn. 15 C 231/2013 (nečinnost vytykána od 19. 7. 2013 do 28. 8. 2015 a od 8. 9. 2015 do 9. 12. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 19. 7. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Následuje až usnesení ze dne 28. 8. 2015, kterým kárně obviněný vyzval žalobce k upřesnění návrhu. Spis s upřesněným návrhem byl předložen kárně obviněnému dne 8. 9. 2015. Dne 9. 12. 2015 kárně obviněný usnesením vyzval oba účastníky ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; žalovanému současně zaslal návrh na zahájení řízení a vyzval ho ke sdělení procesního stanoviska. Pokud jde o první vytykané období, výzva k upřesnění žalobní argumentace je ze své podstaty jednoduchým úkonem, může ale souviset až s vlastním meritorním projednáváním věci (není-li deficit návrhu *prima vista* zřejmý). O takový případ však v dané věci nejde. Současně nelze přehlédnout, že jiný jednoduchý úkon - zaslání návrhu na zahájení řízení žalovanému, s výzvou k vyjádření, nebyl učiněn v rámci prvotní administrace spisu (tedy ve lhůtě třech měsíců od předložení spisu) a v tomto smyslu lze tedy hovořit o přetrvávajících průtazích v řízení. Z tohoto důvodu proto kárný senát uzavřel, že **průtahy v řízení nastaly v období od 20. 10. 2013 do 28. 8. 2015 a od 8. 9. 2015 do 8. 12. 2015.**

82. sp. zn. 15 C 236/2013 (nečinnost vytykána v období od 8. 8. 2013 do 2. 9. 2015 a od 21. 10. 2015 do 9. 2. 2016). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 8. 8. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Až dne 28. 8. 2015 kárně obviněný zaslal žalovanému návrh na zahájení řízení a vyzval ho ke sdělení procesního stanoviska. Spis byl předložen kárně obviněnému zpět dne 21. 10. 2015. Dne 25. 11. 2015 bylo do spisu založeno vyjádření žalovaného. Dne 9. 2. 2016 kárně obviněný stanovil termín ústního jednání a současně zaslal vyjádření žalovaného žalobci. Zaslání návrhu na zahájení řízení žalovanému je nepochybně jednoduchý úkon, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. V prvním vytykaném období lze tedy hovořit o **průtazích v řízení v období od 9. 11. 2013 do 27. 8. 2015.** Co se týče období po předložení spisu kárně obviněnému dne 21. 10. 2015, zde lze dobu do nařízení jednání v rozsahu zhruba čtyřech měsíců považovat za akceptovatelnou; **průtahy v řízení v tomto období tedy nevznikly.**

83. sp. zn. 15 C 237/2013 (nečinnost vytykána od 8. 8. 2013 do 21. 10. 2015 a od 20. 11. 2015 do 7. 3. 2016). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 8. 8. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Dne 21. 10. 2015 kárně obviněný usnesením vyzval žalobce k upřesnění návrhu. Spis byl kárně obviněnému (s upřesněním návrhu) předložen dne 20. 11. 2015. Dne 7. 3. 2016 kárně obviněný usnesením vyzval účastníky ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně zaslal žalovanému návrh na zahájení řízení a vyzval ho ke sdělení procesního stanoviska. V tomto případě jde o věc prakticky identickou s věcí sp. zn. 15 C 231/2013; identické je tedy i hodnocení provedených úkonů. **Průtahy v řízení tak nastaly od 9. 11. 2013 do 21. 10. 2015 a od 20. 11. 2015 do 6. 3. 2016.**

pokračování

84. sp. zn. 15 C 239/2013 (nečinnost vytýkána v období od 22. 10. 2013 do 28. 8. 2015). Spis byl (dle údajů ISAS i úředního záznamu ve spisu) převeden na kárně obviněného dne 2. 12. 2013 (nedoručený platební rozkaz); tvrzení kárné navrhovatelky, že věc byla na kárně obviněného převedena již dne 22. 10. 2013, tedy neodpovídá realitě. Prvním úkonem ve věci je až usnesení ze dne 28. 8. 2015, kterým byli účastníci vyzváni, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně s tím byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Úkony ze dne 28. 8. 2015 lze považovat za úkony jednoduché; po přičtení referenční lhůty třech měsíců od přidělení spisu lze tedy hovořit o **průtazích v řízení od 3. 3. 2014 do 27. 8. 2015**.

85. sp. zn. 15 C 241/2013 (nečinnost vytýkána od 8. 8. 2013 do 9. 12. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 8. 8. 2013 (nedoručený EPR). Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 9. 12. 2015, kterým byli účastníci vyzváni, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Věc je prakticky identická s věcí sp. zn. 15 C 239/2013 a byla tedy hodnocena stejným způsobem. **Průtahy v řízení tak vznikly v období od 9. 11. 2013 do 8. 12. 2015**.

86. sp. zn. 15 C 243/2013 (nečinnost vytýkána od 8. 8. 2013 do 21. 10. 2015). Kárně obviněnému byl spis přidělen dne 8. 8. 2013 (nový nápad). Prvním úkonem ve věci je až usnesení ze dne 21. 10. 2015, kterým kárně obviněný vyzval žalobce k doplnění žaloby. Žaloba, spolu s žádostí o sdělení procesního stanoviska, byla žalovanému odeslána až dne 9. 11. 2015. Typově jde o shodnou věc jako ve věci sp. zn. 15 C 231/2013, shodné je proto i její hodnocení. **Průtahy v řízení tedy vznikly v období od 9. 11. 2013 do 20. 10. 2015**.

87. sp. zn. 15 C 245/2013 (nečinnost vytýkána od 8. 8. 2013 do 28. 7. 2015 a od 2. 11. 2015 do 17. 2. 2016). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 8. 8. 2013 (nedoručený EPR). Prvním úkonem kárně obviněného je až zaslání návrhu na zahájení řízení žalovanému, spolu s výzvou k vyjádření k věci ze dne 28. 8. 2015. Výzvu se nepodařilo doručit, bylo proto doručováno postupem dle § 49 odst. 4 o. s. ř. Spis byl poté (2. 11. 2015) předložen kárně obviněnému. Ten dne 14. 3. 2016 stanovil termín ústního jednání. Pokud jde o první posuzované období nečinnosti, úkon ze dne 28. 8. 2015 byl úkonem jednoduchým; po připočtení referenční lhůty třech měsíců lze tedy hovořit o vzniku **průtahů v řízení v období od 9. 11. 2013 do 28. 7. 2015** (konec vytýkané nečinnosti odpovídá formulaci kárného návrhu). V případě druhé vytýkané nečinnosti má kárný senát za to, že věc již byla v té době způsobilá k meritornímu projednání; prodleva mezi předložením spisu a nařízením jednání (zhruba čtyři měsíce) ještě **nedosahuje intenzity průtahů v řízení**.

88. sp. zn. 15 C 249/2013 (nečinnost vytýkána od 8. 8. 2013 do 2. 10. 2013 a od 31. 10. 2013 do 6. 4. 2016). Věc byla kárně obviněnému přidělena dne 8. 8. 2013 (nový nápad). Následuje usnesení ze dne 27. 9. 2013, kterým kárně obviněný vyzval žalobce k odstranění vad žaloby. Pokud jde o období od 31. 10. 2013, zde kárný senát zjistil, že údaje v systému ISAS nekorespondují s obsahem spisu; není taktéž zřejmé, proč měla být nečinnost kárně obviněného ukončena právě dne 6. 4. 2016. V případě prvního posuzovaného období byl jednoduchý úkon proveden v rámci referenční lhůty třech měsíců; v případě druhého vytýkaného období nečinnosti není možné s dostatečnou jistotou posoudit, zda se jedná o průtahy v řízení zaviněné kárně obviněným. Lze tedy uzavřít, že **průtahy v řízení dílem nebyly prokázány, dílem se o průtahy nejednalo**.

89. sp. zn. 15 C 253/2013 (nečinnost vytýkána od 19. 8. 2013 do 21. 10. 2015 a od 24. 11. 2015 do 7. 3. 2016). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 19. 8. 2013 (nedoručený EPR).

Usnesením ze dne 19. 10. 2015 vyzval kárně obviněný žalobce k odstranění vad návrhu. Spis byl (§ doplněním návrhu) předložen (dle údajů ISAS) kárně obviněnému dne 24. 11. 2015. Dne 7. 3. 2016 kárně obviněný usnesením vyzval účastníky, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně zaslal žalovanému návrh na zahájení řízení a vyzval ho ke sdělení procesního stanoviska. Z hlediska souslednosti a typu jednotlivých úkonů jde o identickou věc jako ve věci sp. zn. 15 C 231/2013, čemuž odpovídá i její hodnocení. Lze proto konstatovat, že **průtahy v řízení nastaly v období od 20. 11. 2013 do 21. 10. 2015 a od 24. 11. 2015 do 6. 3. 2016.**

90. sp. zn. 15 C 254/2013 (nečinnost vytýkána od 19. 8. 2013 do 22. 3. 2016). Věc byla kárně obviněnému přidělena dne 19. 8. 2013 (nový nápad). Usnesením ze dne 17. 3. 2016 ustanovil kárně obviněný nezletilému dítěti kolizního opatrovníka; současně zaslal žalovanému žalobu se žádostí o vyjádření procesního stanoviska a stanovil termín ústního jednání. Jakkoli součástí prvního úkonu ve věci bylo nařízení jednání, je zřejmé, že věc v té době ještě nebyla připravena k meritornímu projednání; ustanovení kolizního zástupce a zaslání žaloby žalovanému jsou nepochybně úkony jednoduché, které měly být provedeny v rámci referenční lhůty třech měsíců. Nadto nelze přehlédnout, že šlo o žalobu na určení otcovství k nezletilému dítěti; žalovaný navíc (poté co mu byla doručena žaloba) otcovství k dítěti uznal. Postupem kárně obviněného tedy došlo zcela evidentně ke vzniku průtahů v řízení, které byly jednoznačně k tíži nezletilého žalobce. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 20. 11. 2013 do 16. 3. 2016.**

91. sp. zn. 15 C 259/2013 (nečinnost vytýkána od 31. 10. 2013 do 9. 12. 2015). Věc napadla u Obvodního soudu pro Prahu 5 v březnu 2013. Po postoupení věci byl spis přidělen kárně obviněnému dne 19. 8. 2013. Následuje pokyn ze dne 17. 6. 2013 k doručení žaloby žalovanému; dne 7. 10. 2013 je referován pokyn k vybrání soudního poplatku. Spis byl kárně obviněnému předložen dne 31. 10. 2013. Následuje až úkon ze dne 9. 12. 2015, kdy byl žalovaný usnesením vyzván ke sdělení procesního stanoviska. Dle názoru kárného senátu je jediný úkon v posuzovaném období (výzvu ke sdělení procesního stanoviska žalovaným) možno považovat již za úkon v rámci přípravy meritorního projednávání věci. Obsah předložené části spisu přitom nasvědčuje závěru, že administrace spisu již byla v rozhodné době ukončena a kárně obviněný zamýšlel přistoupit k jejímu věcnému projednání. Za této situace lze akceptovat nečinnost kárně obviněného maximálně v rozsahu jednoho roku od předložení kompletního spisu; **průtahy v řízení tak nastaly v období od 31. 10. 2014 do 8. 12. 2015.**

92. sp. zn. 15 C 261/2013 (nečinnost vytýkána od 23. 8. 2013 do 3. 12. 2015). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 23. 8. 2013 (nový nápad). Ve spise je dále založen výpis z insolvenčního rejstříku, z něhož se podává, že usnesením insolvenčního soudu byl ke dni 5. 9. 2014 zjištěn úpadek žalovaného a byl prohlášen konkurz na jeho majetek. Dne 3. 12. 2015 kárně obviněný usnesením informoval účastníky o tom, že ke dni 5. 9. 2014 došlo *ex lege* k přerušení řízení. Je zřejmé, že kárně obviněný, s výjimkou usnesení ze dne 3. 12. 2015, neučinil ve věci žádný úkon, a to ani úkony související s přípravou spisu (vybrání soudního poplatku, rozeslání žaloby, atd.). Průtahy v řízení tedy nastaly po marném uplynutí referenční lhůty třech měsíců od přidělení spisu. Zároveň kárný senát reflektuje skutečnost, že v důsledku usnesení insolvenčního soudu došlo ke dni 5. 9. 2014 *ex lege* k přerušení řízení; za této situace tedy ani případná pokračující nečinnost kárně obviněného nemohla vyvolat průtahy v řízení. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 24. 11. 2013 do 4. 9. 2014.**

93. sp. zn. 15 C 264/2013 (nečinnost vytýkána od 23. 8. 2013 do 9. 12. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 23. 8. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 9. 12. 2015, kterým byli účastníci vyzváni ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně s tím byla žalovanému zaslána žaloba s žádostí o vyjádření k věci. Úkon ze dne 9. 12. 2015 je nepochybně úkonem jednoduchým,

pokračování

který měl být učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 24. 11. 2013 do 8. 12. 2015.**

94. sp. zn. 15 C 269/2013 (nečinnost vytýkána od 3. 9. 2013 do 9. 12. 2015). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 3. 9. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Následuje úkon ze dne 9. 12. 2015, kterým byli účastníci vyzváni, zda souhlasí s postupem dle § 115 o. s. ř.; současně byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení s žádostí o sdělení procesního stanoviska. Věc je typově shodná jako ve věci sp. zn. 15 C 264/2013; tomu odpovídá i její posouzení. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 4. 12. 2013 do 8. 12. 2015.**

95. sp. zn. 15 C 311/2013 (nečinnost vytýkána od 30. 9. 2013 do 9. 12. 2015). V této věci nebyl kárnému senátu předložen příslušný soudní spis ani výpisy ze systému ISAS. **Existenci tvrzených průtahů v řízení tak nelze prokázat.**

96. sp. zn. 15 C 270/2013 (nečinnost vytýkána od 3. 9. 2013 do 9. 12. 2015). Věc je skutkově zcela identická s věcí sp. zn. 15 C 269/2013; tomu odpovídá i její posouzení. **Průtahy v řízení tedy nastaly v období od 4. 12. 2013 do 8. 12. 2015.**

97. sp. zn. 15 C 272/2013 (nečinnost vytýkána od 3. 9. 2013 do 20. 10. 2015). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 3. 9. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Dne 8. 7. 2014 bylo do spisu založeno částečné zpětvzetí návrhu. Následuje až úkon kárně obviněného ze dne 20. 10. 2015, kterým bylo rozhodnuto o částečném zastavení řízení; současně s tím byl návrh na zahájení řízení doručen žalovanému. Doručení návrhu žalovanému (s žádostí o vyjádření jeho procesního stanoviska) je nepochybně úkonem jednoduchým, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 4. 12. 2013 do 19. 10. 2015.**

98. sp. zn. 15 C 273/2013 (nečinnost vytýkána od 5. 9. 2013 do 9. 12. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 5. 9. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 9. 12. 2015, kterým byli účastníci vyzváni ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně s tím byl návrh na zahájení řízení zaslán žalovanému s žádostí o sdělení procesního stanoviska. Úkon ze dne 9. 12. 2015 je nepochybně úkonem jednoduchým, který měl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. Lze tedy hovořit o **průtazích v řízení v období od 6. 12. 2013 do 8. 12. 2015.**

99. sp. zn. 15 C 274/2013 (nečinnost vytýkána od 5. 9. 2013 do 31. 8. 2015). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 5. 9. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 31. 8. 2015, kterým byl žalobce vyzván k doplnění návrhu. Věc je typově zcela shodná s věcí sp. zn. 15 C 231/2013; tomu odpovídá i její posouzení. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 6. 12. 2013 do 30. 8. 2015.**

100. sp. zn. 15 C 286/2013 (nečinnost vytýkána v období od 5. 9. 2013 do 2. 9. 2015 a od 6. 10. 2015 do 9. 2. 2016). V této věci předložila kárná navrhovatelka kárnému senátu toliko neúplnou kopii spisu; za této situace **nelze existenci tvrzených průtahů považovat za dostatečně prokázanou.**

101. sp. zn. 15 C 298/2013 (nečinnost vytýkána od 16. 9. 2013 do 26. 2. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 16. 9. 2013 (zrušený EPR – odpor). Prvním úkonem kárně obviněného je až stanovení termínu ústního jednání ze dne 10. 3. 2016. Z uvedeného je zřejmé, že spis byl v posuzovaném období již připraven k meritornímu projednání. Za této situace lze za akceptovatelnou dobu nečinnosti kárně obviněného považovat maximálně jeden rok.

Průtahy v řízení tak nastaly v období od 16. 9. 2014 do 26. 2. 2015 (ukončení vytýkaných průtahů odpovídá formulaci kárného návrhu).

102. sp. zn. 15 C 300/2013 (nečinnost vytýkána od 13. 9. 2013 do 31. 8. 2015). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 13. 9. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem, přičitatelným kárně obviněnému, je až usnesení asistentky ze dne 31. 8. 2015, kterým byl žalovaný vyzván ke sdělení procesního stanoviska (návrh na zahájení řízení byl připojen). Úkon ze dne 31. 8. 2015 je svou povahou úkonem jednoduchým, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od přidělení věci. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 14. 12. 2013 do 30. 8. 2015.**

103. sp. zn. 15 C 306/2013 (nečinnost vytýkána v období od 20. 9. 2013 do 31. 8. 2015). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 20. 9. 2013 (EPR nebylo možné vydat pro opožděně zaplacený soudní poplatek). Součástí soudního spisu je výpis z insolvenčního rejstříku, dle kterého bylo rozhodnutím insolvenčního soudu (s účinky ke dni 20. 5. 2015) rozhodnuto o úpadku žalovaného a žalovanému bylo povoleno oddlužení. Dne 31. 8. 2015 vydal kárně obviněný usnesení, kterým účastníky informoval, že řízení je v důsledku rozhodnutí insolvenčního soudu *ex lege* přerušeno. Současně s tím byla žalovanému zaslána na vědomí žaloba. Zaslání žaloby je úkonem jednoduchým, který měl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců od převedení spisu. Současně kárný senát nepřehlédl, že v důsledku rozhodnutí insolvenčního soudu došlo *ex lege* k přerušení řízení (žalovaná pohledávka se týkala majetku úpadce); počínaje dnem 20. 5. 2015 tak nastal klid řízení a nečinnost kárně obviněného tak nemohla vyvolat průtahy v řízení. **Průtahy tedy byly konstatovány v období od 21. 12. 2013 do 19. 5. 2015.**

104. sp. zn. 15 C 308/2013 (nečinnost vytýkána od 23. 9. 2013 do 10. 8. 2015 a od 16. 11. 2015 do 7. 3. 2016). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 27. 9. 2013 (VSÚ měla za to, že návrhu na vydání platebního rozkazu není možné vyhovět, neboť jde o věc pracovněprávní). Prvním úkonem, přičitatelným kárně obviněnému, je až vydání platebního rozkazu VSÚ dne 10. 8. 2015. Dne 23. 10. 2015 byl platební rozkaz pro nedoručitelnost zrušen a spis byl předložen zpět kárně obviněnému dne 16. 11. 2015. Dne 7. 3. 2016 kárně obviněný usnesením vyzval účastníky ke sdělení, zda souhlasí s postupem podle § 115a o. s. ř.; současně zaslal žalovanému návrh na zahájení řízení a vyzval ho ke sdělení procesního stanoviska. Pokud jde o první vytýkané období, má kárný senát za to, že vydání platebního rozkazu, bez jakéhokoli dalšího úkonu (například vyžádání dalších listin, apod.) lze považovat za úkon jednoduchý; měl být proto učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 27. 10. 2013 do 9. 8. 2015.** V případě druhého vytýkaného období nečinnosti nelze přehlédnout, že kárně obviněný až dne 7. 3. 2016 zaslal žalovanému na vědomí návrh na zahájení řízení; jde o úkon jednoduchý, který měl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců poté, co kárně obviněný zjistil, že návrh na vydání platebního rozkazu nebylo možné doručit. I v tomto případě tedy vznikly **průtahy v řízení, a to v období od 16. 2. 2016 do 6. 3. 2016.**

105. sp. zn. 15 C 309/2013 (nečinnost vytýkána od 24. 9. 2013 do 26. 2. 2014 a od 14. 5. 2014 do 31. 8. 2014). Kárně obviněnému byla věc přidělena dne 24. 11. 2013 (nový nápad). Dne 26. 2. 2014 vyzval kárně obviněný žalobce k zaplacení soudního poplatku. Spis byl předložen zpět kárně obviněnému dne 14. 5. 2014, spolu se zaplaceným soudním poplatkem. Dne 31. 8. 2014 stanovil kárně obviněný termín ústního jednání. V případě prvního období vytýkané nečinnosti lze konstatovat, že jednoduchý úkon (vybrání soudního poplatku) byl učiněn víceméně v rámci tříměsíční referenční lhůty a **nejedná se tak o průtahy v řízení.** Pokud jde o druhé období vytýkané nečinnosti, zde byla již věc připravena k meritornímu projednání; stanovení termínu ústního jednání ve lhůtě zhruba tři a půl měsíce po předložení spisu **nepředstavuje průtahy v řízení.** Kárný senát poznamenává, že v kárném návrhu jsou souvislosti

pokračování

s touto soudní věcí vysloveny i další výhrady k procesnímu postupu kárně obviněného, v souvislosti s jeho reakcí na zjištění úpadku žalovaného a způsobu jeho řešení (účinky úpadku nastaly ke dni 3. 6. 2014), tyto však nevyústily v explicitní tvrzení o průtazích v řízení v konkrétním období a kárný senát se jimi proto nezabýval.

106. sp. zn. 15 C 311/2013 (nečinnost vytýkána od 30. 9. 2013 do 9. 12. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 30. 9. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 9. 12. 2015, kterým byli účastníci vyzváni, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř. Současně byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení s žádostí o sdělení procesního stanoviska. Úkon ze dne 9. 12. 2015 je úkonem jednoduché povahy; po přičtení referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu tak lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 31. 12. 2013 do 8. 12. 2015**.

107. sp. zn. 15 C 313/2013 (nečinnost vytýkána od 30. 9. 2013 do 31. 8. 2015 a od 16. 12. 2015 do 19. 2. 2016). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 30. 9. 2013 (nedoručitelný EPR). Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 31. 8. 2015, kterým bylo přerušeno řízení do doby skončení dědického řízení po žalovaném. Spis byl kárně obviněnému předložen dne 16. 12. 2015 se zpětvzetím návrhu. Usnesení o zastavení řízení vydal kárně obviněný dne 19. 2. 2016. V případě prvního vytýkaného období je zřejmé, že žalovanému vůbec nebyl zaslán návrh na zahájení řízení a nebyl vyzván, aby se k věci vyjádřil. Jde přitom o jednoduchý úkon, který má být učiněn bezodkladně po nápadu věci; po přičtení referenční doby třech měsíců lze tedy hovořit o **průtazích v řízení v období od 31. 12. 2013 do 30. 8. 2015**. Pokud jde o druhé období vytýkané nečinnosti, zde byl úkon (zastavení řízení) učiněn v přiměřené lhůtě a o **průtahy v řízení se tak nejedná**.

108. sp. zn. 15 C 315/2013 (nečinnost vytýkána v období od 30. 9. 2013 do 7. 8. 2015). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 30. 9. 2013 (nebylo možné vydat EPR, pro nedostatečnou identifikaci žalovaného). Součástí předloženého soudního spisu je výpis z insolvenčního rejstříku, dle kterého byl usnesením insolvenčního soudu zjištěn ke dni 22. 4. 2015 úpadek žalovaného a povoleno jeho oddlužení. Stejně jako v předcházející věci, i zde kárný senát zjistil, že žalovanému vůbec nebyl doručen návrh na zahájení řízení. I zde tak po připočtení referenční lhůty pro jednoduché úkony vznikly **průtahy v řízení v období od 31. 12. 2013 do 21. 4. 2015** (konec vytýkaného období souvisí s klidem řízení, který nastal v důsledku rozhodnutí insolvenčního soudu *ex lege*).

109. sp. zn. 15 C 318/2013 (nečinnost vytýkána od 2. 10. 2013 do 9. 12. 2015). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 2. 10. 2013 (nový nápad). Součástí soudního spisu je výpis z insolvenčního rejstříku, dle kterého byl usnesením insolvenčního soudu ke dni 28. 5. 2015 zjištěn úpadek žalovaného; s účinky ke dni 22. 9. 2015 byl na majetek žalovaného prohlášen konkurz. Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 9. 12. 2015, kterým účastníkům oznámil, že řízení je *ex lege* přerušeno, s ohledem na účinky rozhodnutí insolvenčního soudu. Věc je typově shodná jako věc sp. zn. 15 C 315/2013; k přerušení řízení v daném případě došlo ke dni 28. 5. 2015 a po tomto dni již nečinnost kárně obviněného nemohla vyvolat průtahy. Vzhledem k tomu, že do té doby kárně obviněný neučinil jakýkoliv úkon směřující ke skončení věci, lze po uplynutí referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu hovořit o **průtazích v řízeních v období od 3. 1. 2014 do 28. 5. 2015**.

110. sp. zn. 15 C 319/2013 (nečinnost vytýkána od 2. 10. 2013 do 10. 8. 2015 a od 17. 9. 2015 do 10. 3. 2016). Kárně obviněnému byl spis přidělen dne 2. 10. 2013 (nový nápad). Prvním úkonem ve věci je až výzva k zaplacení soudního poplatku ze dne 10. 8. 2015. Spis byl kárně obviněnému předložen zpět dne 17. 9. 2015 se zaplaceným soudním poplatkem. Následuje

až úkon ze dne 10. 3. 2016, a to zaslání žaloby žalovanému, s výzvou k vyjádření jeho procesního stanoviska. Vybrání soudního poplatku je nepochybně úkonem jednoduchým, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tak vznikly v období od 3. 1. 2014 do 9. 8. 2015.** Taktéž zaslání žaloby žalovanému (s výzvou k vyjádření) je úkonem jednoduchým, na nějž dopadá referenční lhůta třech měsíců. Není pochybením soudce, pokud tento úkon provede až poté, kdy je ve věci zaplacen soudní poplatek; jelikož však soudní poplatek byl v dané věci vyměřen až v době, kdy byl kárně obviněný téměř dva roky nečinný, není zde důvod přičítat kárně obviněnému další lhůtu třech měsíců ku prospěchu. Další **průtahy v řízení proto nastaly v období od 17. 9. 2015 do 9. 3. 2016.**

111. sp. zn. 15 C 323/2013 (nečinnost vytykána od 9. 10. 2013 do 10. 8. 2015 a od 28. 8. 2015 do 11. 3. 2016). Kárně obviněnému byla věc přidělena dne 9. 10. 2013 (nový nápad). Prvním úkonem ve věci přičitatelným kárně obviněnému, jsou až dotazy VSÚ ze dne 10. 8. 2015 stran zjištění pobytu žalovaného. Spis byl předložen kárně obviněnému zpět dne 28. 8. 2015 s tím, že pobyt žalovaného není znám. Následuje až usnesení ze dne 11. 3. 2016, kterým kárně obviněný ustanovil žalovanému opatrovníka. V případě prvního období vytykané nečinnosti lze konstatovat, že zjištění pobytu žalovaného je jednoduchým úkonem, který měl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 10. 1. 2014 do 9. 8. 2015.** V případě druhého období vytykané nečinnosti lze rovněž konstatovat, že usnesení o ustanovení opatrovníka osobě neznámého pobytu lze označit za úkon jednoduchý; po přičtení referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu vznikly ve věci tedy další **průtahy v řízení v období od 29. 11. 2015 do 10. 3. 2016.**

112. sp. zn. 15 C 326/2013 (nečinnost vytykána v období od 9. 10. 2013 do 16. 9. 2015 a od 6. 10. 2015 do 16. 2. 2016). Vzhledem k tomu, že kárnému senátu byla kárnou navrhovatelkou předložena pouze nekompletní kopie soudního spisu, kdy založené listiny navíc částečně nekorespondují ani s připojenými výpisy ze systému ISAS, je nutno uzavřít, že **existenci průtahů v řízení se v tomto období nepodařilo prokázat.**

113. sp. zn. 15 C 328/2013 (nečinnost vytykána od 10. 10. 2013 do 30. 4. 2014 a od 23. 5. 2014 do 3. 2. 2016). Dle úředního záznamu v soudním spisu měl být spis kárně obviněnému předložen dne 10. 10. 2013. Tento údaj je ovšem v rozporu s výpisem ze systému ISAS, dle kterého byla kárně obviněnému věc poprvé předložena až dne 30. 4. 2014. Za této situace tedy **nelze existenci průtahů v prvním vytykaném období přičítat kárně obviněnému.** Pokud jde o druhé vytykané období, spis byl kárně obviněnému předložen dne 23. 5. 2014 s vyjádřením žalovaného. Kárně obviněný (bez provedení dalších úkonů) stanovil termín jednání ve věci dne 3. 2. 2016. V druhém posuzovaném období byla již věc připravena k meritornímu projednání. V této souvislosti je třeba odmítnout argumentaci kárné navrhovatelky o nepotřebnosti nařízení jednání, neboť volba konkrétního procesního postupu je výlučně věcí soudce. Pokud jde o posouzení doby od předložení spisu do stanovení termínu jednání, zde kárný senát aplikoval referenční lhůtu jednoho roku, neboť šlo o spis, který byl již připraven k meritornímu projednání. **Průtahy v řízení tedy vznikly v období od 23. 5. 2015 do 2. 2. 2016.**

114. sp. zn. 15 C 340/2013 (nečinnost vytykána v období od 15. 10. 2013 do 2. 4. 2014 a od 24. 4. 2014 do 16. 12. 2015). Dle úředního záznamu v soudním spisu byl spis kárně obviněnému předán dne 15. 10. 2013; tento údaj je ovšem v rozporu s údají evidence ISAS, dle které byl spis poprvé veden na kárně obviněného až dne 22. 4. 2014. Současně však kárný senát nepřehlédl, že již referát ze dne 2. 4. 2014 byl nepochybně učiněn kárně obviněným. Za této situace tedy nelze bezpečně určit pohyb a umístění spisu v období od 15. 10. 2013 do 2. 4. 2014; z tohoto důvodu tedy **tvrzenou existenci průtahů v řízení, přičitatelných kárně obviněnému, nelze v prvním vytykaném období prokázat.** Pokud jde o druhé vytykané

pokračování

období, kárně obviněnému byl spis předložen dne 24. 4. 2014, spolu se založeným vyjádřením žalovaného. Dalším úkonem kárně obviněného je až stanovení termínu ústního jednání dne 16. 12. 2015. Je zřejmé, že v druhém posuzovaném období byla již věc připravena k meritornímu projednání. Za této situace lze za maximální akceptovatelnou lhůtu nečinnosti kárně obviněného považovat jeden rok od předložení spisu; **průtahy v řízení tedy vznikly v období od 24. 4. 2015 do 15. 12. 2015.**

115. sp. zn. 15 C 349/2013 (nečinnost vytykána od 23. 10. 2015 do 20. 10. 2015 a od 15. 12. 2015 do 5. 4. 2016). Dle úředního záznamu v předloženém soudním spisu měl být spis kárně obviněnému předložen dne 23. 10. 2015. Tento údaj ovšem nelze verifikovat, neboť předložený výpis ze systému ISAS je neprůkazný. První datum, kdy lze považovat za prokázané, že spis byl v dispozici kárně obviněného, je datum 20. 10. 2015, kdy vydal usnesení. Uvedené výhrady beze zbytku platí i pro druhé vytykané období kdy existuje evidentní rozpor v údajích o předložení spisů kárně obviněnému na č. l. 3 a 6 a evidencí ISAS. Lze tedy uzavřít, že v obou sledovaných obdobích nelze bezpečně zjistit umístění a pohyb spisu, neboť údaje ISAS neodpovídají záznamům ve spisu a samotné záznamy v systému ISAS na sebe chronologicky nenavazují; chybná je též žurnalizace spisu. Z tohoto důvodu tedy **existenci tvrzených průtahů v řízení, přičitatelných kárně obviněnému, nelze prokázat.**

116. sp. zn. 15 C 350/2013 (nečinnost vytykána od 23. 10. 2013 do 28. 8. 2015). I v tomto případě existují rozpory mezi údaji o pohybu a umístění spisu uvedenými ve spisu samotném a údaji evidence ISAS (dle údajů ISAS byl spis u kárně obviněného poprvé dne 5. 2. 2016). Ze stejných důvodů jako ve věci sp. zn. 15 C 349/2013 tedy nelze než konstatovat, že **existence průtahů v řízení, přičitatelných kárně obviněnému, prokázána nebyla.**

117. sp. zn. 15 C 352/2013 (nečinnost vytykána od 25. 10. 2013 do 3. 12. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 25. 10. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Ve spise je dále založen výpis z insolvenčního rejstříku, dle kterého byl usnesením insolvenčního soudu zjištěn úpadek žalobce ke dni 8. 4. 2014 a bylo povoleno jeho oddlužení. Usnesením ze dne 3. 12. 2015 kárně obviněný informoval účastníky, že řízení ve věci je *ex lege* přerušeno. Z obsahu předloženého spisu kárný senát dále zjistil, že kárně obviněný ve věci dosud nezaslal návrh na zahájení řízení žalovanému. Jde o úkon jednoduchý, který měl být učiněn v lhůtě třech měsíců od předložení spisu. Následující nečinnost však lze kvalifikovat jako průtahy v řízení pouze k datu 8. 4. 2014, neboť tímto dnem nastaly účinky předvídané zákonem, v souvislosti s rozhodnutím insolvenčního soudu (klid řízení). Pokud řízení bylo ze zákona přerušeno, nemohly v něm vzniknout logicky průtahy. Lze tedy konstatovat, že **průtahy v řízení nastaly v období od 26. 1. 2014 do 7. 4. 2014.**

118. sp. zn. 15 C 356/2013 (nečinnost vytykána od 31. 10. 2013 do 10. 8. 2015 a od 7. 9. 2015 do 9. 12. 2015). Dle úředního záznamu v soudním spisu měl být spis převeden na kárně obviněného dne 31. 10. 2013; dle údajů ISAS se tak stalo až dne 10. 8. 2015. Nelze tak považovat za prokázané, že za vznik průtahů v řízení je odpovědný kárně obviněný. Pokud jde o druhé vytykané období, to je ohraničeno datem 7. 9. 2015, kdy byl kárně obviněnému předložen spis se soudním poplatkem; druhým úkonem pak bylo usnesení kárně obviněného ze dne 9. 12. 2015, kterým žalovaného vyzval k vyjádření k návrhu na zahájení řízení (ten byl připojen). Úkon ze dne 9. 12. 2015 je nepochybně úkonem jednoduchým, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců. Tu je v posuzovaném případě třeba odvíjet až od data 7. 9. 2015, neboť je logické, zasílat návrh na zahájení řízení žalovanému až za situace, kdy žalobce splnil poplatkovou povinnost. Vzhledem k tomu, že posuzované období nečinnosti kárně obviněného je na hranici referenční hodnoty, kárný senát uzavřel, že **v tomto případě průtahy v řízení nenastaly.**

119. sp. zn. 15 C 360/2013 (nečinnost vytykána od 5. 11. 2013 do 30. 4. 2014 a od 28. 5. 2014 do 9. 2. 2016). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 5. 11. 2013 (nový nápad). Dne 25. 4. 2014 dal kárně obviněný pokyn k zaslání žaloby žalovanému s výzvou k vyjádření procesního stanoviska. Spis byl s vyjádřením žalovaného předložen kárně obviněnému dne 28. 5. 2014; ten dne 9. 2. 2016 stanovil termín ústního jednání (žádné další úkony provedeny nebyly). Pokud jde o první vytykané období, úkon ze dne 25. 4. 2014 je nepochybně úkonem jednoduchým; po připočtení referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu tak lze hovořit o existenci **průtahů v řízení v období od 5. 2. 2014 do 24. 4. 2014**. V případě druhého vytykaného období byla již věc připravena k meritornímu projednání. Po přepočtení referenční hodnoty, ve které mělo být započato s meritorním projednáváním věci, tak lze hovořit o existenci **průtahů v řízení v období od 5. 11. 2015 do 8. 2. 2016**.

120. sp. zn. 15 C 364/2013 (nečinnost vytykána od 5. 11. 2013 do 10. 8. 2015 a od 15. 9. 2015 do 11. 3. 2016). Kárně obviněnému byl spis přidělen dne 5. 11. 2013 (nový nápad). Následně byla zaslána žalovanému na vědomí žaloba s výzvou ke sdělení procesního stanoviska, žalobci vyjádření žalovaného (s výzvou k vyjádření) a konečně též replika žalobce žalovanému (taktéž k vyjádření). Teprve dne 10. 8. 2015 byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku. Spis byl dne 15. 9. 2015 (se zaplaceným soudním poplatkem) předložen kárně obviněnému. Ten dne 10. 3. 2016 stanovil termín jednání. Pokud jde o první vytykané období nečinnosti, zde především nelze přehlédnout, že kárně obviněný vybral soudní poplatek až téměř dva roky od nápadu věci. Jde přitom o primární úkon (bez zaplacení soudního poplatku soud, až na výjimky, nekoná); je tedy zjevné, že kárně obviněný zde volil zjevně neefektivní procesní postup, odporující racionálnímu vedení řízení. Po připočtení referenční lhůty třech měsíců (v níž měl být žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku) lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 5. 2. 2014 do 9. 8. 2015**. V případě druhého vytykaného období se již jednalo o nečinnost za situace, kdy spis byl připraven k meritornímu projednání. S ohledem na stáří věci bylo možné po kárně obviněném požadovat, aby s věcným projednáním žaloby započal nejpozději ve lhůtě dvou let od nápadu věci; jelikož se tak nestalo, vznikly ve věci další **průtahy v řízení, a to v období od 5. 11. 2015 do 9. 3. 2016** (stanovení termínu ústního jednání již s meritorním projednáváním věci bezprostředně souvisí).

121. sp. zn. 15 C 374/2013 (nečinnost vytykána od 13. 11. 2013 do 10. 8. 2015 a od 8. 9. 2015 do 9. 12. 2015). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 13. 11. 2013 (nový nápad). Prvním úkonem ve věci byla až výzva k zaplacení soudního poplatku ze dne 10. 8. 2015. Spis byl zpět kárně obviněnému předložen dne 8. 9. 2015; následuje úkon ze dne 9. 12. 2015, kdy kárně obviněný dal pokyn k doručení žaloby žalovanému, s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Výzva k zaplacení soudního poplatku je úkonem jednoduchým, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců. Po připočtení této lhůty ke dni přidělení spisu lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 14. 2. 2014 do 9. 8. 2015**. Pokud jde o druhé posuzované období, zde byl úkon proveden na hranici zmiňované referenční lhůty a o **průtahy v řízení se tak v tomto případě nejedná**.

122. sp. zn. 15 C 380/2013 (nečinnost vytykána od 2. 7. 2013 do 13. 8. 2015 a od 10. 11. 2015 do 9. 2. 2016). Řízení bylo zahájeno dne 12. 5. 2011 u Okresního soudu v Nymburku. Po postoupení věci Okresnímu soudu v Liberci byl spis (dle údajů ISAS) předložen kárně obviněnému dne 3. 12. 2013. Následuje úřední záznam ze dne 11. 9. 2014 o nesouladu v označení žalovaného. Teprve dne 13. 8. 2015 byl učiněn dotaz na cizineckou policii stran zjištění místa pobytu žalovaného. Po provedení administrace spisu byl spis předložen dne 10. 11. 2015 kárně obviněnému. Dne 9. 2. 2016 kárně obviněný stanovil termín ústního jednání. Z obsahu předloženého spisu kárný senát zjistil, že spis byl již v době jeho přidělení kárně obviněnému připraven k meritornímu projednání. S ohledem na celkovou dobu řízení (v době přidělení

pokračování

zhruba dva a půl roku) měl kárně obviněný postupovat bez prodlev. Pokud snad zjištění o nesouladu v označení žalovaného souviselo již s tím, že kárně obviněný přistoupil k meritornímu posuzování věci, měl na toto zjištění reagovat v co nejkratší lhůtě. Přistoupil-li kárně obviněný ke zjišťování bližších údajů, týkajících se žalovaného, až dne 13. 8. 2015, jde nepochybně o průtahy v řízení. S ohledem na již konstatované stáří dané věci považuje kárný senát za maximální akceptovatelnou lhůtu, ve které měl být proveden úkon ze dne 13. 8. 2015, dobu jednoho měsíce. Po přičtení této referenční lhůty ke dni 11. 9. 2014 tak lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 12. 10. 2014 do 12. 8. 2015**. S ohledem na výše uvedené bylo po kárně obviněném možné spravedlivě požadovat, aby i další úkony ve věci prováděl s maximálním urychlením (zde ve lhůtě zhruba jednoho měsíce). Vzhledem však k tomu, že k nařízení jednání došlo až po třech měsících poté, co byl spis kárně obviněnému předložen jako kompletní, lze hovořit o **dalších průtazích v řízení v období od 11. 12. 2015 do 8. 2. 2016**.

123. sp. zn. 15 C 381/2013 (nečinnost vytykána od 2. 12. 2013 do 26. 2. 2016). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 2. 12. 2013 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Ve spisu je dále založen pouze výpis z insolvenčního rejstříku, ze kterého se podává, že rozhodnutím insolvenčního soudu byl ke dni 14. 10. 2015 zjištěn úpadek žalovaného a na jeho majetek byl prohlášen konkurz. Vzhledem k tomu, že ve vytykaném období neprovedl kárně obviněný žádný úkon směřující ke skončení věci (minimálně zaslání návrhu na zahájení řízení žalovanému), lze hovořit o průtazích v řízení po uplynutí referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu. I přes přetrvávající nečinnost kárně obviněného však k průtahům v řízení nemohlo docházet počínaje datem 14. 10. 2015, s ohledem na fakt, že řízení ve věci bylo přerušeno *ex lege*. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 3. 3. 2014 do 13. 10. 2015**.

124. sp. zn. 15 C 382/2012 (nečinnost vytykána od 25. 3. 2015 do 2. 9. 2015). Dle úředního záznamu ve spisu byl spis převeden na kárně obviněného dne 25. 3. 2015 (nedoručený EPR). Připojený výpis ze systému ISAS však pokrývá pouze dobu od 25. 8. 2015. Za této situace nelze bezpečně tvrdit, že v posuzovaném období byl spis skutečně přidělen kárně obviněnému a vzniklou nečinnost tak nelze bezpečně přičítat na vrub kárně obviněnému; **existence vytykaných průtahů v řízení tak nebyla prokázána**.

125. sp. zn. 15 C 387/2013 (nečinnost vytykána od 25. 9. 2013 do 23. 4. 2014 a od 17. 5. 2014 do 1. 3. 2016). Dle úředního záznamu ve spisu byl spis přidělen kárně obviněnému (jako nová věc) dne 25. 9. 2013. Připojený výpis ze systému ISAS nicméně pokrývá až období od 30. 4. 2014. Prvním úkonem ve věci bylo usnesení ze dne 23. 4. 2014, kterým se kárně obviněný dotázal opatrovníka žalobce, zda podanou žalobu aprobuje (žalobce byl částečně zbaven svéprávnosti). Spis byl kárně obviněnému předložen dne 17. 6. 2014 s tím, že se opatrovník k věci nevyjádřil. Dne 29. 9. 2015 byl do spisu založen úmrtní list žalobce; usnesením ze dne 19. 4. 2016 kárně obviněný řízení zastavil. Pokud jde o první vytykané období, zde pro neprůkaznost připojeného výpisu ze systému ISAS platí stejné závěry, jaké byly vysloveny ve věci sp. zn. 15 C 382/2013. **Odpovědnost kárně obviněného za průtahy v řízení v tomto období tak nebyla dostatečně prokázána**. Co se týče druhého vytykaného období, kárný senát má za to, že v situaci, kdy se opatrovník na výzvu ze dne 23. 4. 2014 nevyjádřil, měl kárně obviněný toto vyjádření urgovat, a to nejdéle ve lhůtě třech měsíců od předložení spisu. Referenční lhůtu třech měsíců lze stáhnout taktéž na nečinnost kárně obviněného za situace, kdy se dozvěděl o úmrtí žalobce; žalována byla ochrana osobnostních práv, kde nelze z povahy věci v případě úmrtí žalobce pokračovat a zastavení řízení v takovém případě lze jistě považovat za úkon jednoduchý. Po připočtení referenční lhůty třech měsíců k datu předložení spisu kárně obviněnému s poznámkou, že se opatrovník na výzvu nevyjádřil, lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 18. 9. 2014 do 1. 3. 2016** (ukončení vytykaného období odpovídá formulaci kárného návrhu).

126. sp. zn. 15 C 392/2013 (nečinnost vytykána od 28. 11. 2013 do 30. 4. 2014 a od 10. 9. 2014 do 19. 11. 2014). Vzhledem k tomu, že kárná navrhovatelka v tomto případě předložila kárnému senátu pouze výpisy ze systému ISAS a několik listin z něj vytištěných, jde o podklady nezpůsobilé posoudit kárnou odpovědnost kárně obviněného. V tomto případě tedy **existence průtahů v řízení přičitatelných kárně obviněnému nebyla prokázána.**

127. sp. zn. 15 C 393/2013 (nečinnost vytykána od 28. 9. 2013 do 10. 8. 2015 a od 30. 9. 2015 do 18. 2. 2016). Dle úředního záznamu ve spisu byl spis přidělen kárně obviněnému dne 28. 11. 2013. Připojený výpis ze systému ISAS nicméně pokrývá až období od 10. 8. 2015. Kárnému senátu tedy v tomto směru nebyly předloženy dostatečné podklady pro posouzení tvrzení kárné navrhovatelky; pro posouzení věci tedy platí to, co bylo již uvedeno u věci sp. zn. 15 C 382/2013. Pokud jde o druhé vytykané období, spis byl kárně obviněnému předložen dne 30. 9. 2015 po zaplacení soudního poplatku. Následuje až úkon ze dne 7. 3. 2016, kdy kárně obviněný usnesením vyzval žalovaného ke sdělení procesního stanoviska k žalobě, která byla k výzvě přiložena. V tomto případě má kárný senát za to, že po předložení spisu se zaplaceným soudním poplatkem měla být žaloba zaslána žalovanému nejpozději v referenční lhůtě třech měsíců, jelikož se tak nestalo, lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 31. 12. 2015 do 18. 2. 2016.**

128. sp. zn. 15 C 396/2013 (nečinnost vytykána v období od 2. 12. 2013 do 7. 8. 2015 a od 26. 8. 2015 do 9. 12. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 2. 12. 2013 (EPR nebylo možné vydat pro nedostatečnou identifikaci žalovaného). Spis zůstal bez úkonu až do 7. 8. 2015, kdy bylo zjištěno správné příjmení žalovaného a byl dán pokyn k předložení spisu tajemnici za účelem opravy jména v systému a poté opětovnému předložení spisu. Spis byl dne 26. 8. 2015 předán tajemnici, u které (dle údajů ISAS) zůstal až do 9. 12. 2015; žádné úkony ve spise v tomto období zjištěny nebyly. V případě prvního období vytykané nečinnosti lze konstatovat, že zjištění správného příjmení žalovaného představuje jednoduchý úkon, který měl být učiněn ve lhůtě třech měsíců od předložení spisu; kárně obviněnému přitom tato skutečnost musela být známa, neboť byla důvodem, pro který nebyl vydán EPR. **Průtahy v řízení tedy nastaly v období od 3. 3. 2014 do 6. 8. 2015.** Pokud jde o druhé posuzované období, nic nenasvědčuje tomu, že by se spis nacházel u kárně obviněného; případně vzniklé průtahy nelze tedy kárně obviněnému přičítat k tíži a **existence průtahů v řízení, přičitatelných kárně obviněnému, tak nebyla prokázána.**

129. sp. zn. 15 C 412/2013 (nečinnost vytykána od 16. 12. 2013 do 12. 8. 2015 a od 30. 9. 2015 do 18. 3. 2016). Dle úředního záznamu ve spisu byl spis přidělen kárně obviněnému dne 16. 12. 2013. Připojený výpis ze systému ISAS však pokrývá až období od 10. 8. 2015. I v tomto případě platí to, co bylo již konstatováno u věci sp. zn. 15 C 382/2013; **existenci průtahů v řízení, přičitatelných kárně obviněnému, tak v tomto období nelze prokázat.** Pokud jde o druhé vytykané období nečinnosti, spis byl kárně obviněnému předložen dne 30. 9. 2015 s poznámkou, že soudní poplatek nebyl zaplacen. Dne 2. 12. 2015 bylo do spisu založeno zpětvzetí návrhu; usnesení o zastavení řízení vydal kárně obviněný 17. 3. 2016. V posuzovaném období bylo úkolem kárného senátu posoudit, zda bylo usnesení o zastavení řízení vydáno v přiměřené lhůtě poté, kdy kárně obviněný zjistil, že soudní poplatek nebyl ani přes výzvu soudu zaplacen. Vzhledem k tomu, že zákon o soudních poplatcích předpokládá, že v případě nezaplacení soudního poplatku musí být soudní řízení (až na stanovené výjimky) zastaveno, lze usnesení o zastavení řízení považovat za úkon svou povahou jednoduchý. Jestliže nebyl proveden v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu, vznikly **průtahy v řízení v období od 31. 12. 2015 do 16. 3. 2016.**

pokračování

130. sp. zn. 15 C 413/2013 (nečinnost vytýkána od 16. 12. 2013 do 12. 8. 2015 a od 17. 9. 2015 do 22. 3. 2016). Dle úředního záznamu ve spisu byl spis kárně obviněnému předložen dne 16. 12. 2013; připojený výpis ze systému ISAS nicméně pokrývá období až od 10. 8. 2015. V případě prvního vytýkaného období platí beze zbytku to, co bylo uvedeno již u věci sp. zn. 15 C 382/2013; **existence průtahů v řízení, přičitatelných kárně obviněnému, tak v tomto období nebyla dostatečně prokázána.** Co se týče druhého období vytýkané nečinnosti, dne 17. 9. 2015 byl spis předložen kárně obviněnému se zaplaceným soudním poplatkem. Následuje úkon ze dne 17. 3. 2016, kdy kárně obviněný stanovil termín ústního jednání, usnesením ustanovil žalobci kolizního opatrovníka a (mimo jiné) zaslal žalovanému na vědomí žalobu s žádostí o sdělení procesního stanoviska. Zaslání žaloby (s žádostí o vyjádření) je nepochybně jednoduchý úkon, který by měl být za standardních okolností proveden v referenční lhůtě třech měsíců. S ohledem na stáří posuzované věci a její povahu (určení otcovství) považuje kárný senát za maximálně akceptovatelnou dobu nečinnosti lhůtu jednoho měsíce. Lze tedy konstatovat existenci **průtahů v řízení v období od 18. 10. 2015 do 16. 3. 2016).**

131. sp. zn. 15 C 415/2013 (nečinnost vytýkána od 17. 2. 2013 do 31. 8. 2015). Dle úředního záznamu ve spisu byl spis kárně obviněnému předložen dne 17. 12. 2013. Připojené výpisy ze systému ISAS nicméně pokrývají až období od 25. 8. 2015. Jde o typově shodnou situaci jako ve věci sp. zn. 15 EC 382/2013. **Existence průtahů, přičitatelných kárně obviněnému, tedy nebyla prokázána.**

132. sp. zn. 15 C 420/2013 (nečinnost vytýkána od 20. 12. 2013 do 12. 8. 2015 a od 1. 10. 2015 do 9. 2. 2016). Dle úředního záznamu ve spisu byl spis kárně obviněnému předložen dne 20. 12. 2013; připojený výpis ze systému ISAS však pokrývá až období od 10. 8. 2015. V tomto vytýkaném období se tedy jedná o stejnou situaci jako ve věci sp. zn. 15 EC 382/2013; **existence průtahů, přičitatelných kárně obviněnému, tak nebyla dostatečně prokázána.** Pokud jde o druhé vytýkané období, spis byl dne 1. 10. 2015 předložen kárně obviněnému spolu s vyjádřením žalovaného. Následuje úkon ze dne 9. 2. 2016, kterým kárně obviněný stanovil termín ústního jednání. V posuzovaném období byla věc již připravena k meritornímu projednání. S ohledem na celkové stáří věci bylo možné po kárně obviněném požadovat, aby s meritorním projednáváním věci započal nejpozději ve lhůtě dvou let od jejího nápadu. Jelikož se tak nestalo, lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 20. 12. 2015 do 8. 2. 2016.**

133. sp. zn. 15 C 422/2013 (nečinnost vytýkána od 6. 1. 2014 do 12. 8. 2015 a od 24. 9. 2015 do 9. 2. 2016). Spis byl kárně obviněnému přidělen dne 6. 1. 2014 (nový nápad). Následuje až pokyn ze dne 10. 8. 2015 – výzva žalobci k zaplacení soudního poplatku. Po předložení spisu vydal kárně obviněný dne 3. 9. 2015 usnesení, kterým účastníky vyzval ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně s tím byla žalovanému zaslána žaloba a byl vyzván ke sdělení procesního stanoviska. Dle údajů ISAS byl spis, počínaje dnem 8. 9. 2015, veden na VSÚ a poté na lhůtě; následující údaje ISAS až do 10. 2. 2016 nejsou konzistentní, absentuje rovněž jakýkoli úřední záznam o pohybu spisu. Následuje úkon kárně obviněného ze dne 9. 2. 2016, kterým stanovil termín ústního jednání. Pokud jde o první vytýkané období, vybrání soudního poplatku lze považovat za úkon jednoduchý; po přičtení referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu nastaly tedy **průtahy v řízení v období od 6. 4. 2014 do 9. 8. 2015.** Co se týče druhého období vytýkané nečinnosti, pohyb a umístění spisu nelze dovodit ani ze spisu, ani z výpisu z evidence ISAS; věc byla naposledy vedena na VSÚ a nelze mít tedy za prokázané, že by vytýkaná nečinnost měla jít k tíži kárně obviněného. V tomto období se tedy **existenci průtahů v řízení přičitatelných kárně obviněnému nepodařilo prokázat.**

134. sp. zn. 15 C 426/2013 (nečinnost vytykána od 12. 3. 2015 do 8. 2. 2016). V tomto případě byl kárnému senátu zaslán kárnou navrhovatelkou pouze neúplný výpis ze systému ISAS a fragmenty soudního spisu. Pohyb a umístění spisu ve vytykaném období tedy nelze s dostatečnou jistotou zjistit; **existenci průtahů přičitatelných kárně obviněnému tedy nelze s dostatečnou jistotou prokázat.**

135. sp. zn. 15 C 15/2014 (nečinnost vytykána od 11. 6. 2015 do 28. 8. 2015). Kárně obviněnému byl spis předložen dne 11. 6. 2014 s upřesněním žaloby. Žaloba (včetně upřesnění) byla žalovanému zaslána až 26. 8. 2015, spolu s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Tento úkon lze považovat za úkon jednoduchý, který měl být proveden v rámci referenční lhůty třech měsíců poté, kdy byl spis s upřesněnou žalobou kárně obviněnému předložen. **Průtahy v řízení tak vznikly v období od 11. 9. 2014 do 25. 8. 2015.**

136. sp. zn. 15 C 16/2014 (nečinnost vytykána od 5. 2. 2014 do 7. 3. 2016). Kárně obviněnému byl spis předložen dne 5. 2. 2014 s tím, že žaloba není podepsána. Výzva k odstranění vad žaloby, spolu s výzvou k zaplacení soudního poplatku, byla zaslána až dne 9. 6. 2016. Úkony ze dne 9. 6. 2016 jsou nepochybně úkony jednoduché povahy; po připočtení referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu lze tedy hovořit o **průtazích v řízení v období od 5. 5. 2014 do 7. 3. 2016** (konec vytykané nečinnosti odpovídá formulaci kárného návrhu).

137. sp. zn. 15 C 37/2014 (nečinnost vytykána od 25. 2. 2014 do 24. 10. 2014 a od 3. 12. 2014 do 26. 2. 2016). Kárně obviněnému byl spis předložen dne 25. 2. 2014 (nový nápad). Dne 20. 10. 2014 vyzvala asistentka oba účastníky ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně byla žalovanému zaslána žaloba s žádostí o vyjádření k věci. Spis byl kárně obviněnému předložen zpět dne 3. 12. 2014 s vyjádřením žalovaného. Následuje až úkon ze dne 26. 2. 2016, kterým kárně obviněný vyzval žalobce k předložení výpisu z katastru stran nemovitostí, jejichž vyloučení z exekuce se domáhal. Dne 7. 6. 2016 stanovil kárně obviněný termín ústního jednání. V případě prvního vytykaného období nečinnosti lze úkon ze dne 20. 10. 2014 považovat za úkon jednoduchý; po připočtení referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 25. 5. 2014 do 19. 10. 2014.** Pokud jde o druhé vytykané období, zde již byla věc připravena k meritornímu projednání. Vzhledem k tomu, že spis byl kárně obviněnému předložen na přelomu roku 2014 a 2015, je na místě v tomto případě aplikovat lhůtu devíti měsíců, v níž měl kárně obviněný přistoupit k věcnému projednání žaloby. Za této situace lze hovořit o dalších **průtazích v řízení v období od 3. 9. 2015 do 12. 4. 2016** (ukončení vytykaného období odpovídá dni podání kárného návrhu).

138. sp. zn. 15 C 41/2014 (nečinnost vytykána od 13. 2. 2014 do 7. 3. 2016). Spis byl dne 14. 2. 2014 převeden na tajemnici (návrh na vydání platebního rozkazu v pracovněprávní věci). Dne 21. 2. 2014 vyzvala tajemnice žalobce k zaplacení soudního poplatku. Na kárně obviněného byl spis převeden dne 11. 3. 2014. Ve spise je dále založen výpis z insolvenčního rejstříku, z něhož se podává, že usnesením insolvenčního soudu byl ke dni 8. 12. 2014 zjištěn úpadek žalovaného a na jeho majetek byl prohlášen konkurz. Konkurz byl usnesením insolvenčního soudu zrušen ke dni 8. 4. 2015. Dne 19. 4. 2016 vydal kárně obviněný usnesení o zastavení řízení. Z obsahu spisu je zřejmé, že v době, kdy byl spis předložen kárně obviněnému, nebyla dosud žalovanému zaslána žaloba. Tento jednoduchý úkon měl kárně obviněný provést v referenční lhůtě třech měsíců. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 11. 6. 2014 do 8. 12. 2014.** V době, kdy byl na majetek žalovaného prohlášen konkurz, bylo řízení ve věci *ex lege* přerušeno. V období od 8. 12. 2014 do 8. 4. 2015 tak nečinnost kárně obviněného nemohla vyvolat průtahy v řízení. Po zastavení insolvenčního řízení nastaly opětovné průtahy až do doby zastavení řízení; další **průtahy v řízení**

pokračování

tedy byly zjištěny v období od 9. 4. 2015 do 7. 3. 2016 (konec vytýkané nečinnosti odpovídá formulaci kárného návrhu).

139. sp. zn. 15 C 45/2014 (nečinnost vytýkána od 27. 2. 2014 do 20. 10. 2014 a od 19. 11. 2014 do 8. 3. 2016). Kárně obviněnému byl spis přidělen dne 27. 2. 2014 (nový nápad). Usnesením ze dne 20. 10. 2014 kárně obviněný ustanovil tlumočnicka za účelem překladu žaloby. Spis s přeloženou žalobou byl kárně obviněným předložen dne 19. 11. 2014. Následuje likvidace tlumočnického a následně, dne 19. 2. 2015 vydal kárně obviněný usnesení, kterým vyzval žalovaného k vyjádření k žalobě, která byla k výzvě připojena. Současně kárně obviněný usnesením ustanovil tlumočnicka k překladu tohoto usnesení. Spis byl kárně obviněnému předložen zpět dne 1. 4. 2015 s přeloženým usnesením. Následuje až úkon ze dne 8. 3. 2016, kdy dal kárně obviněný pokyn k doručení přeloženého usnesení, nikoliv však také žaloby. Pokud jde o první vytýkané období, usnesení o ustanovení tlumočnicka k překladu žaloby lze nepochybně považovat za úkon jednoduchý; po připočtení referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu tak **průtahy v řízení vznikly v období od 27. 5. 2014 do 20. 10. 2014**. V případě druhého vytýkaného období se kárný senát shoduje s názorem kárné navrhovatelky o zcela neefektivním způsobu vedení řízení. Racionálnímu postupu by odpovídalo, pokud by kárně obviněný nejprve vydal usnesení – výzvu ke sdělení procesního stanoviska k žalobě a poté usnesením stanovil tlumočnicka k překladu této výzvy i žaloby. Jinými slovy, kárně obviněnému nic nebránilo v tom, aby úkony ze dne 19. 2. 2015 byly spojeny již s úkonem ze dne 20. 10. 2014. Dále nelze přehlédnout, že obě přeložené listiny kárně obviněný v přiměřené lhůtě (maximálně třech měsíců) nezaslal žalovanému; dne 8. 3. 2016 pak zasílá pouze usnesení, ukládající žalovanému vyjádřit se k žalobě, žalobu samotnou však nikoliv. Tento způsob vedení řízení lze označit za nedbalý a excesivně chybný. Vzhledem k tomu, že nejpozději dne 19. 2. 2015 (tzn. po přičtení referenční lhůty třech měsíců po předložení spisu) mohly být při správném procesním postupu obě listiny přeloženy a odeslány žalovanému, vznikly **další průtahy v řízení od 19. 2. 2015 do 8. 3. 2016**.

140. sp. zn. 15 C 47/2014 (nečinnost vytýkána od 27. 2. 2014 do 8. 3. 2016). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 27. 2. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Ve spise nebyl proveden žádný úkon, pouze je v něm založen výpis ze systému ISAS, dle kterého rozhodnutím insolvenčního soudu byl ke dni 10. 12. 2014 zjištěn úpadek žalobce a na jeho majetek byl prohlášen konkurz. Vzhledem k tomu, že kárně obviněný nerozeslal žalovanému ani žalobu (jde o jednoduchý úkon, který mohl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců), vznikly **průtahy v řízení v období od 27. 5. 2014 do 8. 3. 2016** (ukončení doby vytýkané nečinnosti odpovídá formulaci kárného návrhu). V daném případě byl úpadcem žalobce, proto zmiňované rozhodnutí insolvenčního soudu nemělo za důsledek přerušování řízení.

141. sp. zn. 15 C 48/2014 (nečinnost vytýkána od 27. 2. 2014 do 8. 3. 2016). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 27. 2. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem je až nařízení ústního jednání ze dne 11. 3. 2016; současně s tím kárně obviněný zaslal žalovanému na vědomí návrh na zahájení řízení a žádal sdělení procesního stanoviska. Zaslání návrhu na zahájení řízení žalovanému je úkonem jednoduchým, kterým měl být učiněn v referenční lhůtě tří měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tedy nastaly v období od 27. 5. 2014 do 8. 3. 2016** (ukončení doby vytýkané nečinnosti odpovídá formulaci kárného návrhu).

142. sp. zn. 15 C 52/2014 (nečinnost vytýkána od 5. 3. 2014 do 8. 3. 2016). Spis byl kárně obviněnému předložen dne 5. 3. 2014 (nový nápad). Ve věci nebyl učiněn žádný úkon. Vzhledem k tomu, že v referenční lhůtě nebyl učiněn žádný přípravný úkon, **průtahy v řízení nastaly v období od 5. 6. 2014 do 8. 3. 2016**.

143. sp. zn. 15 C 59/2014 (nečinnost vytýkána od 22. 4. 2014 do 8. 3. 2016). Kárně obviněnému byl spis předložen dne 22. 4. 2014. Dne 16. 5. 2014 byl do spisu založen vyplněný vzor 60 o. s. ř., zaslaný žalobci tajemnicí ještě před předložením spisu. Žádný úkon kárně obviněného ve spise učiněn není. S ohledem na existenci vyplněného vzoru 60 o. s. ř. bylo povinností kárně obviněného rozhodnout v přiměřené lhůtě o (ne)osvobození od soudního poplatku žalobce. Není-li potřeba obstarat si pro rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků další podklady, lze takové rozhodnutí považovat za úkon jednoduchý, který měl být učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 16. 8. 2014 do 8. 3. 2016.**

144. sp. zn. 15 C 68/2014 (nečinnost vytýkána od 19. 3. 2014 do 8. 3. 2016). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 19. 3. 2014 (odpor proti EPR). Ve spise je dále založen výpis z insolvenčního rejstříku, dle kterého byl insolvenčním soudem zjištěn ke dni 30. 5. 2014 úpadek žalovaného a bylo povoleno jeho oddlužení. Vzhledem k tomu, že ke dni 30. 5. 2014 došlo *ex lege* k přerušení řízení (žaloba se týkala majetkové podstaty úpadce) nastal klid v řízení a počínaje tímto datem tedy nemohla nečinnost kárně obviněného vyvolat průtahy v řízení. Jelikož k přerušení řízení došlo ještě v rámci referenční lhůty třech měsíců pro administraci spisu, **průtahy v řízení v tomto případě zjištěny nebyly.**

145. sp. zn. 15 C 69/2014 (nečinnost vytýkána od 26. 5. 2014 do 7. 3. 2016). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 26. 5. 2014 (nebylo možné vydat EPR). Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 7. 3. 2016, kterým účastníky řízení vyzval, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně s tím byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení s žádostí o sdělení procesního stanoviska. Úkony ze dne 7. 3. lze považovat za úkony jednoduché (soudní poplatek byl v té době již zaplacen); po přičtení referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu tak lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 26. 8. 2014 do 6. 3. 2016.**

146. sp. zn. 15 C 73/2014 (nečinnost vytýkána od 18. 4. 2014 do 7. 3. 2016). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 18. 4. 2014 (nevydaný platební rozkaz). Dne 7. 3. 2016 byl spis (bez jakéhokoliv úkonu) převeden na VSÚ; ta odstraňovala vady návrhu. V posuzovaném případě není z obsahu spisu seznatelný důvod nevydání platebního rozkazu a převedení spisu na soudce, vše nicméně nasvědčuje závěru, že to byly právě vady návrhu, které byly následně odstraňovány VSÚ. Za této situace lze konstatovat, že vady návrhu měly být kárně obviněnému zřejmé již při prvotní administraci spisu a k jejich odstranění tedy mělo být přistoupeno v referenční lhůtě třech měsíců. Pokud snad měl kárně obviněný za to, že návrh na vydání platebního rozkazu žádnými deficitem netrpí, měl ve stejné lhůtě platební rozkaz vydat. **O průtazích v řízení tak lze hovořit v období od 18. 7. 2014 do 7. 3. 2016).**

147. sp. zn. 15 C 75/2014 (nečinnost vytýkána od 23. 9. 2014 do 8. 3. 2016). Řízení ve věci bylo zahájeno dne 14. 3. 2014, dne 18. 3. 2014 byl spis přidělen kárně obviněnému. Ten bez odkladu vydal ve věci předběžné opatření, zaslal žalovanému žalobu a vyzval ho ke sdělení procesního stanoviska. Spis byl kárně obviněnému předložen zpět dne 23. 9. 2014 s vyjádřením žalovaného. Následují úkony nesměřující ke skončení věci (odpovědi kárně obviněného na dotazy); dne 12. 8. 2014 bylo do spisu založeno částečné zpětvzetí žaloby. Z uvedeného je zřejmé, že spis byl ve sledovaném období již připraven k meritornímu projednání. Kárně obviněnému přitom nelze vytýkat, že nerozhodl o částečném zpětvzetí návrhu, neboť je výlučně na úvaze soudce, zda o částečném zastavení řízení rozhodne samostatně, či až v rámci meritorního rozhodnutí. V posuzované věci byla nicméně překročena maximálně akceptovatelná lhůta, ve které mělo být započato s meritorním projednáváním věci (jeden rok od předložení spisu po provedení přípravných úkonů). **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 23. 9. 2015 do 8. 3. 2016.**

pokračování

148. sp. zn. 15 C 84/2014 (nečinnost vytykána od 22. 4. 2014 do 21. 8. 2014, od 2. 10. 2014 do 17. 3. 2015 a od 19. 4. 2015 do 7. 3. 2016). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 22. 4. 2014 s poznámkou, že ani přes výzvu soudu nebyl zaplacen soudní poplatek. Kárně obviněný rozhodl dne 22. 8. 2014 o zastavení řízení. Spis byl kárně obviněnému předložen dne 2. 10. 2014 se zaplaceným soudním poplatkem. Následuje usnesení ze dne 17. 3. 2015, kterým kárně obviněný usnesení o zastavení řízení zrušil. Spis byl předložen kárně obviněnému zpět dne 15. 4. 2015 s doručeným usnesením ze dne 17. 3. 2015. Dne 7. 3. 2016 dal kárně obviněný pokyn k zaslání žaloby žalovanému, spolu s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. V případě prvního období vytykané nečinnosti lze konstatovat, že usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku lze považovat za úkon jednoduchý, který měl být proveden v rámci referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu. **První průtahy v řízení tak nastaly v období od 22. 7. 2014 do 21. 8. 2014.** Pokud jde o druhé období vytykané nečinnosti, kárný senát má za to, že i zrušení usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku je úkonem jednoduchým; **další průtahy v řízení tak nastaly v období od 2. 1. 2015 do 16. 3. 2015.** Konečně, ve třetím období vytykané nečinnosti byl kárně obviněným učiněn pouze jeden úkon (7. 3. 2016). Z hlediska procesního postupu není jistě chybou, pokud soudce zasílá návrh na zahájení řízení na vědomí žalovanému až poté, kdy byl zaplacen soudní poplatek. V daném případě měl kárně obviněný ke dni 15. 4. 2015 postaveno na jisto, že soudní poplatek zaplacen byl a řízení dále probíhá; měl tedy zaslat návrh na zahájení řízení žalovanému nejpozději ve lhůtě třech měsíců. **Další průtahy v řízení tak nastaly v období od 15. 7. 2015 do 6. 3. 2016.**

149. sp. zn. 15 C 85/2014 (nečinnost vytykána od 9. 4. 2014 do 7. 3. 2016). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 9. 4. 2014 (nevydán platební rozkaz, bez uvedení důvodů). Dne 7. 3. 2016 byl spis (bez jakéhokoliv pokynu) převeden na VSÚ; ta ve stejný den vydává platební rozkaz. V posuzované věci není zřejmé, proč kárně obviněný nevydal platební rozkaz či nedal pokyn k jeho vydání VSÚ, a to za situace, kdy bez jakýchkoliv dalších úkonů byl vydán (až) dne 7. 3. 2016. Vydání platebního rozkazu, bez nutnosti opatření dalších podkladů, lze považovat za úkon jednoduchý; po přičtení referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu tak lze konstatovat existenci **průtahů v řízení v období od 9. 7. 2014 do 6. 3. 2016.**

150. sp. zn. 15 C 91/2014 (nečinnost vytykána od 7. 5. 2014 do 24. 9. 2014 a od 17. 12. 2014 do 12. 3. 2015). Kárně obviněnému byl spis předložen dne 3. 5. 2014 s žádostí žalobce o osvobození od soudního poplatku. Dne 24. 9. 2014 byl dán pokyn k zaslání vzoru 60 o. s. ř. žalobci. Usnesením ze dne 30. 10. 2014 kárně obviněný osvobodil žalobce od soudních poplatků a současně zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce. Dne 17. 12. 2014 byl spis předložen zpět kárně obviněnému. Ve spise je dále založen výpis z insolvenčního rejstříku, dle kterého usnesením insolvenčního soudu byl ke dni 12. 3. 2015 zjištěn úpadek žalovaného a na jeho majetek byl prohlášen konkurz. Usnesením ze dne 19. 3. 2015 kárně obviněný účastníkům řízení sdělil, že řízení je v důsledku rozhodnutí insolvenčního soudu přerušeno. Pokud jde o první vytykané období, zaslání vzoru 60 o. s. ř. je nepochybně úkonem jednoduchým; po připočtení referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu tak vznikly **průtahy v řízení v období od 7. 8. 2014 do 23. 9. 2014.** V případě druhého vytykaného období bylo zjištěno, že nedlouho po uplynutí referenční lhůty k provedení jednoduchých úkonů došlo v důsledku rozhodnutí insolvenčního soudu *ex lege* k přerušení řízení; nastal-li klid v řízení, nemůže nečinnost soudce vyvolat průtahy v řízení. V tomto období tedy **průtahy v řízení nenastaly.**

151. sp. zn. 15 C 107/2014 (nečinnost vytykána od 15. 4. 2014 do 3. 12. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 15. 4. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Ve věci nebyly provedeny žádné úkony, ve spisu je pouze založen výpis z insolvenčního rejstříku, dle kterého

usnesením insolvenčního soudu byl ke dni 12. 3. 2015 zjištěn úpadek žalovaného a bylo povoleno jeho oddlužení. Usnesením ze dne 3. 12. 2015 kárně obviněný účastníkům sdělil, že v důsledku rozhodnutí insolvenčního soudu je řízení přerušeno. Vzhledem k tomu, že kárně obviněný po předložení spisu neprovedl žádné úkony směřující k meritornímu projednání věci (žalovanému nebyl zaslán na vědomí ani návrh na zahájení řízení), lze po uplynutí referenční lhůty třech měsíců hovořit o **průtazích v řízení v období od 15. 7. 2014 do 11. 3. 2015**.

152. sp. zn. 15 C 120/2014 (nečinnost vytykána od 25. 4. 2014 do 8. 3. 2016). Spis byl kárně obviněnému předložen dne 25. 4. 2014 (nová věc), ve věci nebyl proveden žádný úkon. Ve spise je založen výpis z insolvenčního rejstříku, dle kterého byl usnesením insolvenčního soudu zjištěn úpadek žalovaného ke dni 10. 12. 2014 a na jeho majetek byl prohlášen konkurz. Typově jde o zcela shodnou věc jako věc sp. zn. 15 C 107/2014; **průtahy v řízení tak nastaly v období od 25. 7. 2014 do 9. 12. 2014**.

153. sp. zn. 15 C 164/2014 (nečinnost vytykána od 18. 6. 2014 do 8. 3. 2016). Kárně obviněnému byl spis předložen dne 18. 6. 2014 (návrh na vydání platebního rozkazu). Dne 7. 3. 2016 dal kárně obviněný pokyn k předložení věci VSÚ; ta dne 8. 3. 2016 vydává platební rozkaz. V tomto případě jde o věc typově shodnou s věcí sp. zn. 15 C 85/2014, čemuž odpovídá i její hodnocení kárným senátem. **Průtahy v řízení tedy nastaly v období od 18. 9. 2014 do 7. 3. 2016**.

154. sp. zn. 15 C 176/2014 (nečinnost vytykána od 23. 6. 2014 do 4. 3. 2016). Spis byl kárně obviněnému předložen dne 23. 6. 2014 (návrh na vydání platebního rozkazu). Pokynem ze dne 4. 3. 2016 byl spis předložen VSÚ; ta dne 16. 3. 2016 vydává platební rozkaz. Věc je typově shodná s věcí sp. zn. 15 C 85/2014, čemuž odpovídá i její hodnocení kárným senátem. **Průtahy v řízení tedy nastaly v období od 23. 9. 2014 do 4. 3. 2016**.

155. sp. zn. 15 C 189/2014 (nečinnost vytykána od 24. 7. 2014 do 19. 3. 2015 a od 10. 4. 2015 do 8. 3. 2016). Kárně obviněnému byl spis předložen dne 24. 7. 2014 s žádostí žalobce o osvobození od soudních poplatků. Dne 19. 3. 2015 dal kárně obviněný pokyn k zaslání vzoru 58 o. s. ř. žalobci. Spis byl kárně obviněnému předložen dne 10. 4. 2015 se sdělením žalobce, že vyplněný formulář bezodkladně zašle. Vyplněný formulář byl soudu doručen dne 30. 4. 2015. Další úkony ve věci provedeny nebyly. V případě prvního vytykaného období nečinnosti byl učiněn jediný úkon, a to dne 19. 3. 2015. Jde o úkon jednoduché povahy, který měl být učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 24. 10. 2014 do 19. 3. 2015**. Pokud jde o druhé vytykané období, zde lze o nečinnosti hovořit až od 30. 4. 2015, kdy soudu došel vyplněný formulář vzor 58 o. s. ř. Rozhodnutí o návrhu na osvobození od soudních poplatků lze (na základě vyplněného formuláře) považovat za úkon jednoduchý; po připočtení referenční lhůty třech měsíců tak ve věci nastaly **další průtahy v řízení od 31. 7. 2015 do 8. 3. 2016**.

156. sp. zn. 15 C 192/2014 (nečinnost vytykána od 31. 7. 2014 do 7. 11. 2014 a od 28. 1. 2015 do 8. 3. 2016). Spis byl kárně obviněnému předložen dne 31. 7. 2014 (nový nápad). Dne 7. 11. 2014 referoval kárně obviněný zaslání žaloby žalovanému, s výzvou ke sdělení procesního stanoviska (soudní poplatek byl zaplacen již při podání návrhu). V tomto období byl jednoduchý úkon proveden jen těsně za hranicí referenční lhůty třech měsíců a kárný senát tedy naznal, že se **v tomto případě o průtahy v řízení nejedná**. Pokud jde o druhé období vytykané nečinnosti, kárně obviněnému byl spis s vyjádřením žalovaného předložen dne 8. 1. 2015. Dne 28. 1. 2015 byla soudu doručena replika žalobce. Kárně obviněný dne 10. 5. 2016 stanovil termín ústního jednání. V tomto období je zřejmé, že spis byl již připraven k meritornímu projednání. Za této situace lze za akceptovatelnou dobu nečinnosti považovat maximálně dobu

pokračování

devíti měsíců od předložení zreferovaného spisu, v níž mělo být přistoupeno k věcnému projednání žaloby. **Průtahy v řízení tedy nastaly v období od 28. 10. 2015 do 8. 3. 2016.**

157. sp. zn. 15 C 195/2014 (nečinnost vytýkána v období od 14. 1. 2015 do 26. 2. 2016). Kárně obviněnému byl spis předložen dne 14. 1. 2015 (v té době byl již vybrán soudní poplatek a zaslána žaloba žalovanému). Ve spise byl založen dále návrh žalobce na připuštění vstupu nového žalobce do řízení. O tomto návrhu rozhodl kárně obviněný dne 26. 2. 2016. Rozhodnutí o připuštění jiného žalobce, za situace, kdy soud rozhoduje jen na základě podaného návrhu a listin, které ho doprovázejí, lze považovat za úkon jednoduchý, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 14. 4. 2015 do 25. 2. 2016.**

158. sp. zn. 15 C 206/2014 (nečinnost vytýkána od 14. 7. 2014 do 7. 3. 2016). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 14. 7. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Ve věci nebyl proveden žádný úkon. Vzhledem k tomu, že kárně obviněný vůbec neprovedl prvotní administraci spisu (včetně zaslání návrhu na zahájení řízení žalovanému), lze po uplynutí třech měsíců od předložení spisu hovořit o průtazích v řízení. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 14. 10. 2014 do 6. 3. 2016.**

159. sp. zn. 15 C 209/2014 (nečinnost vytýkána od 27. 10. 2014 do 8. 3. 2016). Řízení bylo zahájeno dne 14. 7. 2014. V době předložení spisu kárně obviněnému (27. 10. 2014) byl již zaplacen soudní poplatek, žalovanému byla zaslána žaloba a ve věci bylo vydáno předběžné opatření. V té době byl spis již připraven k meritornímu projednání. Dalším úkonem je až stanovení termínu ústního jednání (úkon ze dne 7. 6. 2016). Vzhledem k tomu, že ve sledovaném období byla již věc připravena k meritornímu projednání, lze jako maximální dobu nečinnosti kárně obviněného (od předložení spisu dne 27. 10. 2014) akceptovat dobu devíti měsíců. Po jejím uplynutí tak **nastaly průtahy v řízení v období od 27. 10. 2015 do 8. 3. 2016.**

160. sp. zn. 15 C 210/2014 (nečinnost vytýkána od 18. 7. 2014 do 7. 3. 2016). Spis byl předložen kárně obviněnému dne 18. 7. 2014 k odstranění vad žaloby. Následuje pouze odpověď kárně obviněného na dotaz stran stavu řízení a opakované pokusy o doručení této odpovědi žalobci. Žádný další úkon ve věci proveden nebyl. Dle názoru kárného senátu se žaloba v této věci nejeví *a priori* jako neprojednatelná a pokud kárně obviněný se spisem opakovaně pracoval a nepřistoupil, ani přes upozornění tajemnice, k odstranění jejích vad, lze usuzovat, že žalobu považoval za projednatelnou. Za této situace měl tedy žalobu nejdéle v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu zaslat žalovanému na vědomí. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 18. 10. 2014 do 7. 3. 2016.**

161. sp. zn. 15 C 212/2014 (nečinnost vytýkána od 3. 2. 2014 do 28. 4. 2014, od 4. 8. 2014 do 21. 9. 2015 a od 30. 9. 2015 do 7. 3. 2016). Věc byla kárně obviněnému přidělena dne 3. 2. 2014 (nový nápad, žaloba o neplatnost manželství). Dne 28. 4. 2014 vyzvala asistentka žalobce k předložení kopie oddacího listu. Spis byl kárně obviněnému předložen dne 4. 8. 2014 s vyjádřením žalované. Dne 21. 9. 2015 byl do spisu založen úmrtní list žalobce. Spis byl kárně obviněnému opět předložen dne 30. 9. 2015, mimo jiné s žádostí opatrovníka (ze dne 29. 9. 2015) o sdělení stavu řízení, s tím, že ve věci probíhá dědické řízení. Do spisu byla dále založena žádost notářky o zaslání rozhodnutí (6. 11. 2015). V případě prvního období vytýkané nečinnosti byl jednoduchý úkon učiněn v rámci referenční tříměsíční lhůty. **O průtahy v řízení se tedy nejedná.** Pokud jde o druhé období vytýkané nečinnosti, z obsahu spisu je zřejmé, že až do doby zjištění úmrtí žalobce se jednalo o věc připravenou k meritornímu projednání. V rámci sledovaného období tedy **opět k průtahům v řízení nedošlo.** Co se týče třetího období vytýkané nečinnosti, je evidentní, že z povahy věci nebylo možné rozhodnout jinak, než řízení

zastavit (šlo o věc statusovou, kdy zemřel žalobce). Zastavení řízení v takovém případě lze tedy považovat za jednoduchý úkon, který měl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu; současně měl kárně obviněný zohlednit fakt, že jeho rozhodnutí bude mít relevanci v rámci souběžně probíhajícího dědického řízení. Po připočtení referenční lhůty třech měsíců tedy lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 31. 12. 2015 do 7. 3. 2016.**

162. sp. zn. 15 C 214/2014 (nečinnost vytykána od 22. 7. 2014 do 8. 3. 2016). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 22. 7. 2014 (zrušený EPR – podán odpor). Ve věci nebyl proveden žádný úkon. Vzhledem k tomu, že žalobce neprovedl žádnou administraci spisu (zejména nezaslal návrh na zahájení řízení na vědomí žalovanému), lze po uplynutí referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu hovořit o **průtazích v řízení v období od 22. 10. 2014 do 8. 3. 2016.**

163. sp. zn. 15 C 223/2014 (nečinnost vytykána od 12. 9. 2014 do 4. 3. 2016). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 12. 9. 2014 (návrh na vydání platebního rozkazu, se zaplaceným soudním poplatkem). Dne 4. 3. 2016 byla věc (bez jakéhokoli pokynu) přidělena VSÚ; ta téhož dne vydává platební rozkaz. Jde o typově zcela shodnou věc jako ve věci sp. zn. 15 C 85/2014, čemuž odpovídá i hodnocení kárného senátu. **Průtahy v řízení nastaly od 12. 12. 2014 do 4. 3. 2016.**

164. sp. zn. 15 C 226/2014 (nečinnost vytykána od 26. 11. 2014 do 7. 3. 2016). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 26. 11. 2014 (odpor proti platebnímu rozkazu). Prvním úkonem kárně obviněného je až stanovení termínu ústního jednání ze dne 7. 3. 2016; téhož dne dal kárně obviněný pokyn k doručení odporu žalobci. Zaslání odporu proti platebnímu rozkazu je jednoduchým úkonem, který měl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. **Průtahy v řízení tedy nastaly v období od 26. 2. 2015 do 7. 3. 2016.**

165. sp. zn. 15 C 234/2014 (nečinnost vytykána od 6. 9. 2014 do 8. 3. 2016). Spis byl kárně obviněnému předložen dne 25. 8. 2014 s tím, že je žalobce třeba vyzvat k odstranění vad podání. Výzva k odstranění vad podání byla kárně obviněným vydána dne 15. 10. 2014. Kárně obviněnému byl spis předložen zpět dne 6. 11. 2014 s doplněnou žalobou. Dále již ve věci nebyl učiněn žádný úkon. V době do 6. 11. 2014 nelze hovořit o průtazích v řízení (úkon ze dne 15. 10. 2014 byl učiněn v rámci referenční lhůty). Poté, co byl spis předložen kárně obviněnému s doplněnou žalobou, bylo jeho povinností zaslat žalobu na vědomí žalovanému, a to nejpozději v referenční lhůtě třech měsíců. Po připočtení této lhůty lze tedy hovořit o **průtazích v řízení v období od 6. 2. 2015 do 8. 3. 2016.**

166. sp. zn. 15 C 237/2014 (nečinnost vytykána od 5. 9. 2014 do 7. 3. 2016). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 5. 9. 2014 (nedoručitelný EPR). Prvními úkony kárně obviněného je až usnesení ze dne 7. 3. 2016, kterým byli účastníci vyzváni ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně s tím byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení a jeho rozšíření, s žádostí o vyjádření procesního stanoviska. Rozeslání návrhu na zahájení řízení je úkonem, který měl být učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců od předložení spisu. Lze tedy hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 5. 12. 2014 do 6. 3. 2016.**

167. sp. zn. 15 C 239/2014 (nečinnost vytykána od 5. 9. 2014 do 7. 3. 2016). Jde o věc skutkově zcela identickou jako věc sp. zn. 15 C 237/2014; **průtahy v řízení nastaly v období od 5. 12. 2014 do 7. 3. 2016.**

168. sp. zn. 15 C 240/2014 (nečinnost vytykána od 5. 9. 2014 do 7. 10. 2015). Kárně obviněnému byla věc přidělena dne 5. 9. 2014 (nový nápad). Prvním úkonem, přičitatelným kárně obviněnému, je až úkon tajemnice ze dne 7. 10. 2015, kterým byla zaslána

pokračování

žalovanému na vědomí žaloba, s žádostí o vyjádření. Zaslání žaloby na vědomí žalovanému je nepochybně jednoduchým úkonem; vzhledem k tomu, že nebyl učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od přidělení spisu, vznikly **průtahy v řízení v období od 5. 12. 2014 do 6. 10. 2015.**

169. sp. zn. 15 C 242/2014 (nečinnost vytýkána od 5. 9. 2014 do 4. 11. 2015). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 5. 9. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Následuje až úkon ze dne 4. 11. 2015, kdy kárně obviněný usnesením vyzval účastníky, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně s tím byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení s žádostí o sdělení procesního stanoviska. Zaslání návrhu na zahájení řízení žalovanému je nepochybně jednoduchým úkonem, který měl být učiněn v referenční lhůtě třech měsíců od přidělení spisu. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 5. 12. 2014 do 3. 11. 2015.**

170. sp. zn. 15 C 243/2014 (nečinnost vytýkána od 10. 9. 2014 do 7. 3. 2016). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 10. 9. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem kárně obviněného je až zaslání návrhu žalovanému s žádostí o sdělení procesního stanoviska. Úkon ze dne 7. 3. 2016 je úkonem jednoduchým, který měl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců od přidělení spisu. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 10. 12. 2014 do 6. 3. 2016.**

171. sp. zn. 15 C 245/2014 (nečinnost vytýkána od 10. 9. 2014 do 4. 11. 2015). Spis byl převeden na kárně obviněného dne 10. 9. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem je až usnesení ze dne 4. 11. 2015, kterým kárně obviněný vyzval účastníky, zda souhlasí s procesním postupem dle § 115 o. s. ř.; současně byl zaslán návrh na zahájení řízení žalovanému, s žádostí o sdělení procesního stanoviska. Úkon ze dne 4. 11. 2015 byl úkonem jednoduchým, který měl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců od přidělení spisu. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 10. 12. 2014 do 3. 11. 2015.**

172. sp. zn. 15 C 246/2014 (nečinnost vytýkána od 10. 9. 2014 do 8. 3. 2016). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 10. 9. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Ve věci nebyl proveden žádný úkon; ze založeného výpisu z insolvenčního rejstříku se podává, že usnesením insolvenčního soudu byl ke dni 27. 5. 2015 zjištěn úpadek žalovaného a bylo povoleno jeho oddlužení. Je zřejmé, že kárně obviněný neprovedl ve věci žádné přípravné úkony, a to ani zaslání návrhu na zahájení řízení žalovanému. Jde přitom o jednoduchý úkon, který měl být proveden v referenční lhůtě třech měsíců od předložení spisu. **Ve věci tedy vznikly průtahy v řízení v období od 10. 12. 2014 do 27. 5. 2015.**

173. sp. zn. 15 C 247/2014 (nečinnost vytýkána od 10. 9. 2014 do 4. 11. 2015). Na kárně obviněného byl spis převeden dne 10. 9. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Následuje až úkon ze dne 4. 11. 2015, kdy kárně obviněný usnesením vyzval účastníky ke sdělení, zda souhlasí s procesním postupem dle § 115a o. s. ř.; současně s tím byl žalobci doručen návrh na zahájení řízení, s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Jde o věc typově shodnou s věcí sp. zn. 15 C 245/2014, čemuž odpovídá i hodnocení věci kárným senátem. **Průtahy v řízení nastaly v období od 10. 12. 2014 do 3. 11. 2015.**

174. sp. zn. 15 C 249/2014 (nečinnost vytýkána od 3. 10. 2014 do 7. 3. 2016). Spis byl předložen kárně obviněnému dne 3. 10. 2014 (nový nápad, soudní poplatek byl zaplacen). Následuje úkon ze dne 7. 3. 2016, kdy kárně obviněný usnesením vyzval účastníky ke sdělení, zda souhlasí s procesním postupem dle § 115a o. s. ř.; současně s tím byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení, s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Jde o věc typově shodnou s věcí sp. zn. 15 C 245/2014, čemuž odpovídá i její hodnocení kárným senátem. **Průtahy v řízení nastaly v období od 3. 1. 2015 do 6. 3. 2016.**

175. sp. zn. 15 C 250/2014 (nečinnost vytýkána od 18. 9. 2014 do 7. 3. 2016). Věc napadla u Okresního soudu v Kutné Hoře; po jejím postoupení Okresnímu soudu v Liberci byla přidělena kárně obviněnému dne 18. 9. 2014. Jediným úkonem kárně obviněného je pokyn ze dne 7. 3. 2016 k zaslání žaloby žalovanému, s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Zaslání návrhu na zahájení řízení žalovanému je úkonem jednoduchým, který měl kárně obviněný učinit v referenční lhůtě třech měsíců od předložení věci. Zjištěná nečinnost je v této věci o to závažnější s ohledem na podání žalovaného, doručené soudu dne 18. 2. 2015, ve kterém výslovně žádal, aby mu byla zaslána žaloba s tím, že se k ní chce vyjádřit; kárně obviněný ani na tuto výzvu nezareagoval. **Průtahy v řízení nastaly v období od 18. 12. 2014 do 6. 3. 2016.**

176. sp. zn. 15 C 251/2014 (nečinnost vytýkána od 18. 9. 2014 do 7. 3. 2016). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 18. 9. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Prvním úkonem kárně obviněného je až usnesení ze dne 7. 3. 2016, kterým oba účastníky vyzval ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně zaslal žalovanému na vědomí návrh na zahájení řízení s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Úkon ze dne 7. 3. 2016 byl nepochybně úkonem jednoduchým; po připočtení referenční lhůty třech měsíců lze tedy konstatovat **průtahy v řízení v období od 8. 12. 2014 do 6. 3. 2016.**

177. sp. zn. 15 C 252/2014 (nečinnost vytýkána od 3. 10. 2014 do 21. 9. 2015 a od 6. 10. 2015 do 12. 4. 2016). Kárně obviněnému byl spis předložen dne 3. 10. 2014 s žádostí žalobce o osvobození od soudních poplatků. Pokyn k zaslání vzoru 58 o. s. ř. žalobci referoval kárně obviněný až dne 21. 9. 2015. Spis byl, s vyplněným vzorem, předložen kárně obviněnému dne 6. 10. 2015. V případě prvního sledovaného období není pochyb o tom, že zaslání vzoru 58 o. s. ř. je úkonem jednoduchým; po přičtení referenční lhůty třech měsíců k datu předložení spisu tak vznikly **průtahy v řízení v období od 3. 1. 2015 do 20. 9. 2015.** Pokud jde o druhé období vytýkané nečinnosti, rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků lze považovat za úkon jednoduchý, má-li soud k dispozici vyplněný vzor 58 o. s. ř. a není-li třeba žádat předložení dalších podkladů. Za této situace lze i na provedení tohoto úkonu aplikovat referenční lhůtu třech měsíců; po jejím uplynutí vznikly další **průtahy v řízení v období od 6. 1. 2016 do 12. 4. 2016.**

178. sp. zn. 15 C 254/2014 (nečinnost vytýkána od 9. 10. 2014 do 7. 3. 2016). Kárně obviněnému byl spis (se zaplaceným soudním poplatkem) předložen dne 9. 10. 2014. Jediným úkonem ve věci je usnesení ze dne 7. 3. 2016, kterým kárně obviněný vyzval účastníky ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně s tím byl žalovanému zaslán návrh na zahájení řízení, s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Typově jde o věc zcela shodnou jako ve věci sp. zn. 15 C 245/2014, čemuž odpovídá i její hodnocení kárným senátem. **Průtahy v řízení tak vznikly v období od 9. 1. 2015 do 6. 3. 2016.**

179. sp. zn. 15 C 255/2014 (nečinnost vytýkána od 24. 9. 2014 do 25. 1. 2016 a od 26. 1. 2016 do 8. 3. 2016). Věc napadla dne 3. 12. 2013 u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou. Po postoupení věci Okresnímu soudu v Liberci byla přidělena kárně obviněnému dne 24. 9. 2014 (v té době byl již vybrán soudní poplatek i zaslán návrh na zahájení řízení žalované). Dne 27. 12. 2015 žalovaná zemřela. Dne 27. 1. 2016 učinil kárně obviněný dotaz na právního zástupce žalobce, zda i nadále na podaném návrhu trvá. Přípisem, doručeným soudu dne 8. 2. 2016, zástupce žalobce sdělil, že na návrhu trvá s tím, že by mělo být vyčkáno výsledku dědického řízení. Následují dotazy kárně obviněného na stav dědického řízení, v periodických lhůtách. Obsah předloženého spisu nasvědčuje závěru, že věc byla již v době přidělení kárně obviněnému způsobilá k meritornímu projednání. Za této situace bylo možné po kárně obviněném spravedlivě požadovat, aby nejpozději ve lhůtě jednoho roku od předložení spisu

pokračování

přistoupil k věcnému projednání žaloby. Po marném uplynutí této lhůty tak nastaly **průtahy v řízení v období od 24. 9. 2015 do 25. 1. 2016**. Co se týče druhého období vytykávané nečinnosti, zde, za shora popsaného stavu věci, byl postup kárně obviněného logický; bylo na jeho úvaze, zda přeruší řízení do doby skončení řízení dědického, či zda bude v přiměřených lhůtách sledovat stav dědického řízení. **V tomto období tedy průtahy v řízení nevznikly.**

180. sp. zn. 15 C 257/2014 (nečinnost vytykána od 25. 9. 2014 do 4. 11. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 25. 9. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Následuje až úkon ze dne 4. 11. 2015, kdy kárně obviněný usnesením vyzval účastníky ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně zaslal návrh na zahájení řízení žalovanému s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Typově jde o věc zcela shodnou jako ve věci sp. zn. 15 C 245/2014; tomu odpovídá i její hodnocení kárným senátem. **Průtahy v řízení vznikly v období od 25. 12. 2014 do 3. 11. 2015.**

181. sp. zn. 15 C 258/2014 (nečinnost vytykána od 25. 9. 2014 do 4. 11. 2015). Věc je skutkově i právně zcela identická s věcí sp. zn. 15 C 257/2014; tomu odpovídá i její hodnocení kárným senátem. **Průtahy v řízení nastaly v období od 25. 12. 2014 do 3. 11. 2015.**

182. sp. zn. 15 C 259/2014 (nečinnost vytykána od 25. 9. 2014 do 4. 11. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 25. 9. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Následuje až úkon ze dne 4. 11. 2015, kdy kárně obviněný usnesením vyzval účastníky ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně zaslal návrh na zahájení řízení žalovanému, s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Typově jde o věc zcela shodnou jako ve věci sp. zn. 15 C 245/2014; tomu odpovídá i její hodnocení kárným senátem. **Průtahy v řízení vznikly v období od 25. 12. 2014 do 3. 11. 2015.**

183. sp. zn. 15 C 260/2014 (nečinnost vytykána od 25. 9. 2014 do 7. 3. 2016). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 25. 9. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Dne 7. 3. 2016 vydal kárně obviněný usnesení, kterým vyzval účastníky ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; současně dal pokyn k zaslání návrhu na zahájení řízení žalovanému, s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Typově jde o věc shodnou jako ve věci sp. zn. 15 C 257/2014; tomu odpovídá i její hodnocení kárným senátem. **Průtahy v řízení nastaly v období od 25. 12. 2014 do 6. 3. 2016.**

184. sp. zn. 15 C 262/2014 (nečinnost vytykána od 2. 10. 2014 do 4. 11. 2015). Spis byl na kárně obviněného převeden dne 2. 10. 2014 (zrušený EPR pro nedoručitelnost). Následuje úkon kárně obviněného ze dne 4. 11. 2015, kdy usnesením vyzval žalovaného ke sdělení, zda souhlasí s postupem dle § 115a o. s. ř.; zároveň mu byl zaslán návrh na zahájení řízení, s výzvou ke sdělení procesního stanoviska. Úkon ze dne 4. 11. 2015 je úkonem jednoduchým; po připočtení referenční hodnoty třech měsíců od přidělení spisu kárně obviněnému lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 2. 1. 2015 do 4. 11. 2015.**

185. sp. zn. 15 C 263/2014 (nečinnost vytykána od 2. 10. 2014 do 4. 11. 2015). Věc je skutkově i právně zcela identická jako ve věci sp. zn. 15 C 262/2014; **průtahy v řízení nastaly v období od 2. 1. 2015 do 4. 11. 2015.**

186. sp. zn. 15 C 266/2014 (nečinnost vytykána od 9. 12. 2014 do 4. 8. 2015 a od 14. 9. 2015 do 12. 4. 2016). Řízení ve věci bylo zahájeno dne 29. 9. 2014. Usnesením ze dne 17. 10. 2014 bylo řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno. Kárně obviněnému byl spis předložen dne 9. 12. 2014 s doplaceným soudním poplatkem. Usnesením ze dne 4. 8. 2015 kárně obviněný usnesení o zastavení řízení zrušil. Dne 14. 9. 2015 byl spis předložen zpět kárně obviněnému.

Ten dne 9. 6. 2016 stanovil termín ústního jednání. Pokud jde o první vytýkané období nečinnosti, dle názoru kárného senátu lze usnesení, kterým se ruší předchozí usnesení o nezaplacení soudního poplatku z důvodu jeho dodatečného zaplacení, považovat za úkon jednoduchý, neboť není podmíněno složitějším skutkovým či právním ohodnocením věci. Bylo tedy možné po kárně obviněném požadovat, aby takové usnesení vydal v rámci referenční lhůty třech měsíců poté, kdy mu byl předložen spis. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 9. 3. 2015 do 3. 8. 2015.** V případě druhého období vytýkané nečinnosti je zřejmé, že věc již byla připravena k meritornímu projednání. Za situace, kdy byl termín ústního jednání stanoven s odstupem zhruba devíti měsíců poté, kdy byl kárně obviněnému předložen kompletní spis, lze takovou dobu považovat ještě za akceptovatelnou. **Průtahy v řízení tedy v tomto období nenastaly.**

187. sp. zn. 15 C 270/2014 (nečinnost vytýkána od 17. 12. 2014 do 4. 3. 2016). Dle úředního záznamu ve spisu byl spis kárně obviněnému předložen dne 17. 12. 2014. Připojený výpis ze systému ISAS je nicméně pro vnitřní rozpornost neprůkazný; shoda mezi obsahem spisu a výpisem z ISAS nastává až ke dni 4. 3. 2016. Za této situace nelze mít bezpečně za prokázané, že byl spis ve sledovaném období v dispozici kárně obviněného. **Existenci průtahů v řízení, přičitatelných kárně obviněnému, tak nelze v tomto období prokázat.**

188. sp. zn. 15 C 271/2014 (nečinnost vytýkána od 18. 12. 2014 do 8. 3. 2016). Řízení ve věci bylo zahájeno dne 23. 7. 2014; dne 8. 12. 2014 byl spis předložen kárně obviněnému po provedení všech přípravných úkonů. Prvním úkonem kárně obviněného bylo stanovení termínu ústního jednání ze dne 11. 4. 2016. V posuzovaném období byla věc již připravena k meritornímu projednání; vzhledem k tomu, že kárně obviněnému byl spis předložen na přelomu roku 2014 a 2015, aplikoval kárný senát na tento případ maximální akceptovatelnou dobu nečinnosti v rozsahu devíti měsíců, v níž měl kárně obviněný přistoupit k věcnému projednávání žaloby. **Průtahy v řízení tak nastaly v období od 18. 9. 2015 do 7. 3. 2016.**

189. sp. zn. 15 C 273/2014 (nečinnost vytýkána od 14. 1. 2015 do 8. 3. 2016). Kárně obviněnému byl spis předložen dne 14. 1. 2015 s tím, že žalobce neuhradil soudní poplatek ani přes výzvu soudu. Kárně obviněný žádný úkon neprovedl, spis mu byl poté opětovně předložen dne 4. 11. 2015 s žádostí právního zástupce žalobce o zaslání výzvy k zaplacení soudního poplatku s tím, že žádná výzva soudu mu dosud doručena nebyla (výzva byla omylem zaslána žalovanému). Ani na tuto žádost kárně obviněný nezareagoval. S ohledem na popsany skutkový stav má kárný senát za to, že pokud kárně obviněný vycházel z toho, že soudní poplatek nebyl (ani přes výzvu soudu) zaplacen, měl v souladu se zákonem řízení o žalobě zastavit. Takové usnesení nevyžaduje složité právní a skutkové hodnocení věci a mohlo být proto vydáno v referenční lhůtě pro jednoduché úkony. Pokud si snad byl kárně obviněný závady v doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku vědom, měl dát pokyn k doručení nové výzvy, a to taktéž v rámci referenční lhůty pro jednoduché úkony. Vzhledem k tomu, že ani jedním způsobem nepostupoval a zůstal naopak zcela nečinný, vznikly ve věci **průtahy v řízení v období od 14. 3. 2015 do 8. 3. 2016.**

190. sp. zn. 15 C 274/2014 (nečinnost vytýkána od 9. 12. 2015 do 8. 3. 2016). Věc napadla dne 14. 8. 2014; kárně obviněnému byla předložena dne 9. 12. 2015 (v systému ISAS je uveden údaj „9. 12. 2014“ – s ohledem na datum nápadu věci jde o evidentní omyl). Věc byla v té době připravena k meritornímu projednání (byl zaplacen soudní poplatek, návrh na zahájení řízení byl doručen žalovanému a soud obdržel jeho vyjádření k věci). Za této situace bylo možné po kárně obviněném spravedlivě požadovat, aby nejpozději ve lhůtě devíti měsíců od předložení spisu započal s věcným projednáváním žaloby. Datum ukončení vytýkané nečinnosti, jak vyplývá

pokračování

z kárného návrhu, se nachází uvnitř této lhůty; **ve sledovaném období tedy k průtahům v řízení nedošlo.**

191. sp. zn. 16 C 229/2014 (nečinnost vytykána od 5. 1. 2015 do 8. 3. 2016). Věc napadla dne 30. 4. 2014, byl vydán EPR, který byl pro odpor zrušen; odpor byl zaslán žalobci na vědomí. Na základě opatření kárné navrhovatelky byla věc ke dni 7. 1. 2015 převedena na kárně obviněného (vyloučení stávajícího soudce). Prvním úkonem kárně obviněného je stanovení termínu ústního jednání dne 7. 6. 2016. Z uvedeného je zřejmé, že v době převedení spisu na kárně obviněného byla již věc připravena k meritornímu projednávání. Za maximální akceptovatelnou lhůtu, ve které měly již být činěny úkony v souvislosti s věcným projednáváním žaloby, lze v tomto případě považovat devět měsíců; po jejím marném uplynutí nastaly **průtahy v řízení v období od 7. 10. 2015 do 8. 3. 2016.**

Z výše uvedeného přehledu vyplývá, že **průtahy v řízení byly shledány v celkem 167 soudních věcech. Celkový počet zjištěných průtahů** je nicméně ještě vyšší (v řadě spisů došlo k průtahům opakovaným) a činí **196 případů. V celkem 69 případech** dospěl kárný senát k závěru, že **vytýkané období nečinnosti průtahem není, případně nebylo možné na jisto prokázat, kdo je za vznik průtahů odpovědný.** Pokud jde o **průměrnou délku zjištěných průtahů, průtahy do 6 měsíců představují 23%, 6 až 12 měsíců 13%, 12 až 24 měsíců 44 % a nad 24 měsíců 20%.** Konečně **zcela rozhodující většina zjištěných průtahů (177 případů) jde na vrub nečinnosti v situaci, kdy měl kárně obviněný provést pouze jednoduchý úkon.**

V souvislosti s případy, kdy kárný senát naznal, že ve vytýkaných obdobích průtahy nenastaly, případně že jejich existenci nebylo možné na základě předložených podkladů s jistotou prokázat, kárný senát, na rozdíl od své dřívější praxe, JUDr. M. kárného obvinění v tomto rozsahu nezprostil, neboť se rozhodl následovat přístup dřívější kárné judikatury, dle které v těchto případech nemá zvláštní zprošťující výrok místa. S ohledem na výše konstatovanou povahu tohoto typu kárného provinění a specifickou povahu kárného řízení Nejvyšší soud (jako soud kárný) již v rozhodnutí ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006 uvedl, že *„pokud ve vymezeném období soudce zavinil průtahy ve více věcech, nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění soudcovských povinností s tím důsledkem, že pokud se v kárném řízení neprokáže, že v určitém spise k zaviněným průtahům ze strany soudce došlo, takový spis se do výroku prostě nepojme (s patřičným vysvětlením v odůvodnění rozhodnutí). Při takto pojímané definici skutkové podstaty kárného provinění pak není důvodu, aby soudce byl v takovém případě kárného obvinění zprošťován, resp. aby bylo kárné řízení ohledně takové věci (spisu) zastavováno.“* Tento přístup byl kárnými senáty v praxi dlouhodobě používán a kárný senát i v nyní posuzované věci považuje za rozumné postupovat stejným způsobem. Z tohoto důvodu proto ve shora konstatovaném rozsahu nevyhlásil též samostatný zprošťující výrok; na podstatě věci, tedy (1) vymezení případů, kdy byly konstatovány průtahy v řízení, za něž je ukládáno kárné opatření, a (2) vymezení celkového období, kdy (v konkrétních věcech) průtahy nastaly, takový postup nemění ničeho.

Pokud jde o případy, kde kárný senát dovodil existenci průtahu v řízení, je nutno připomenout, že samotné zjištění existence průtahu ještě nepostačuje pro závěr o kárném provinění soudce. Je totiž nutno ještě uvážit, do jaké míry je tento stav přičitatelný právě zaviněnému porušení jeho soudcovských povinností. V této souvislosti se nabízí celá řada hodnotících kritérií.

Ve většině případů lze za zásadní kritérium považovat *situaci v senátu* kárně obviněného soudce, ve smyslu nápadu věcí, počtu vyřizovaných věcí a stavu nedodělků. Kárný senát si je vědom faktu, že předmětem kárného návrhu nebylo tvrzení o nízké výkonnosti JUDr. M. či množství neskončených věcí, výše uvedené faktory ovšem hrají významnou roli při posouzení

jeho celkového pracovního zatížení a jsou též spolehlivým indikátorem jeho celkového přístupu k plnění povinností soudce. Za situace, kdy je soudce zatížen větším množstvím neskončených věcí, enormním nápadem, či je-li například přerážen na agendu, s níž nemá potřebné zkušenosti, pak takový stav logicky do značné míry determinuje nejen jeho výkonnost, ale také strukturu a stav neskončených věcí; není myslitelné, aby soudce za tohoto stavu, bez odpovídajícího opatření ze strany vedení soudu, vyřizoval nejen požadovaný počet věcí, ale aby i rozhodoval v přiměřených lhůtách a nevyvolával tak průtahy v řízení (k tomu srov. například rozhodnutí tohoto kárného senátu ze dne 5. 11. 2015, č. j. 11 Kss 8/2014-119). Uvedené, pochopitelně, platí za situace, kdy soudce dlouhodobě vyřizuje uspokojivý počet věcí. Činnost každého soudce má totiž „*svoje limity a po nikom nelze požadovat, aby se nikoliv krátkodobě, nýbrž trvale, pracovním přepínal, vystavoval se nezvládnutelným stresům a ve prospěch nadstandardního plnění pracovních úkolů dlouhodobě zcela potlačoval svůj soukromý život. Soudce proto nemůže být shledán kárně odpovědným za to, že je dlouhodobě značně vytížen a v důsledku toho prostě není schopen činit všechny potřebné úkony neprodleně tak, jak by to odpovídalo potřebám každého jednotlivého řízení a zejména zájmům účastníků na co možná nejrychlejším rozhodnutí ve věci.*“ (rozhodnutí kárného senátu tohoto soudu ze dne 20. 3. 2014, č. j. 16 Kss 9/2013-91).

Pokud jde o nápad věcí a počet věcí nevyřizovaných v rozhodném období, zde kárný senát vycházel z údajů soudní evidence předložených kárnou navrhovatelkou a z rozvrhů práce, jak byly podrobně popsány výše, neboť jejich relevanci kárně obviněný nikterak nezpochybnil. Ze stejného zdroje čerpal kárný senát i údaje týkající se výkonnosti kárně obviněného; podpůrně též vycházel z vyjádření soudcovské rady a z listin dokládajících projednávání deficitů v práci kárně obviněného s vedením soudu (ani tyto podklady, provedené jako důkazy, kárně obviněný nikterak nerozporoval).

Co se týče stavu nedodělků v soudním oddělení 15 C, ten byl v roce 2014 enormně vysoký (v květnu 2014 kulminoval na hodnotě 938 věcí). Je evidentní, že bez opatření ze strany vedení soudu šlo o situaci, z pohledu kárně obviněného, nezvladatelnou, která už ze své podstaty multiplikovala vznik dalších průtahů v řízení v jednotlivých věcech (tento stav ostatně kárný senát zohlednil při úvaze o delší akceptovatelné době nečinnosti v případech, kdy mělo být přistoupeno k meritornímu projednání věci). Nelze ale současně přehlédnout, že na vzniku tohoto neudržitelného stavu se rozhodující mírou podílel sám kárně obviněný svou nedostatečnou výkonností a nesprávnou organizací práce v předcházejícím období (na to upozornil kárný senát již v předcházejícím kárném rozhodnutí). Sejmout tedy z kárně obviněného odpovědnost za průtahy vzniklé do počátku roku 2015 tak rozhodně není namístě, a to zejména pokud se jedná o průtahy při provádění jednoduchých úkonů. Kárný senát zohlednil dále fakt, že kárně obviněnému byl od října 2014 prakticky zastaven nápad (do konce roku napadlo pouze 8 věcí specializované agendy) a od ledna 2015 do dubna 2016 mu byl nápad zastaven zcela. Nelze jistě rozumně předpokládat, že důsledky zastavení nápadu se na množství neskončených věcí a zejména na stavu jejich rozpracovanosti projeví okamžitě; minimálně od počátku roku 2015 však měl kárně obviněný, dle názoru kárného senátu, dostatečný prostor pro to, aby zabránil vzniku nových průtahů v řízení a aby minimalizoval existenci průtahů přetrvávajících. Zbývá dodat, že v době, kdy byl do senátu 15 C (v letech 2014 a 2016) puštěn plný nápad, šlo o zcela standardní zatížení kárně obviněného, a to jak z pohledu absolutních čísel, tak i ve srovnání s ostatními kolegy.

Otázku výkonnosti kárně obviněného (jak byla podrobně popsána výše) hodnotí kárný senát (ve vztahu ke koeficientům výkonnosti Ministerstva spravedlnosti, které však bere pouze jako zcela orientační ukazatel) z hlediska celkového sledovaného období jako lehce podprůměrnou. Prostým propočtem počtu všech skončených věcí na civilním úseku a počtu soudců na tomto úseku lze dále dospět ke zcela jednoznačnému závěru, že ve sledovaném období

pokračování

byla výkonnost kárně obviněného, ve srovnání s kolegy, podprůměrná. Zde je ovšem nutno znovu upozornit, že překračovali-li ostatní kolegové dlouhodobě orientační výkonnostní koeficienty Ministerstva spravedlnosti, jde o výkony hodné uznání, nelze v nich však spatřovat normu, jíž musí splňovat každý soudce. Pro potřeby hodnocení dané věci postačí konstatovat, že kárně obviněný v posuzovaném období nevyřizoval takové množství věcí, které by ho do určité míry liberovalo z pohledu zavinění průtahů v jednotlivých věcech (viz úvaha výše). Pouze pro úplnost kárný senát poznamenává, že nesdílí názor kárné navrhovatelky, dle kterého zastavení nápadu automaticky implikuje možnost výraznějšího zvýšení počtu vyřizovaných věcí, neboť soudce je v této době obřemeněn od rutinních úkonů spojených s administrací nového nápadu; nelze totiž přehlédnout, že za tohoto stavu soudci nenapadají věci, které lze poměrně jednoduše vyřídit procesním rozhodnutím, a tím zvýšit výkonnost.

V rámci prvního kritéria zbývá konečně posoudit vliv specializace kárně obviněného a jeho soudcovské zkušenosti. Ani zde kárný senát nenalezl okolnosti, které by měly negativní vliv na jeho možnost vyřizovat věci bez průtahů. Kárně obviněný je zkušeným soudcem, který se pracovním právní specializaci věnuje dlouhodobě, a vykonávání této agendy tak pro plnění jeho soudcovských povinností neznamenal nepřiměřenou zátěž.

Dalším kritériem, kterým se kárný senát zabýval, je *možnost soudce efektivně využívat práci VSÚ, asistentů či justičních čekatelů*. Z provedeného dokazování nevyplývaly žádné poznatky, nasvědčující závěru, že by kárně obviněný nemohl dostatečně využívat pomoci této kategorie pracovníků. Lze jistě připustit, že mu po celé sledované období nebyli plně k dispozici a musel se o ně dělit s ostatními soudci, jde ovšem o stav na okresních soudech zcela obvyklý, se kterým se musí vypořádat každý soudce. Kárně obviněný naopak připustil, že byl v tomto směru před ostatními kolegy do určité míry zvýhodněn, neboť mu byli na určitou dobu poskytnuti asistenti kárné navrhovatelky a místopředsedkyně soudu; nikterak také nezpochybnil tvrzení kárné navrhovatelky, že sdílená VSÚ je pracovitá a odborně na výši. Nezpochybnil také, že mu vedení soudu po určitou dobu pomáhalo s organizací práce v senátu. Ani v tomto směru tedy nelze hovořit o existenci skutečností, které by kárně obviněného v jeho práci limitovaly.

S uvedeným kritériem úzce souvisí též *kvalita práce soudní kanceláře*. Ani zde nebyly zjištěny žádné deficity, negativně ovlivňující výkon soudcovské činnosti kárně obviněného. Ten ostatně ve své výpovědi uvedl, že mu rejstříková vedoucí velmi pomáhá při třídění spisů, kontrole lhůt, apod. Uvedené platí i pro otázku *technického a materiálního zabezpečení soudu*. Kárně obviněný neuvedl, že by byl ve své práci v tomto směru jakkoli limitován; neohradil se rovněž proti tvrzení kárné navrhovatelky, že nízký počet nařizovaných jednání má svůj původ výlučně v jeho špatné organizaci práce (nikoli například v nedostatečné dostupnosti jednacích síní).

Kárný senát se také zabýval *osobní situací* kárně obviněného. Ten především vypověděl, že ho zdravotní komplikace v jeho práci neomezují. Poukázal nicméně na to, že byl v důsledku neutěšeného stavu svého soudního oddělení dlouhodobě vystaven vysoké osobní zátěži; snažil se situaci zlepšit i za cenu přesčasové práce a nevyužívání pracovní neschopnosti v době nemoci. To ostatně implicitně připustila i kárná navrhovatelka. Kárný senát má za to, že tento aspekt věci mohl kárně obviněného do určité (nikoli však rozhodující) míry v jeho práci omezovat, neboť nemá pochyb o tom, že se trvalý tlak, kterému je kárně obviněný v tomto směru vystaven, negativně projevuje na jeho schopnosti zvýšit pracovní úsilí a odstranit vytýkané deficity své práce.

Bez významu by rovněž nebylo případné zjištění *nerovného zacházení* s kárně obviněným soudcem. JUDr. M. nic takového ve svém vyjádření a výpovědi netvrdil; potvrdil naopak, že mu ze strany vedení okresního soudu, a zejména kárné navrhovatelky, byla poskytnuta v jeho situaci

pomoc. To bylo také prokázáno i provedeným dokazováním, kdy bylo zjištěno, že kárně obviněnému byl na nadstandardní dobu zastaven nápad, bylo mu odebráno 181 věcí (byť některé mu byly po odchodu JUDr. H. na stáž vráceny), a vedení soudu s ním opakovaně situaci v jeho soudním oddělení probíralo a upozorňovalo ho, v čem spočívají nedostatky. Již výše bylo také konstatováno, že kárně obviněný potvrdil i poskytnutou výpomoc asistentů vedení soudu.

Dle názoru kárného senátu tkví podstata zjištěných nedostatků v práci kárně obviněného (rezultujících ve vytýkané průtahy v řízení) v *dlouhodobě nesprávné organizaci jeho práce*. Povaha zjištěných nedostatků a množství spisů, v nichž se objevují, jasně implikují závěr, že kárně obviněný se spisy nepracuje systematicky. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že JUDr. M. ve vytýkaných případech neprováděl prvotní roztrídění spisů a nečinil v nich ani rutinní, jednoduché úkony (pokyn k vybrání soudního poplatku, rozeslání podání protistranám, předložení spisu ustanovenému znalci, apod.); současně své kompetence (v mezích procesních předpisů) jen minimálně delegoval na VSÚ či asistenty. V řadě případů nijak nereagoval na procesní situace, kdy bylo možné věc vyřídit okamžitě, jako je například zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, při neodstranění vad návrhu, při zpětvzetí, atd. Při pokynech kanceláři nevyužíval standardizované vzory a formuláře (nejde o povinnost soudce, ale jde o postup, který mu zcela nepochybně práci ulehčuje). Procesní úkony činil v některých případech chaoticky (například vybrání soudního poplatku až při nařízení jednání) a nesoustředěně. V některých případech tyto deficity dosáhly takové intenzity, že k jejich existenci (pro potřeby posouzení existence průtahů v řízení) nebylo možno pro jejich zjevnou iracionalitu přihlídnout. Celkově přitom nejde přitom o zjištění ojedinělá, o čemž svědčí množství spisů, ve kterých byly průtahy zjištěny, i celkové množství těchto průtahů, jakož i fakt, že deficity v práci kárně obviněného byly zjištěny v průběhu celého sledovaného období.

Lze tedy uzavřít, že v konstatovaných případech vzniku průtahů v řízení nese kárně obviněný za vznik tohoto stavu odpovědnost.

Popsaný stav lze proto nepochybně podřadit pod definici kárného provinění, kterým je *zaviněné porušení povinnosti soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů* (§ 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.). Je-li rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách považováno za součást práva na spravedlivý proces, nelze nedůvodné průtahy v řízení hodnotit jinak, než jako zaviněné porušení povinnosti soudce a jako jednání způsobilé přinejmenším narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů, jak to má na mysli ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Z těchto důvodů proto kárný senát, ve smyslu ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., uznal JUDr. M. vinným, že zaviněným porušením svých povinností způsobil průtahy v celkem 167 soudních věcech.

Při úvaze o uložení kárného opatření považuje kárný senát za přítěžující okolnost především fakt, že se kárně obviněný dopustil opakovaného kárného provinění v době, kdy ještě nebylo zahlazeno její odsouzení za předchozí kárné provinění stejného druhu. Kárně obviněný tak fakticky navázal na svou předchozí nečinnost, ač byl na tyto nedostatky své práce předchozím kárným rozhodnutím upozorněn a byl za ně potrestán. Musel si tedy být vědom závažnosti situace; i přesto nevyvinul dostatečnou aktivitu k nápravě nežádoucího stavu ve svěřených věcech. Nelze přehlédnout, že předcházející kárné rozhodnutí jako příčinu zjištěných deficitů v práci JUDr. M. označilo nevhodný styl jeho práce; nyní zjištěné nedostatky jen potvrzují, že ke změně v organizaci práce v senátě nedošlo. Nebylo taktéž zjištěno, že by byl kárně obviněný přetěžován. Ze strany vedení soudu se mu naopak dostalo výrazné a opakované pomoci (dlouhodobé zastavení nápadu, odebrání většího počtu věcí, poskytnutí další personální podpory), situace s ním byla opakovaně projednávána a byl upozorňován, v čem nedostatky jeho

pokračování

práce spočívají. Nelze taktéž hovořit o tom, že by se kárně obviněný pokusil vytýkané nedostatky alespoň minimalizovat zvýšením své výkonnosti; ve sledovaném období byla zjištěna lehce podprůměrná až podprůměrná výkonnost, stejné závěry navíc plynou i z předchozího kárného rozhodnutí, z vyjádření soudcovské rady a z výtek založených v osobním spisu. Kárně obviněnému taktéž přitěžuje zjištěné velké množství průtahů, které se v některých spisech dokonce opakují. Téměř polovina zjištěných průtahů byla dlouhodobá (12 až 24 měsíců), a to zejména u úkonů jednoduchých, kdy by jejich provedení rozhodně nepředstavovalo (i přes množství věcí) mimořádné zatížení. Za obzvláště závažné považuje kárný senát zjištění, že průtahy se týkaly i vyřizování věcí týkajících se nezletilých dětí, výživného a věcí statusových.

Za okolnost polehčující považuje kárný senát především postoj kárně obviněného k celé věci, kdy svá pochybení uznal a projevil i dostatečnou sebereflexi, pokud jde o důvody vzniku vytýkaného stavu v jeho soudním oddělení. I přes zjištěné deficity v jeho práci nic nenasvědčuje závěru, že by na plnění svých soudcovských povinností rezignoval a neměl o stav svého soudního oddělení zájem. Jak již bylo opakovaně konstatováno, vzniklé průtahy mají svůj původ ve zcela nevhodné organizaci jeho práce, kdy se snaží přistupovat k práci zodpovědně, avšak zvolený způsob práce je s požadavky na rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách neslučitelný. Není také pochyb o tom, že negativní důsledky stavu senátu kárně obviněného v předchozích letech (enormní množství neskončených věcí) nebylo možné (i přes veškerou poskytnutou pomoc) odstranit okamžitě. S uvedeným souvisí i již výše konstatovaná zvýšená osobní zátěž JUDr. M., do které se tím při snaze snížit rozpracovanost logicky dostal. Kárný senát také pozitivně hodnotí poctivý přístup kárně obviněného, který vyřizuje věci dle pořadí nápadu (což potvrdila i soudcovská rada) a nesnaží se tak účelově vykazovat zvýšenou výkonnost na úkor účastníků nejdéle probíhajících řízení. Konečně, ve prospěch kárně obviněného hovoří i jeho hodnocení (kárnou navrhovatelkou i soudcovskou radou), jako člověka kolegiálního a nekonfliktního.

Kárný senát nezpochybňuje fakt, že zjištěné nedostatky v práci JUDr. M. jsou závažné a že jde o stejný typ kárného provinění, za který byl v nedávné době potrestán. Za této situace tedy navrhované kárné opatření – odvolání z funkce soudce bylo jednou z variant, o které při úvaze o formě ukládaného kárného opatření reálně uvažoval. Po zralé úvaze nicméně dospěl k závěru, že v případě JUDr. M. stále existuje reálná možnost, že si své povinnosti soudce bude v budoucnu plnit řádně a že výše konstatované polehčující okolnosti odůvodňují nepoužití nejprísnějšiho kárného opatření. Za rozhodující považuje kárný senát zjištění, že zjištěné průtahy v řízení nejsou důsledkem nedbalého přístupu kárně obviněného, jeho indolence, či neschopnosti soudit. Jak již bylo opakovaně konstatováno, neutěšený stav jeho soudního oddělení byl dán nevhodnou organizací práce a kárný senát má za to, že při vyvinutí dostatečného úsilí bude kárně obviněný schopen styl práce změnit. Podstatné tedy je, zda existují dostatečné indicie pro závěr, že kárně obviněný při změně systému své práce nejen stav svého soudního oddělení zlepší (což se v době rozhodování v této věci již stalo), ale zejména, že bude schopen takový stav udržet i do budoucna. Na rozdíl od kárné navrhovatelky má kárný senát za to, že taková možnost je reálná. Především, současné množství nedodělků v senátu 15 C (dosahující v době rozhodování v této věci zhruba 200 věcí) rozhodně nedosahuje úrovně, kdy se již vymyká kontrole a nevyklučuje možnost vyřizovat věci bez zbytečných průtahů. Za daného stavu tedy nejde o situaci, kdy soudce, ani při vynaložení zvýšeného úsilí, již objektivně není schopen vyřizovat potřebný počet věcí a současně provádět v dosud nerozhodnutých věcech průběžně úkony, směřující k jejich rozhodnutí. Podmínkou *sine qua non* je ovšem dostatečná výkonnost soudce, která (při odpovídajícím nápadu) minimálně nepovede ke zvyšování nedodělků (jak již bylo uvedeno, překročení určité hranice počtu nevyřízených věcí nutně vede k celkovému prodloužení doby vyřizování a neumožňuje soudci provádět současně potřebnou administraci věcí bez průtahů v řízení). Z tohoto pohledu celková výkonnost kárně obviněného za poslední tři roky není,

z pohledu orientačních koeficientů výkonnosti Ministerstva spravedlnosti, nikterak výrazně podprůměrná a za situace, kdy není zatížen takovým množstvím neskončených věcí, jako v minulosti, lze očekávat, že se tato výkonnost o něco zvýší. Přestože ve srovnání s výkonem jiných soudců civilního úseku je výkonnost kárně obviněného výrazně horší, kárný senát opětovně upozorňuje, že jejich výkony jsou nadstandardní a nelze je považovat za normu, která by musela být dlouhodobě naplňována. I při srovnání s JUDr. H., která se po dobu jednoho roku nacházela v obdobné situaci jako kárně obviněný, není jeho výkonnost výrazně horší. Zde jen pro úplnost kárný senát poznamenává, že tvrzení kárné navrhovatelky v jejím závěrečném návrhu o tom, že výkonnost kárně obviněného byla výrazně horší, neboť v období od září 2015 do srpna 2016 vyřídil zhruba 200 věcí, zatímco JUDr. H. zhruba dvojnásobek, je zavádějící, neboť toto srovnání přehlíží, že JUDr. M. měl v tomto období již čtyři měsíce puštěný nápad.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti dospěl kárný senát k závěru, že není vyloučeno, aby se kárně obviněný v budoucnu vytykaných pochybení již vyvaroval. Jelikož jde o soudce jinak bezproblémového, s bohatými pracovními i životními zkušenostmi, může být pro justici i nadále přínosem. Z těchto důvodů proto nevyhověl návrhu kárné navrhovatelky na uložení kárného opatření ve formě odvolání z funkce soudce (viz § 9 odst. 2 *in fine* zákona č. 7/2002 Sb.) a uložil mu kárné opatření ve formě snížení platu, a to při samé horní hranici zákonem stanovené sazby [§ 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb.], tedy ve výši 30% na dobu 18 měsíců.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2016

Mgr. Radovan Havelec
předseda kárného senátu